

שאלות חזרה

במשניות "פסחים"

עריכה בס"ד:

מאיר גרוניך

0527625149

036161654

6161654@GMAIL.COM

שאלות חזרה מסכת פסחים פרק א'

משנה א'

1. א) מתי בודקין את החמץ (ב) מהן שתי הסיבות שבגללן רבנן תיקנו לבדוק בלילה ולא ביום ?
2. מדוע בודקין את החמץ: א) כשהוא לא ביטל את החמץ, ב) כשהוא ביטל את החמץ ? (שתי סיבות)
3. במה בודקין את החמץ ?
4. אלו מקומות יש חיוב לבדוק אותן מחמץ ואלו מקומות אין חיוב לבדוק אותן מחמץ ?
5. אלו מרתפים של יין אין בהם חיוב בדיקה ובאלו מרתפים של יין יש בהם חיוב בדיקה ?
6. אלו שורות של חביות יש בהם חיוב בדיקה: א) לב"ש ב) לב"ה ?

משנה ב'

1. אלו חששות לא חוששין בבדיקת חמץ ומדוע ?

משנה ג'

1. לרבי יהודה: מהם שלושת הזמנים של בדיקת חמץ, ב) מתי יש חיוב לבדוק "בארבע עשר שחרית" ומתי יש חיוב לבדוק "בשעת הביעור", (אם הוא לא בדק לפני כן) ג) מדוע רבי יהודה אוסר לבדוק חמץ לאחר זמן ביעור חמץ, ד) אם אסור לו לבדוק לאחר זמן הביעור, א"כ במקרה שיש לו חמץ בבית איך הוא לא יעבור על לאו של "בל יראה ובל ימצא" ? (במקרה זה חכמים התירו לו לסמוך על הביטול של החמץ שהוא עשה)
2. לחכמים: א) מהם ארבעת הזמנים שיש בהם חיוב לבדוק חמץ ? א. "אור ארבעה עשר" ב) "ארבעה עשר": כל יום י"ד עד כניסת החג, ג) "בתוך המועד": בתוך הפסח. ד) "לאחר המועד": לאחר הפסח. [למדנו לפי פי' ב' ברע"ב]
3. מדוע חכמים לא חוששים שאם הוא יבדוק חמץ לאחר זמן ביעור חמץ, הוא עלול לשכוח ולאכול מהחמץ שהוא מצא, ב) מדוע לחכמים יש חיוב לבדוק חמץ לאחר חג הפסח ?
4. היכן עליו להניח את החמץ שהוא משייר לאחר בדיקת חמץ ומדוע ? (אם החמץ לא יהיה מונח במקום משומר, אנו חוששים שמא ייטול עכבר מהחמץ בפניו ויברח או שהוא יראה שחסר מהחמץ, ויהא עליו חיוב לבדוק פעם נוספת את רשותו שמא העכבר או ילד קטן השאיר בו את החמץ [ורבנן חששו שמא הוא לא יבדוק, לכן הם אמרו לשייר את החמץ במקום משומר])
5. אם הוא משאיר חמץ בביתו לאחר בדיקת חמץ, א"כ מה עזר זה שהוא בדק את ביתו מחמץ ? (בדיקת חמץ היא כדי שלא יהיה ברשותו חמץ שהוא לא יודע מקיומו שם, אבל חמץ שהוא יודע היכן הוא מונח אין חיוב לבער אותו מביתו לאחר בדיקת חמץ, שהרי זמן ביעור חמץ הוא בערב פסח ביום, וכפי שיבואר במשנה הבאה)

משנה ד'

1. א) כמה שעות יש ביום (לא ביממה) ב) מדאורייתא: ממתני יש איסור בערב פסח שיהא חמץ ברשותו (מחצות היום) ג) א"כ, עד איזו שעה בערב פסח מותר שיהא חמץ ברשותו ומתחילת איזו שעה אסור שיהא חמץ ברשותו ? (שש שעות מותר שיהיה חמץ ברשותו ושש שעות אסור. וממילא עד סוף השעה השישית מותר שיהא חמץ ברשותו ומתחילת השעה השביעית אסור שיהא חמץ ברשותו)

2. איך אנשים ידעו בזמן המשנה מה השעה, ובעצם איך הם ידעו מתי היא השעה השנייה השלישית וכו' ?
(על פי המיקום של השמש ברקיע. השמש בתחילת היום מתחילה לזרוח מצד מזרח וככל שהשעה מתקדמת השמש הולכת לכיוון מערב עד שבסוף היום היא שוקעת במערב. בחצות היום השמש נמצאת באמצע הרקיע)
3. ממילא האם יתכן שאדם לא יידע לזהות בוודאות לפי המיקום של השמש, מה השעה ?
4. אם אדם עלול לטעות, וגם כשהגיעה השעה השביעית, הוא יחשוב שהשעה היא השעה השישית ולכן הוא יאכל חמץ בשעה השביעית: איזה פתרון מצאו חכמים כדי שטעות זו לא תקרה ואדם לא יטעה ויאכל חמץ בשעה השביעית ? (הם גזרו שגם בשעה השישית אסור לאכול וליהנות מחמץ, וכך, גם אם הוא יחשוב בשעה השביעית שעדיין עכשיו היא השעה השישית, הוא לא יאכל בה חמץ, היות וגם בשעה השישית, אסור מדרבנן לאכול בה חמץ)
5. לר"מ: הסבר לגבי כל שעה האם מותרת בה: 1) "אכילה", 2) "הנאה", 3) והאם יש בה חובה "לבער" את החמץ: א) בשעה "הרביעית", ב) בשעה "החמישית", ג) בשעה "השישית", (פרט, האם האיסור הוא "מדרבנן" או "מדאורייתא" ד) בשעה "השביעית", ? (פרט, האם האיסור הוא "מדרבנן" או "מדאורייתא")
6. מדוע ר"מ התיר לאכול חמץ בשעה "החמישית", והוא לא חשש שאנשים יטעו ויחשבו כשהגיעה השעה השביעית, שעדיין זו השעה החמישית, ולכן שר"מ יאסור לאכול חמץ גם בשעה החמישית ? (אין חשש שאנשים יטעו ויחשבו בשעה השביעית שזו השעה החמישית, היות ובשעה השביעית השמש בצד מזרח ואילו בשעה השביעית השמש בצד מערב. משא"כ בתחילת השעה השביעית השמש קרובה לאמצע הרקיע ויש חשש שאנשים יגידו שעדיין השמש באמצע הרקיע ועכשיו זו השעה השישית ויאכלו בה חמץ)
7. לר"י: הסבר לגבי כל שעה האם מותרת בה: 1) "אכילה", 2) "הנאה", 3) והאם יש בה חובה "לבער" את החמץ: א) בשעה "הרביעית", ב) בשעה "החמישית", (פרט, האם האיסור הוא "מדרבנן" או "מדאורייתא" ג) בשעה "השישית", (פרט, האם האיסור הוא "מדרבנן" או "מדאורייתא" ד) בשעה "השביעית", ? (פרט, האם האיסור הוא "מדרבנן" או "מדאורייתא")
8. מדוע רבי יהודה חושש שאנשים יגידו בשעה השביעית שזו השעה החמישית, הרי בשעה השביעית השמש בצד מערב ואילו בשעה החמישית השמש בצד מזרח ? (ר"י גזר משום יום המעונן שבו אין היכר לפי השמש מהי השעה וביום זה אנשים עלולים להחליף בין השעה השביעית לשעה השישית והחמישית ולכן רבי יהודה אסר גם בהם לאכול חמץ [אבל אנשים לא מחליפים בין השעה השביעית לשעה הרביעית היות ואנשים רגילים לאכול בשעה הרביעית והם לא יגידו בשעה השביעית שזו השעה הרביעית היות והם יבינו שאין זה זמן שבו הם מרגישים צורך לאכול וממילא אין זו השעה הרביעית ולכן אין צורך לאסור לאכול חמץ בשעה הרביעית])
9. לסיכום: פרט לגבי כל שעה האם מותרת בה, **לר"מ ולר"י**: 1) "אכילה", 2) "הנאה", 3) והאם יש בה חובה "לבער" את החמץ: א) בשעה "הרביעית", ב) בשעה "החמישית", ג) בשעה "השישית", ד) בשעה "השביעית", ? (פרט, לגבי האיסורים האם הם אסורים "מדרבנן" או "מדאורייתא")

שעות זמניות:

7. כשמזכרת במשנה השעה "ארבע", "חמש", "שש": האם הכוונה לשעה 4:00, 5:00, 6:00 שנמצאים בשעון שלנו ? (הכוונה כאן לשעות "זמניות" ואין הכוונה לשעות הרגילות שאנחנו רגילים אליהן בשעון שלנו. ישנם שני הבדלים בין השעות שמופיעות בשעון הרגיל שלנו, לבין שעות "זמניות" שעליהן מדובר בד"כ במשניות. הבדל א': השעון שלנו מחולק ל – 24 שעות והוא אינו מתייחס ליום או ללילה, **אלא הוא שעון שמקיף את כל שעות "היממה"** [ולמשל השעה 5:00 לפנות בוקר בחורף היא "לילה" ובקיץ היא "יום"] ואילו השעות "הזמניות" **מתייחסות ליום או ללילה – ישנו שעון נפרד "ליום" וישנו שעון נפרד "ללילה"**. השעון של "הלילה": מחלקים את הזמן של "הלילה" [מתחילת הלילה ועד סופו] לשנים

עשר חלקים וכל חלק הוא "שעה". השעות הזמניות של "הלילה" מתחילות להיספר "מתחילת הלילה" והן מסתיימות "בסוף הלילה". השעון של היום: מחלקים את הזמן של "היום" [מתחילת היום ועד סופו] לשנים עשר חלקים וכל חלק הוא "שעה". השעות הזמניות של "היום" מתחילות להיספר "מתחילת היום" והן מסתיימות "בסוף היום". **ולכן השעות שמופיעות במשנה שלנו מתחילות להיספר "מתחילת היום" [לאחר שחילקו את היום לשנים עשר חלקים וכל חלק נחשב לשעה] הבדל ב':** "האורך" של השעה: בשעון שלנו האורך של שעה הוא תמיד "60 דקות", ואילו בשעות "זמניות" האורך של "השעה שביום" תלויה לפי האורך של היום" [והאורך של "השעה שבליילה" תלויה לפי האורך של "הלילה"]. איך קובעים מה יהיה "האורך" של שעה "זמנית" שביום? מחלקים את הזמן שיש ביום ל – 12 חלקים וכל חלק נחשב ל"שעה". האורך של "השעה" תלויה במהו האורך של "היום". ולמשל בחורף היום הוא קצר ובקיץ היום הוא ארוך, ומכיוון שאנחנו מחלקים את היום לשנים עשר חלקים וכל חלק נחשב לשעה, יוצא שבחורף האורך של שעה זמנית שביום יותר קצר, מאשר האורך של שעה זמנית שביום, בקיץ).

משנה ה'

1. א) כמה לחמי תודה "חמץ" מביאים בקרבן תודה, (עשרה) ב) מה הוא משך זמן אכילתו, ג) מדוע אסור להביא קרבן תודה ב"ד בניסן, ד) מדוע היו מביאים הרבה קרבנות תודה ב"ג בניסן, ה) איזה לחמי תודה היו מונחים "על גב האיציטבא", ו) איזה סוג איסור הייתה מסמלת כל אחת מהחלות? (אחת "אכילה" ואחת "הנאה")
2. לרבי יהודה: א) באיזו שעה היו מונחות שתי החלות, ומדוע, ב) באיזו שעה הייתה מונחת רק חלה אחת, ומדוע, ג) באיזו שעה ניטלו שתי החלות, ומדוע?
3. לרבן גמליאל: א) עד איזו שעה מותר לאכול חולין ב) עד איזו שעה מותר ליהנות מחולין (עד השעה השישית) ג) עד איזו שעה מותר לאכול וליהנות מתרומה?
4. לסיכום: לשלושת התנאים, עד איזו שעה מותר: א) "לאכול" חולין ב) "ליהנות" מחולין ג) "לאכול וליהנות" מתרומה?

משנה ו'

1. א) פרט מהן דרגות הטומאה ב"חולין" מהדרגה החמורה לדרגה הקלה, ב) איזו דרגת טומאה נוספת יש ב"תרומה", ואיזו דרגה נוספת מתרומה, יש ב"קודש"?
2. א) דבר שנגע ב"אבי אבות הטומאה", באיזו דרגת טומאה הוא נטמא, ב) דבר שנגע ב"אב הטומאה", באיזו דרגת טומאה הוא נטמא, ג) דבר שנגע ב"ראשון לטומאה", באיזו דרגת טומאה הוא נטמא, (ראשון לטומאה" מטמא רק "אוכלין ומשקין" ולא "אדם וכלים") ד) "תרומה" שנגעה ב"שני לטומאה", באיזו דרגת טומאה היא נטמאת, ד) "קודש" שנגע ב"שלישי לטומאה", באיזו דרגת טומאה הוא נטמא?
3. א) מאיזה דבר יש חובה לשמור את בשר הקודש, ב) מה צריך לעשות עם בשר הקודש שנטמא?
4. מה הייתה העדות של רבי חנינא סגן הכהנים: א) מה היו דרגות הטומאה של שני הבשרים של הקודש שהכהנים שרפו אותם ביחד, ב) לאחר ששרפו אותם ביחד, באיזו דרגת טומאה נהיה בשר הקודש שהיה "שלישי", ג) מה החידוש בכך שמותר לשרוף בשר קודש שהיה טמא בדרגת "שלישי" ביחד עם בשר קודש שהיה טמא בדרגת "ראשון" – מדוע הייתי חושב שיש בעיה בכך שבשר הקודש שהיה בדרגת "שלישי" יעלה בדרגת הטומאה וייהפך להיות בדרגת "שני", ד) ומדוע באמת היה מותר לשרוף את שתי הקרבנות ביחד, אפילו שבשר הקודש שהיה בדרגת "שלישי" ייהפך ע"כ לטמא בדרגת "שני" ומדוע אין בעיה בכך "שמוסיפין טומאה על טומאתו" (והרי יש חובה לשמור את בשר הקודש מטומאה)?

5. האם "אוכל מטמא אוכל": א) מ"דאורייתא" ב) "מדרבנן"?

6. וממילא בשר הקודש שהיה בדרגת "שלישי" שנשרף ביחד עם בשר הקודש שהיה בדרגת "ראשון":
האם הוא עולה ונהיה בדרגת "שני": מ"דאורייתא" או מ"דרבנן", הסבר מדוע ?
7. (א) איזה דבר צריך לעשות עם שמן "תרומה" שנטמא, (ב) ובאיזו צורה רשאי הכהן לשרוף את השמן של התרומה הטמאה ?
8. (א) מהו "טבול יום" ובאיזו דרגת טומאה הוא טמא ?
9. (א) איזו דרגת טומאה טמא "טמא מת" (אדם שנטמא ממת), (ב) כלי ממתכת (או מדבר אחר, חוץ מכלי שעשוי מ"חרס") שנגע ב"טמא מת": באיזו דרגת טומאה הוא "טמא", ומה החידוש בכך ?
10. איזה חידוש הוסיף ר"ע על דברי רבי חנינא: (א) באיזו דרגת טומאה נמצא שמן שנגע ב"טבול יום", (ב) באיזו דרגת טומאה נמצא "נר שנטמא בטמא מת", (ג) כשנשרוף "שמן שנפסל בטבול יום" בתוך "נר שנטמא בטמא מת": איזו דרגת טומאה יהיה השמן, (ד) מה החידוש שמותר לשרוף אותם ביחד, (ה) מדוע באמת לר"ע, הכהנים שרפו את השמן שהיה טמא בדרגת "שלישי" בתוך נר שטמא בטומאה בדרגת "אב הטומאה", אפילו שעי"כ השמן של התרומה שהיה בדרגת "שלישי" ייהפך להיות שמן בדרגת "ראשון" ונמצא שהוספנו טומאה על טומאתו (שתי דרגות טומאה) ?
11. האם לרבי חנינא סגן הכהנים, מותר לשרוף את השמן שהיה טמא בדרגת "שלישי" בתוך נר שטמא בדרגת "אב הטומאה", ומדוע ?

משנה ז'

1. (א) לרבי מאיר ולרבי יוסי, בשר הקודש שהוזכר במשנה הקודמת שהיה טמא בטומאה בדרגת "שלישי" – איך הוא נטמא ? (ממשקים שנטמאו בכלי שנטמא משרץ והם נהיו בדרגת "שני" לטומאה. [השרץ – אב הטומאה, הכלי שנטמא מהשרץ – ראשון לטומאה, והמשקים שנטמאו מהכלי – שני לטומאה])
2. לרבי מאיר, האם "משקים" מטמאים "אוכל": "מדאורייתא" או "מדרבנן" ?
3. (א) ממילא לרבי מאיר: בשר הקודש שנטמא מהמשקים הטמאים, האם הוא טמא (בדרגת "שלישי") "מדאורייתא" או "מדרבנן", (ב) וממילא בשר הקודש שנטמא "ממשקים טמאים": האם "מדאורייתא" הוא "טהור" או "טמא", (ג) לר"מ, אם "מדאורייתא" הבשר "טהור", מדוע רבי חנינא התיר לשרפו ביחד עם בשר קודש שהוא טמא בדרגת "ראשון", הרי עי"כ בשר הקודש שהיה טהור "מדאורייתא" ייהפך להיות טמא ? (היות ורבי חנינא סבר שבשר שהוא טמא אפילו רק "מדרבנן", [ואפילו שמדאורייתא הוא "טהור"], אין ציווי לשמור עליו שהוא לא ייטמא, היות ומדרבנן הוא טמא ואסור לאכלו)
4. חמץ בשעה ה"שישית": האם יש חובה לבער אותו: (1) מדאורייתא, (2) מדרבנן ?
5. ממילא "תרומת חמץ" – טהורה, בשעה "השישית", האם היא מותרת באכילה: (1) מדאורייתא, (2) מדרבנן ?
6. אם תרומת החמץ בשעה "השישית" היא מותרת באכילה "מדאורייתא" ואילו "מדרבנן" היא אסורה באכילה: האם לר"מ, מותר לשרפה בשעה השישית ביחד עם תרומת חמץ "טמאה" שכך תרומת החמץ שהיא אסורה "מדרבנן" באכילה (מצד איסור "חמץ") ו"מדאורייתא" היא מותרת באכילה, תיהפך להיות "טמאה" ?
7. מה הראיה שהביא ר"מ שתרומת חמץ בשעה שהיא מותרת באכילה "מדאורייתא" ואסורה באכילה "מדרבנן", אין איסור לטמא אותה היות ומדרבנן היא אסורה באכילה ?
8. לרבי יוסי, האם "משקים" מטמאים "אוכל": "מדאורייתא" או "מדרבנן" ?

9. ממילא לרבי יוסי: א) הבשר שנטמא מהמשקים, האם הוא טמא (בדרגת "שלישי") "מדאורייתא" או "מדרבנן", ב) ממילא כשרבי חנינא התיר לשרפו ביחד עם בשר קודש בדרגת "ראשון" - אפילו שכך הבשר שהיה "שלישי" ייהפך להיות בדרגת "שני": האם רבי חנינא התיר להוסיף טומאה על בשר שהוא טמא "מדאורייתא" או שהוא התיר להוסיף טומאה גם על בשר שהוא "טהור" - "מדאורייתא", ו"טמא" – "מדרבנן"? (התיר להוסיף טומאה רק על בשר שהוא טמא "מדאורייתא")
10. אם תרומת החמץ בשעה "השישית" מותרת באכילה "מדאורייתא" ואילו "מדרבנן" היא אסורה באכילה: האם לר, מותר לשרפה בשעה השישית ביחד עם תרומת חמץ "טמאה" שכך תרומת החמץ שהיא אסורה "מדרבנן" באכילה (מצד איסור "חמץ") ו"מדאורייתא" היא מותרת באכילה, תיהפך להיות "טמאה"?
11. מדוע לרבי יוסי, אסור לשרוף תרומה "טהורה" בשעה ה"שישית" שהיא אסורה באכילה רק "מדרבנן", ביחד עם תרומה "טמאה"?
12. לרבי יוסי, מה ההבדל בין בשר קודש "שלישי" שלרבי חנינא "מותר" לשרפו ביחד עם בשר קודש "ראשון" (ומותר להוסיף טומאה על טומאתו) ואילו תרומת חמץ "טהורה" שאסורה באכילה מדרבנן בשעה ה"שישית", אסור לשרפה ביחד עם תרומה "טמאה" בגלל שכך התרומה הטהורה תהיה טמאה?
13. לרבי יוסי: לרבי אליעזר ורבי יהושע, האם מותר לשרוף תרומת חמץ "טהורה" בשעה ה"שישית" שהיא אסורה באכילה רק "מדרבנן", ביחד עם תרומה "טמאה", ומדוע?
14. מה הפירוש תרומה "תלויה"?
15. לרבי אליעזר: האם מותר לשרוף תרומה "תלויה" ביחד עם תרומה "טמאה" (שכך התרומה ה"תלויה" תיהפך להיות "וודאי" טמאה) ומדוע?
16. לרבי יהושע: האם מותר לשרוף תרומה "תלויה" ביחד עם תרומה "טמאה" (שכך התרומה ה"תלויה" תיהפך להיות "וודאי" טמאה) ומדוע?

שאלות חזרה משניות מסכת "פסחים"

פרק ב'

משנה א'

1. בשעה "החמישית", לר"ג: א) האם חמץ מותר "באכילה" ב) והאם החמץ מותר "בהנאה" ?
(תרומה: מותר בין באכילה ובין בהנאה. חולין: באכילה – אסור. בהנאה – מותר)
2. הבא דוגמא להנאה מחמץ ? (להאכיל אותו לבהמתו)
3. "כל שעה שמותר לאכול": א) באיזו שעה מדובר, ב) למי מותר לאכול, ומה מותר לו לאכול ?
4. "מאכיל לבהמה לחיה ולעופות": א) מי יכול להאכיל, ב) את מי הוא מאכיל, ג) והאם מותר אז לישראל לאכול בעצמו חמץ ?
5. מי הוא התנא שאומר את הדין: "כל שעה שמותר לאכול מאכיל לבהמה לחיה ולעופות" ?
6. א) האם מותר למכור חמץ לנכרי לפני פסח, לב"ש, ומדוע, (לב"ש, אסור למכור לגוי לפני פסח כמות גדולה של חמץ שממילא החמץ ישאר קיים אצל הגוי בפסח, היות ולב"ש היהודי צריך לדאוג לבער "מן העולם" חמץ שהיה שלו) ב) האם מותר למכור חמץ לנכרי לפני פסח, לב"ה, ומדוע, (מותר. היות ולב"ה היהודי צריך לבער לפני פסח חמץ ששייך לו, וממילא הוא יכול למכור את החמץ לגוי שאז החמץ לא יהיה שייך לו בפסח) ג) כמו מי פוסקת המשנה שלנו ?
7. שרף את החמץ והחמץ נהיה "אפר" והוא לא ראוי למאכל כלב: א) מתי מותר ליהנות מהאפר בפסח, (כששרפו אותו לפני "שעת הביעור" [לפני השעה "השישית"]) ב) ומתי אסור ליהנות מהאפר בפסח ? (כששרפו אותו אחרי "שעת הביעור" [אחרי תחילת השעה "השישית"])
8. מתי מותר לשרוף את החמץ בתנור ולבשל בו ע"י האש ששורפת את החמץ, ומתי הדבר הנ"ל אסור ?
9. לרבי יהודה: באיזו צורה צריכים לבער את החמץ ?
10. לחכמים: באיזו צורה אפשר לבער את החמץ ?
11. לחכמים: א) מהו הגודל שצריך לפורר בו את החמץ (עד איזה גודל מותר שיהיו הפירורים ?) (פחות מכזית) ב) מדוע צריך לפזר את הפירורים ברוח ? (היות ואם הפירורים יישארו ביחד הם יצטרפו לכזית [אפילו שכל אחד מהם הוא פחות מכזית] והוא יעבור עליהם בבל יראה) ?

משנה ב'

1. א) חמץ של נכרי שעבר עליו הפסח האם הוא מותר באכילה ובהנאה, ב) מהיכן לומדים שמותר שיהיה לגוי חמץ ברשותו בפסח, ג) ממילא, מדוע החמץ של הגוי לא נאסר בהנאה ?
2. א) חמץ של ישראל שעבר עליו הפסח האם הוא מותר באכילה ובהנאה, ב) מהיכן לומדים שאסור שיהיה לישראל חמץ ברשותו בפסח, ג) ממילא, מדוע החמץ של היהודי נאסר בהנאה והאם הוא אסור "מדאורייתא" או "מדרבנן" ?

משנה ג'

1. "נכרי שהלווה את ישראל": (א) מי היה המלווה ומי היה הלווה, (ב) מתי הייתה ההלוואה, (לפני פסח – למשל בר"ח אדר) ג) ומתי הוא זמן הפירעון (אחרי פסח – למשל בר"ח אייר) ד) מהו "המשכון" שהישראל הביא לנכרי (חמץ) ה) מה אמר הישראל לנכרי, מה יהיה במקרה שהוא לא יחזיר לו את ההלוואה, ממתי המשכון - החמץ יהיה שייך לנכרי, ו) האם בסוף הישראל שילם לנכרי את ההלוואה, ז) א"כ, מה התברר, של מי היה המשכון - החמץ, בפסח, ח) וממילא: האם המשכון - החמץ, מותר בהנאה?
2. "ישראל שהלווה את הנכרי": (א) מי היה המלווה ומי היה הלווה, (ב) מתי הייתה ההלוואה (לפני פסח – למשל בר"ח אדר) ג) ומתי הוא זמן הפירעון (אחרי פסח – למשל בר"ח אייר) ד) מהו "המשכון" שהנכרי הביא לישראל, (חמץ) ה) מה אמר הנכרי לישראל, מה יהיה במקרה שהוא לא יחזיר לו את ההלוואה, ממתי המשכון – החמץ, יהיה שייך לישראל, ו) האם בסוף הנכרי שילם לישראל את ההלוואה, ז) א"כ, מה התברר, של מי היה המשכון – החמץ, בפסח, ח) וממילא: האם המשכון – החמץ, מותר בהנאה, ומדוע?
3. "חמץ שנפלה עליו מפולת": (א) האם צריך "לבערו" ומדוע, (לא צריך. כתוב בתורה: "לא יראה" לך חמץ, וחמץ שנמצא מתחת למפולת הוא "אינו נראה") (ב) האם צריך "לבטל" את החמץ שנמצא מתחת למפולת, ומדוע?
4. (א) מאיזה גובה של "מפולת" אין צריך לבער, (ב) מדוע אם הכלב יכול לחפש אחריו צריך לבערו? (חכמים חששו שהכלב יחפש אחריו ויגלה את האבנים וכך החמץ יהיה גלוי והבעלים יעבור על "בל יראה ובל ימצא")

משנה ד'

1. "האוכל תרומת חמץ בפסח": (א) כמה עבירות עבר יהודי שהוא "ישראל" במקרה שהוא אכל "תרומת – חמץ", ב"פסח", (שתי עבירות: א) אכילת "תרומה". ב) אכילת "חמץ" בפסח) (ב) כשהמשנה שלנו מדברת על כך שהוא אכל את "תרומת החמץ" בפסח - ב"שוגג" או ב"מזיד": לאיזו עבירה המשנה מתייחסת שהוא עשה אותה בשוגג או במזיד, לעבירה של אכילת "תרומה" ע"י הישראל או לעבירה של אכילת "חמץ" בפסח? (לעבירה של אכילת "תרומה". היות ובעבירה של אכילת "חמץ" בפסח, אין זה משנה לדינים של המשנה אם הוא עשה אותה ב"שוגג" או ב"מזיד")
2. אדם שאכל "בשוגג" כיכר לחם של "תרומה" במשך השנה (לא בפסח): האם הוא משלם את "השווי" של הכיכר לחם שהוא אכל – למשל 10 שקלים, או שאין זה משנה כמה היה שווה הכיכר לחם שהוא אכל, אלא הוא מחזיר לכהן כיכר לחם באותו גודל שהוא אכל (ועוד חומש)?
3. אדם שאכל "במזיד" כיכר לחם של "תרומה" במשך השנה (לא בפסח): האם הוא משלם את "השווי" של הכיכר לחם שהוא אכל – למשל 10 שקלים, או שאין זה משנה כמה היה שווה הכיכר לחם שהוא אכל, אלא הוא מחזיר לכהן כיכר לחם באותו גודל שהוא אכל?

4. א) האם חמץ בפסח מותר ב"הנאה" וממילא האם לחמץ בפסח יש "שווי" (האם חמץ בפסח שווה משהו?) (ב) ממילא, אדם שאכל לכהן כיכר לחם של "תרומה" בפסח, האם הוא עשה לכהן "נזק"?
5. א) אדם שאכל "בשוגג", כיכר לחם (חמץ) של "תרומה" בחג הפסח: האם הוא צריך לשלם על כך לכהן ולהחזיר לו לחם אחר במקומו, (ב) מדוע הוא צריך לשלם על כך, הרי הוא אכל לכהן כיכר לחם "בפסח" והכיכר לחם שהוא אכל לא היה שווה כלום בפסח?
6. אכל תרומת חמץ במזיד "פטור מתשלומין", מדוע הוא פטור? (היות וכשאדם אוכל תרומה "במזיד" הוא צריך לשלם את "השווי" של התרומה שהוא אכל, ותרומת ה"חמץ" בפסח שהוא אכל, לא הייתה שווה כלום, וממילא הוא לא עשה נזק לכהן בכך שהוא אכל לו את תרומת ה"חמץ", ולכן הוא פטור משלם לו על כך)
7. תרומה "טמאה": א) האם היא מותרת באכילה, (ב) מה צריך לעשות לתרומה הטמאה, ("שריפה"), (ג) האם מותר לו ליהנות ממנה תוך כדי שהוא שורף אותה, ולמשל, לשרוף אותה בתנור ותוך כדי כך לאפות לחם בתנור שייאפה מהחום של התרומה שנשרפת, (ד) ממילא כיכר לחם של תרומה שהוא "טמא", כמה הוא "שווה" (במשך השנה – לא בפסח)? (כמו השווי של "חתיכת עץ". [ולא כמו שווי של כיכר לחם שעומד לאכילה שהוא שווה יותר] היות והוא משתמש בכיכר הלחם של התרומה הטמאה ל"הסקה", כאילו הוא היה "חתיכת עץ" שמסיקים בתנור, ממילא הוא שווה כמו "חתיכת עץ" שמיועדת להסקה)
8. א) כיכר לחם של "תרומה טמאה" שצריך לשרוף אותו, האם מותר לשרוף אותו בתנור בפסח ולאפות בו דברים אחרים, (אסור. חמץ בפסח אסור "בהנאה"), (ב) ממילא, האם כיכר לחם של "תרומה טמאה" שווה משהו ב"פסח"?
9. "ומדמי עצים": ישראל שאכל בפסח ב"מזיד", כיכר לחם של "תרומה טמאה" האם הוא צריך לשלם על כך לכהן, ומדוע?

משנה ה'

1. הסבר מתי יש חובה לאכול מצה?
2. מדוע אדם יוצא ידי חובה רק במצה שנעשתה מ"חמשת מיני דגן" ולא במצה שנעשתה למשל מקמח אורז?
3. מה הפירוש: א) דמאי, (ב) מעשר ראשון שנטלה תרומתו, (מעשר ראשון שהפרישו ממנו "תרומת מעשר") (ג) "מעשר שני" שנפדה, (ד) "הקדש" שנפדה?
4. א) באיזה מקרה צריכים לפדות "מעשר שני": כשהוא אוכל אותו "בירושלים" או כשהוא אוכל אותו "מחוץ לירושלים", (ב) וא"כ, המשנה שאומרת שיוצאים ידי חובה כשהוא אוכל מצה של "מעשר שני" רק אם פדו אותה, האם היא מדברת כשהוא אוכל את המצה "בירושלים" או "מחוץ לירושלים"? ("מחוץ לירושלים") (ג) ובמקרה שהוא אוכל את המצה של "מעשר שני" - "בירושלים", האם הוא יוצא ידי חובה, ומדוע?
5. "מצת תרומה" מי יוצא בה ידי חובה ומי לא, ומדוע? ("ישראל" לא יוצא בה יד"ח היות ויש לו עבירה לאכול מצה של תרומה וכשהוא אוכל את המצה הזו זה נקרא "מצוה הבאה בעבירה", ולא יוצאים במצה אם אכילתה היא "מצוה הבאה בעבירה" ואילו כהן יוצא יד"ח באכילתה היות ומותר לו לאכול "תרומה")

6. למה לא יוצאים ידי חובה, במצה העשויה מ: א) טבל ב) מעשר ראשון שלא ניטלה תרומתו
 ג) מעשר שני והקדש שלא נפדו? ("מצה הבאה בעבירה")
7. "חלות תודה ורקיקי נזיר": האם הם "מצה" או "חמץ"? (מצה)
8. האם יוצאים ידי חובה בחלות תודה ורקיקי נזיר: א) כשעשאו "לעצמו", ומדוע, ב) כשעשאו
 "למכור בשוק", ג) ומדוע?

משנה ו'

1. מתי יש חובה לאכול מרור?
2. באלו ירקות אדם יוצא בהן ידי חובת אכילת מרור?
3. האם אדם יוצא ידי חובת מרור: א) ב) בעלין יבשים, ומדוע, (לא יוצאים. והטעם: המרור יש לו טעם
 מר בגלל שיש בתוכו מים שיש להם טעם מר, ומכאן המרירות של המרור. במקרה שהעלין יבשים אין
 בהם טעם מר היות ואין בהם את אותו הנוזל המר שגורם שהם יהיו מרים, ולכן לא יוצאים בהם ידי
 חובת מרור) ב) בקלח יבש, ומדוע? (יוצאים בהם יד"ח מרור. היות והקלח הוא עבה, וגם כשהוא יבש
 נשאר עדיין בתוכו מקצת מן המים המרים, וממילא עדיין יש בו מרירות ולכן יוצאים בו ידי חובת מרור)
4. אכל חצי זית "חזרת" וחצי זית "עולשין" האם הוא יצא ידי חובת מרור?
5. מה הפירוש: א) "כבושין", (מרור שמונח "בחומץ" [18 דקות]) ב) "שלוקין", ג) "מבושלין",
 ד) ומדוע לא יוצאים יד"ח במרור כבוש שלוק או מבושל? (הכבישה או השליקה והבישול, מוציאים
 מהם את המרירות)
6. מדוע יוצאים יד"ח אכילת מרור ב: א) "דמאי", ב) "מעשר ראשון שנטלה תרומתו" ג) "מעשר
 שני והקדש שנפדו"? (היות ואין עבירה לאכול אותם ואין באכילתם משום "מצה הבאה בעבירה")
7. האם יוצאים ידי חובה במרור "טבל", ומדוע? (לא יוצאים. היות ואכילתם היא "מצה הבאה
 בעבירה")

משנה ז'

1. מהו "מורסן"? (בגרעין של החיטה ישנן מספר שכבות, ואחת מן השכבות החיצוניות של הגרעין
 נקראת "מורסן", וכשטוחנים את הגרעין, האבקה שנוצרה מהשכבה הזו נקראת "מורסן" והיא מחמיצה
 כשהיא נרטבת ממים)
2. מדוע אסור "לשרות" מורסן לתרנגולים?
3. א) מה הפירוש: אבל "חולטין", ב) מדוע אם "חולטין" את המורסן, לא חוששים שהוא יחמיץ?
 (המורסן מתבשל כששורים אותו במים רותחים, וכמו שבצק אפוי לא מחמיץ, כך מורסן שהתבשל אינו
 מחמיץ)
4. "אבל שפה היא בבשרה יבש": א) מה החידוש, ב) ומדוע זה מותר? (אפילו שיש על גופה
 "זיעה", והמורסן יירטב מהזיעה שעל גופה, בכל אופן המורסן לא יחמיץ, היות וזיעה אינה נחשבת
 ל"מים" אלא היא דומה ל"מי פירות" שאינן מחמיצין את המורסן [או את הקמח])
5. מדוע אסור ללעוס חיטים בפסח ולהניחם על גבי מכתו? ("רוק" מחמיץ את החיטים שיהיו מונחים
 על מכתו היות ורוק הוא תולדה של "מים")

משנה ח'

1. האם ואחרי כמה זמן דברים אלו מחמיצים: א) קמח ומים מעורבבים, (לאחר זמן, בד"כ לא לפני
 18 דקות) ב) קמח ומי פירות, (לא מחמיצים לעולם) ג) קמח, מים ומי פירות מעורבבים, (מחמיצים

- מיד) ד) קמח מים וחרדל (מי פירות חריפים מאוד) מעורבבים ? (ת"ק: מחמיץ מהר אבל יש לו זמן לאוכלו לפני שהוא יחמיץ. ר"מ: מחמיץ – מיד, עוד לפני שיהיה זמן לאוכלו ולכן אסור לאוכלו)
2. מה הפירוש "חרוסת" ? (תערובת תיבול לבשר, שעשויה מקמח מים וחומץ [מי פירות] מעורבבים)
3. האם מותר לתת לכתחילה קמח לתוך "חרוסת" (מים וחומץ) או לתוך "החרדל" (מים וחרדל) ?
4. לת"ק: בדיעבד אם נתן "קמח" לתוך "מים וחרדל": האם הוא צריך לשרוף אותו מיד או שהוא יכול לאכול אותו מיד, ומדוע ?
5. לר"מ: בדיעבד אם נתן "קמח" לתוך "מים וחרדל": האם הוא צריך לשרוף אותו מיד או שהוא יכול לאכול אותו מיד, ומדוע ?
6. לת"ק ולר"מ: בדיעבד אם נתן "קמח" לתוך "חרוסת" (מים וחומץ): האם הוא צריך לשרוף אותו מיד או שהוא יכול לאכול אותו מיד, ומדוע ? (לשרוף מיד. היות ובחרוסת יש "מים" ו"מי פירות" [חומץ] שאינם חריפים כמו "חרדל", ממילא לכו"ע אם הוא נתן לתוכם גם "קמח" הם עלולים להחמיץ "מיד", היות ויש כאן מים, מי פירות, וקמח, ולכן צריך לשרפו)
7. (א) מה זה "בישול" (ב) ומה זו "צליה" ? (צליה: חימום הבשר ע"י חום האש עצמה. בישול: האש מחממת דבר אחד ואותו דבר מחמם את הבשר. ולמשל כשמניחים בשר בסיר שיש בו מים או מי פירות שמונח על האש, האש מחממת את הסיר ואת המים או את מי הפירות והם מחממים את הבשר)
8. (א) האם מותר "לבשל" את קרבן הפסח, במים או במי פירות, (ב) האם מותר "לסוך" את הקרבן במי פירות לפני שצולים אותו, ומדוע ? (אם סכים את הקרבן בשכבה דקה של "מי פירות" ומניחים אותו ליד האש, זה עדיין נחשב שהאש עצמה מחממת את הבשר ולכן זה נחשב שהוא "צולה" את הבשר)
9. מדוע "מי תשמישו של נחתום" עלולים להחמיץ ?
10. היכן אסור לשפוך את מי תשמישו של הנחתום, ומדוע ?
11. היכן מותר לשפוך את מי תשמישו של הנחתום, ומדוע ?

שאלות חזרה מסכת "פסחים" פרק ג'

משנה א':

1. מה הפירוש: א) תערובת חמץ ב) חמץ נוקשה? (תערובת חמץ: חמץ שראוי לאכילה שמעורב באוכל אחר. חמץ נוקשה: א. חמץ שראוי לאכילה רק ע"י הדחק ב. דבר שלא החמיץ כל צורכו)
2. על איזה שלושה סוגי חמץ מדברת המשנה שלנו? (א. תערובת חמץ ב. חמץ נוקשה ג. חמץ נוקשה ע"י תערובת. [חמץ נוקשה שנתערב באוכל אחר])
3. האם חיוב ביעור "תערובת חמץ" ו"חמץ נוקשה" הוא מדאורייתא או מדרבנן? (מדרבנן)
4. לת"ק: האם יש חיוב מדרבנן לבער "חמץ נוקשה" שנתערב באוכל אחר? (אין חיוב)
5. לר"א: האם יש חיוב מדרבנן לבער "חמץ נוקשה" שנתערב באוכל אחר? (יש חיוב)
6. האם איסור אכילה של "תערובת חמץ" ו"חמץ נוקשה" הוא מדאורייתא או רק מדרבנן?
7. האם יש עונש כרת באכילת "תערובת חמץ" ו"חמץ נוקשה"?

משנה ב':

1. "בצק שבסדקי עריבה": מדוע הבצק מונח בסדקי העריבה?
2. האם יש חובה להוציא ולבער את הבצק – החמץ, שמונח בסדקי העריבה: א. כשיש בו "כזית" במקום אחד, ומדוע, ב. כשאין בו כזית והוא מקפיד על החמץ (הבצק שמונח בסדקי העריבה חשוב לו והוא מתכוון להוציא אותו בהמשך מהעריבה), ומדוע, ג. כשאין בו כזית והוא אינו מקפיד על החמץ, ומדוע?
3. שרץ טמא (מת) שנגע בחלק מכלי (למשל, בידית שלו): האם כל הכלי נהיה טמא, או שרק החלק שבכלי שהשרץ נגע בו נהיה טמא? (כל הכלי נהיה טמא, היות וזה נחשב שהשרץ נגע בכל הכלי)
4. ממילא, במשך ימי הפסח: א) כשיש "כזית" במקום אחד (בסדק) האם צריך בפסח "להוציא" את הבצק מהכלי (ולבער אותו) ב) ממילא, האם הבצק שבסדקי העריבה נחשב לחלק מהכלי, (לא) ג) וממילא, במקרה שהשרץ נגע בבצק שבסדקי העריבה: האם זה נחשב שהוא נגע בדבר שהוא נחשב לחלק מהכלי וכל הכלי יהיה טמא, או שהבצק אינו נחשב לחלק מהכלי ורק הבצק יהיה טמא מהשרץ ואילו הכלי יישאר טהור?
5. ממילא, במשך ימי הפסח: א) כשאין בו כזית והוא מקפיד על החמץ (הבצק שמונח בסדקי העריבה חשוב לו והוא מתכוון להוציא אותו בהמשך מהעריבה): האם צריך בפסח "להוציא" את הבצק מהכלי (ולבער אותו) ב) ממילא, האם הבצק שבסדקי העריבה נחשב לחלק מהכלי, (לא) ג) וממילא, במקרה שהשרץ נגע בבצק שבסדקי העריבה: האם זה נחשב שהוא נגע בדבר שהוא נחשב לחלק מהכלי וכל הכלי יהיה טמא, או שהבצק אינו נחשב לחלק מהכלי ורק הבצק יהיה טמא מהשרץ ואילו הכלי יישאר טהור?
6. ממילא, במשך ימי הפסח: א) כשאין בו כזית והוא אינו מקפיד על החמץ (הבצק שמונח בסדקי העריבה אינו חשוב לו והוא לא מתכוון להוציא אותו בהמשך מהעריבה): האם צריך בפסח "להוציא" את הבצק מהכלי (ולבער אותו) (לא צריך להוציא ולבערו) ב) ממילא, האם הבצק שבסדקי

העריבה נחשב לחלק מהכלי, (כן) ג) וממילא, במקרה שהשרץ נגע בבצק שבסדקי העריבה: האם זה נחשב שהוא נגע בדבר שהוא נחשב לחלק מהכלי וכל הכלי יהיה טמא, או שהבצק אינו נחשב לחלק מהכלי ורק הבצק יהיה טמא מהשרץ ואילו הכלי יישאר טהור? (השרץ נגע בבצק שהוא "חלק מהכלי" וכל הכלי נהיה טמא)

7. לסיכום: שרץ טמא נגע בפסח בבצק שבסדקי העריבה, האם העריבה טמאה במקרים אלו: א. כשיש בו "כזית" במקום אחד, ב. כשאינו בו כזית במקום אחד והוא מקפיד על החמץ (הבצק שמונח בסדקי העריבה חשוב לו והוא מתכוון להוציא אותו בהמשך מהעריבה) ג. כשאינו בו כזית והוא אינו מקפיד על החמץ?

8. שרץ טמא נגע במשך השנה בבצק שבסדקי העריבה, האם העריבה טמאה במקרים אלו: א. כשהוא מקפיד על הבצק שנמצא בסדקי העריבה, ומדוע, (האם במקרה זה שבכוונתו להוציא את הבצק שנמצא בסדקי העריבה, האם נחשב שהבצק שבסדקי העריבה הוא חלק מהעריבה וממילא כשהשרץ הטמא נגע בו זה נחשב שהוא נגע בדבר שהוא חלק מהכלי וכל הכלי נהיה טמא או שהבצק שבסדקי העריבה אינו נחשב במקרה זה לחלק מהכלי וכשהשרץ הטמא נגע בו זה לא נחשב שהוא נגע בכלי וממילא הבצק נהיה טמא ואילו הכלי נשאר טהור?). ב. כשהוא רוצה בקיומו של הבצק בסדקי העריבה, ומדוע?

9. מה זה "בצק החרש"? (בצק שלא יודעים אם הוא החמיץ או לא)

10. "בצק החרש": באיזה מקרה צריך לבער אותו, ומדוע?

משנה ג':

1. אישה לשה ביו"ט של פסח בצק, והבצק נשאר "טהור": מדוע אין בעיה להפריש הפרשת חלה מהבצק? (היות והחלה היא "טהורה", היא ראויה לכהן לאכילה, וממילא הכהן יאפה אותה ביו"ט של פסח וכך היא לא תחמיץ)

2. א) בצק "טמא" האם מותר לאכול אותו, (מותר. הבצק הוא "חולין" ומותר לאכול חולין טמאים) ב) בצק של "הפרשת חלה" שנטמא: האם מותר לכהן לאכול אותו? (אסור. אסור לכהן לאכול הפרשת חלה "טמאה")

3. אישה לשה ביו"ט של פסח בצק והבצק הוא "טמא": א. אם האשה תפריש חלה מהבצק, האם מותר יהיה לכהן לאכול את הבצק של הפרשת חלה, במקרה שהוא יאפה אותו, ב. ומדוע, ג. ממילא, האם יהיה מותר לאפות ביו"ט של פסח, את הבצק של הפרשת חלה שהוא חלה "טמאה", ומדוע?

4. ממילא: איזו בעיה תיתכן אם יפרישו חלה ביו"ט של פסח, מבצק טמא (שעדיין לא אפו אותו)? (אסור לאפות אותו וממילא הבצק של הפרשת חלה עלול להחמיץ והישראל יעבור עליו ב"בל יראה ובבל ימצא" [לר"א ולר"י בן בתירא])

5. מה הפתרון במקרה הנ"ל, לרבי אליעזר: א) מה האשה תעשה עם הבצק לפני שהיא תפריש ממנו חלה, (תאפה אותו) ב. מתי האשה תקיים את מצוות הפרשת חלה, (לאחר שהיא אפתה אותו ועשתה ממנו מצות, היא תיקח למשל מצה אחת והיא תגיד שהוא "הפרשת חלה") ג) ומדוע לא תהיה את הבעיה שאמרנו מקודם, שהבצק של הפרשת חלה יחמיץ?

6. לרבי יהודה בן בתירא: א) מתי האשה תפריש את החלה, ב) ומה הפיתרון לבעיה הנ"ל – איך הבצק של ההפרשת חלה לא יחמיץ?
7. לרבי יהושע: מדוע אין בעיה להפריש חלה מהבצק הטמא ואפילו שייתכן שהבצק – החלה, יחמיץ, בגלל שאסור לאפות אותו ביו"ט של פסח?

משנה ד':

1. שלוש נשים שרוצות ללוש בצק כדי לעשות מהם מצות, ויש להם רק תנור אחד שאפשר לאפות בו כל פעם רק בצק של אשה אחת: א) אם הן יתחילו ללוש בבת אחת וממילא הם יסיימו גם לערוך את הבצק שלהן באותו הזמן: 1. מה תעשה האשה הראשונה עם הבצק שלה, (תאפה אותו) 2. בינתיים מה יהיה עם הבצק של האשה השנייה, (ימתין בקערה עד שהאשה הראשונה תסיים לאפות את הבצק שלה ואז האשה השנייה תאפה את המצות שלה) 3. ובינתיים מה יהיה עם הבצק של האשה השלישית, (ימתין בקערה עד שהאשה הראשונה והשנייה יסיימו לאפות את הבצק שלהן ואז האשה השלישית תאפה את המצות שלה) ב) לר"ג: האם ישנה בעיה אם הן יתחילו ויסיימו ללוש ולערוך את המצות שלהן באותו הזמן, ג) מדוע רבן גמליאל לא חושש שעד שאשה הראשונה תאפה את המצות שלה הבצק של האשה השניה והשלישית יחמיצו (או שעד שהאשה הראשונה השניה תסיימנה לאפות את המצות שלהן, הבצק של האשה השלישית יחמיץ?) (כי ר"ג סומך על כך ששלושתן יסיימו לאפות את הבצק בזמן שאין סיכוי שהוא יחמיץ)
2. לחכמים: א) האם מותר שהן יתחילו ויסיימו ללוש ולערוך את המצות שלהן באותו הזמן, ב) לחכמים מה הבעיה במקרה הנ"ל? (חכמים חששו שהן לא תזדרזנה לאפות או שהתנור לא יהיה מספיק חם והאפייה של המצות של האשה הראשונה תערך יותר זמן והבצק של השניה או השלישית יחמיץ וכן החשש קיים בבצק של האשה השלישית שהיא צריכה להמתין עד שהאשה הראשונה והשניה תסיימנה לאפות)
3. לחכמים: באיזו צורה מותר לשלוש הנשים לעשות את המצות שלהן? (המשלנו: שלושה ילדים שיחכו במשחק כזה: שלשתם עמדו בקומת קרקע, אחד אחרי השני. 1) כשהילד הראשון עלה על המדרגה הראשונה, הילד השני והילד השלישי נשארו בקומת הקרקע. 2) כשהילד הראשון עלה למדרגה השניה, הילד השני עלה למדרגה הראשונה, ואילו הילד השלישי נשאר עדיין לעמוד על קומת הקרקע. 3) כשהילד הראשון עלה למדרגה השלישית, הילד השני עלה למדרגה השניה ואילו הילד השלישי עלה למדרגה הראשונה. 4) לאחר שהילד הראשון עלה למדרגה השלישית הוא יצא מהמשחק והילד השני עלה למדרגה השלישית ואילו הילד השלישי עלה למדרגה השניה. 5) לאחר שהילד השני עלה למדרגה השלישית הוא יצא מהמשחק והילד השלישי עלה למדרגה השלישית. באפיית מצות ישנן שלוש מלאכות: 1) לישה, 2) עריכה, 3) אפיה. לחכמים, כדי שהבצק שלהן לא ימתין ללא שיעסקו בו, עליהן להתנהג כך: 1) האשה הראשונה תתחיל ללוש ואילו האשה השניה והשלישית לא יתחילו ללוש. 2) כשהאשה הראשונה תסיים ללוש ותתחיל לערוך, האשה השניה תתחיל ללוש ואילו האשה השלישית עדיין לא תתחיל ללוש את בציקה. 3) כשהאשה הראשונה תסיים לערוך ותתחיל לאפות, האשה השניה תסיים ללוש ותתחיל לערוך ואילו האשה הראשונה תתחיל ללוש. 4) כשהאשה הראשונה תסיים לאפות, האשה השנייה תסיים לערוך ותתחיל לאפות ואילו האשה הראשונה תסיים ללוש ותתחיל לערוך. 5) כשהאשה השניה תסיים לאפות האשה השלישית תסיים לערוך ותתחיל לאפות. וכך הבצק של אף אחת מהן לא יעמוד ללא שיעסקו בו וכך הוא לא יחמיץ)
4. לרבי עקיבא: כמו איזו שיטה יש לנהוג, ומדוע?
5. כשהאשה רואה שהבצק תפח והוא עלול להחמיץ, מה עליה לעשות?

משנה ה':

1. מה הפירוש: א. שיאור, ב. סידוק, ? ("שיאור": בצק שלא החמיץ לגמרי והוא אסור "מדרבנן". "סידוק": בצק שהחמיץ לגמרי והוא אסור "מדאורייתא")

2. בצק שהוא "שיאור": (א) האם צריך לבער אותו, (צריך, "מדרבנן") (ב) מי שאכל אותו, האם יש לו כרת?
3. בצק שהוא "סידוק": (א) האם צריך לבער אותו, (ב) מי שאכל אותו, האם יש לו כרת?
4. מהם שלושת השלבים בתהליך החימוץ של הבצק? (א. הכסיפו פניו: הבצק הופך מצהוב לנוטה לצבע לבן, ב. כקרני חגבים: מופיעים על הבצק סדקים בצורה של קרני חגבים, במרחק אחד מהשני ג. נתערבו סדקיו זה בזה: מתווספים בבצק סדקים נוספים בצורה של קרני חגבים והם מתערבבים אחד בשני)
5. לרבי יהודה: תאר מה מצב הבצק לגבי איסור חמץ, בכל אחד משלושת השלבים הללו: א. הכסיפו פניו, ב. כקרני חגבים, ג. נתערבו סדקיו זה בזה? (מתי הוא לא התחיל להחמיץ, מתי הוא התחיל להחמיץ והוא אסור "מדרבנן" ומתי הוא סיים להחמיץ והוא אסור "מדאורייתא"?)
6. לחכמים: תאר מה מצב הבצק לגבי איסור חמץ, בכל אחד משלושת השלבים הללו: א. הכסיפו פניו, ב. כקרני חגבים, ג. נתערבו סדקיו זה בזה? (מתי הוא לא התחיל להחמיץ, מתי הוא התחיל להחמיץ והוא אסור "מדרבנן" ומתי הוא סיים להחמיץ והוא אסור "מדאורייתא"?)

משנה ו'

1. מדוע יש הבדל לגבי ביעור חמץ, בין אם ערב פסח חל ביום חול או שערב פסח חל בשבת?
2. כשערב פסח חל בשבת, מדוע יש יותר סיכוי שאדם יצליח לבער חמץ "חולין" מאשר שהוא יצליח לבער חמץ של "תרומה"?
3. איזו כמות של חמץ מותר לכו"ע להשאיר לשבת ואין צורך לבערו מלפני השבת?
4. לר"מ: כשערב פסח חל בשבת, מתי צריך לבער: (א) חולין, (ב) תרומה, (ג) ומדוע?
5. לחכמים: כשערב פסח חל בשבת, מתי צריך לבער: (א) חולין, (ב) תרומה, (ג) ומדוע?
6. לרבי אלעזר בר צדוק: כשערב פסח חל בשבת, מתי צריך לבער: (א) חולין, (ב) תרומה, (ג) ומדוע?

משנה ז'

1. מדאורייתא: אדם שביטל את החמץ, האם הוא צריך גם "לבער" אותו מן העולם?
2. מדרבנן: אדם שביטל את החמץ, האם הוא צריך גם "לבער" אותו מן העולם?
3. אדם הלך לשחוט את פסחו ולמול את בנו וכו' והוא נזכר שיש לו חמץ בתוך ביתו: (א) באיזה מקרה הוא צריך לחזור לביתו לבער את החמץ, (ב) ובאיזה מקרה הוא לא צריך לחזור לביתו לבער את החמץ, אלא מספיק שהוא יבטל אותו?
4. הלך להציל מן הנכרי וכו': (א) במקרה שגם אם הוא יחזור לביתו כדי לבער את החמץ, עדיין יישאר לו זמן להציל מן הנכרי וכד', האם הוא חייב לחזור לביתו לבער את החמץ, (ב) מדוע בכל מצב הוא לא צריך לחזור לביתו לבער את החמץ אלא מספיק שהוא יבטל אותו? (חשש פיקוח נפש, שאם הוא יחזור לביתו לבער את החמץ אולי בסוף הוא לא יספיק לחזור ולהציל)
5. (א) מה הפירוש לשבות "שביתת הרשות", ובאלו מקרים חובה עליו לחזור לביתו ולבער, (ב) מדוע הוא צריך לחזור לביתו לבער את החמץ, גם במקרה שבגלל זה הוא לא יספיק להניח עירובי תחומין לדבר הרשות?
6. לסיכום: (א) אלו שלושה סוגים של דברים מוזכרים במשנה, לגבי מתי חובה עליו להימנע לעשותם ולחזור ולבער ומי לא, (א. הולך לדבר מצוה. ב) הולך להציל נפשות. ג) הולך לדבר הרשות) (ב) סכם בכל

אחד משלושת סוגי המקרים, מתי חובה עליו לחזור לביתו ולבער ומתי הוא יכול ללכת ולעשותם ואילו את החמץ הוא יבטל ?

משנה ח':

1. א) היכן אפשר לאכול בשר קודש של "קדשים קלים", ב) ומה הדין אם בשר של "קדשים קלים" יצא מחוץ לירושלים ?
2. מדאורייתא: היכן אפשר לשרוף בשר של "קדשים קלים" שיצא מחוץ לירושלים ? (מחוץ לירושלים)
3. מדרבנן: היכן אפשר לשרוף בשר של "קדשים קלים" שיצא מחוץ לירושלים ? (בתוך ירושלים)
4. יצא מחוץ לירושלים ונזכר שיש ברשותו בשר של "קדשים קלים" שעליו לשרפו: א) באיזה מקרה עליו לחזור בחזרה ולשרפו בירושלים, ב) ובאיזה מקרה הוא יכול לשרפו במקומו, מחוץ לירושלים ?
5. כששרפו לפני הבירה, עם איזה עצים הוא משתמש ?
6. לר"מ: א) מהו השיעור של החמץ שנמצא בתוך ביתו, שבגללו עליו לחזור לביתו כדי לבער אותו ב) ומהו השיעור של בשר הקודש שבגללו עליו לחזור לירושלים כדי לשרוף אותו ?
7. לר"י: א) מהו השיעור של החמץ שנמצא בתוך ביתו, שבגללו עליו לחזור לביתו כדי לבער אותו ב) ומהו השיעור של בשר הקודש שבגללו עליו לחזור לירושלים כדי לשרוף אותו ?
8. לחכמים: א) מהו השיעור של החמץ שנמצא בתוך ביתו, שבגללו עליו לחזור לביתו כדי לבער אותו ב) ומהו השיעור של בשר הקודש שבגללו עליו לחזור לירושלים כדי לשרוף אותו ?
9. לחכמים, מדוע ב"קודש" הוא צריך לחזור אפילו בשביל "כזית" ואילו בשביל "חמץ" הוא צריך לחזור רק בשביל "כביצה" ? (היות וקודש חמור יותר מאיסור חמץ)

שאלות חזרה מסכת פסחים פרק ד'

משנה א'

1. מדוע אסור לעשות מלאכה בער"פ "אחרי חצות"? (היות וזהו זמן הקרבת "קרבן פסח" ממילא רבנן אסרו את הזמן הזה בעשיית מלאכה)
2. א) מדוע מותר בעשיית מלאכה בער"פ "לפני חצות", ב) ומדוע היו מקומות "שנהגו" לא לעשות מלאכה בער"פ אפילו לפני חצות?
3. האם מותר לאדם שגר במקום שלא נהגו לעשות בו מלאכה, לשנות ממנהג מקומו וכן לעשות מלאכה?
4. הלך ממקום שעושין למקום שאין עושין: א) האם מותר לו לעשות מלאכה, ב) ומדוע?
5. הלך ממקום שאין עושין למקום שעושין: א) האם מותר לו לעשות מלאכה, ב) ומדוע, ג) באיזה מקרה הוא מפסיק להיות קשור למקום שממנו הוא יצא ואין לו יותר צורך לנהוג כפי מנהג המקום "שיצא משם" (במקרה שהוא החליט לא לחזור למקומו)?
6. מדוע אדם שהלך ממקום שאין עושין למקום שעושין, אסור לו לעשות מלאכה, ומדוע לא חוששים שתהיה מכך מחלוקת, שאנשי העיר שעושין מלאכה יראו שהוא אינו עושה מלאכה?

משנה ב'

1. איזה חיוב יש לאדם שיש לו פירות שביעית בבית, ופירות אילו כלו לחיה מן השדה?
2. "המוליך פירות שביעית ממקום שכלו למקום שלא כלו": א) מה המקרה, ב) האם הוא חייב לבערן?
3. "המוליך פירות שביעית ממקום שלא כלו למקום שכלו": א) מה המקרה, ב) האם הוא חייב לבערן?
4. הניח בכלי שלושה סוגי ירקות כדי לכבוש אותם בחומץ, שני סוגי ירקות כלו לחיה מן השדה וסוג אחד לא כלה מן השדה: האם הוא חייב להוציא מן הכלי את סוגי הירקות שכלו, או שהוא לא חייב להוציאם ולבערם בגלל שסוג אחד מהירקות שבכלי לא כלה לחיה מן השדה: א) לת"ק, ב) לרבי יהודה?

משנה ג'

6. א) איזה חיוב הטילה התורה בשבת על אדם שיש לו בהמה, לגבי עשיית מלאכה בשבת, ע"י הבהמה ששייכת לו, ב) ואיזה איסור אסרה התורה על כל אדם, לגבי עשיית מלאכה ע"י הבהמה, אפילו שהיא אינה שייכת לו? א) התורה הטילה על אדם למנוע את בהמתו מלעשות אחת מל"ט מלאכות, אם הבהמה אינה עושה את המלאכות הללו להנאתה. וחיוב זה הוטל רק על בעל הבהמה ולא על אדם שאיננו בעליה, ב) נאסר על כל אדם לגרום שהבהמה תעשה אחת מל"ט מלאכות, אפילו שהבהמה אינה שייכת לו)
7. א) האם מותר "להשכיר" או "להשאיל" בהמה לגוי, ב) ומדוע? (הבהמה נשאת שייכת ליהודי גם כשהשאילה או השכירה לגוי, והיות והגוי יעשה בה מלאכה בשבת ויש חיוב על היהודי למנוע את בהמתו מעשיית מלאכה בשבת, ממילא אסור לו להשכירה או להשאילה לגוי)
8. מהי בהמה "גסה" ומהי בהמה "דקה"? (גסה: בהמה שראויה לעשות בה מלאכה, דקה: בהמה שאיננה ראויה למלאכה, כגון "צאן")
9. מדוע רבנן אסרו "למכור" בהמה "גסה" לגוי?
10. א) האם מותר להשכיר או להשאיל בהמה "דקה" לגוי, ב) האם מותר מעיקר הדין למכור בהמה "דקה" לגוי, ומדוע, ג) והאם נהגו שמותר למכור בהמה "דקה" לגוי?

11. האם מותר למכור לגוי: א) "עגלים וסייחים", ב) שבורין, ג) סוס ?

משנה ד'

1. א) האם נהגו לאכול "צלי" בליל פסחים, ב) מהי הסיבה שיש מקומות שנהגו שלא לאכול צלי בליל הסדר ?
2. א) האם נהגו להדליק נר בליל יום כיפור, ב) היכן הדליקו נר בליל יום כפור, אף במקומות שנהגו שלא להדליק נר בליל יום הכיפורים ?

משנה ה'

1. א) האם נהגו לעשות מלאכה בתשעה באב, ב) מדוע יש מקומות שנהגו שלא לעשות מלאכה בתשעה באב ?
2. תלמיד חכם שגר בעיר שנהגו שלא לעשות בה מלאכה בתשעה באב, האם הוא יעשה מלאכה בתשעה באב ?
3. אדם שאינו "תלמיד חכם", האם הוא ימנע מעשיית מלאכה במקומות שנהגו לעשות מלאכה בתשעה באב: א) לת"ק, ומדוע, ב) לרשב"ג ?
4. מדוע אסור בעשיית מלאכה בער"פ "לאחר חצות" ? (היות וזמן הקרבת קרבן פסח הוא לאחר חצות, ממילא זמן זה נחשב מדרבנן כעין יו"ט והוא נאסר במלאכה)
5. האם מותר והאם נהגו, לעשות מלאכה בער"פ, "מנץ החמה עד חצות": א) למשנה א', (מותר. ויש מקומות שנהגו לעשות לאחר חצות מלאכה ויש מקומות שנהגו שלא) ב) למשנה ה': לאנשי "יהודה", (מותר. ונהגו גם לעשות מלאכה) ג) למשנה ה': לאנשי "גליל", ומדוע ? (אסור לאנשי "גליל", בין לפי ב"ש ובין לפי ב"ה. זמן הקרבת קרבן פסח נחשב למועד מדרבנן ואסור לעשות בו מלאכות מסוימות, ונכון שזמן הקרבת קרבן פסח הוא רק לאחר חצות, אמנם אין מועד שמתחיל רק מחצות. ובשאלה הבאה יבואר ממתי מתחיל המועד של ערב פסח לאנשי גליל, האם כבר מליל י"ד או רק מהנץ החמה)
6. האם מותר והאם נהגו, לעשות מלאכה, "בליל ערב פסח": א) למשנה א', (מותר, ונהגו גם לעשות בו מלאכה) ב) למשנה ה': לאנשי "גליל" לפי ב"ש, ומדוע, (אסור. היות ומדמים את המועד שקיים בגלל הקרבת קרבן פסח למועדים אחרים שמתחילים כבר מהלילה) ג) למשנה ה': לאנשי "גליל" לפי ב"ה ? (מותר. היות ומדמים את המועד שקיים בגלל הקרבת קרבן פסח לתעניות שמתחילים רק מהבוקר)
7. לסיכום: מה הדין ומה המנהג לגבי עשיית מלאכה: א) בליל ערב פסח, ב) ערב פסח "מהנץ החמה ועד חצות", ג) ערב פסח "לאחר חצות" ?

משנה ו'

1. על איזה "מקום" המשנה שלנו מדברת, (על אנשי הגליל שנהגו שלא לעשות מלאכה בער"פ - אפילו לפני חצות) ב) ועל איזה "זמן" בער"פ המשנה מדברת ? (לפני חצות. שאילו לאחר חצות, אסור אפילו לגמור מלאכה וגם אם היא לצורך המועד)
2. אילו שני תנאים צריך, כדי שיהיה מותר לעשות מלאכה, במקום שלא נהגו לעשות מלאכה בי"ד (אפילו לפני חצות היום) ? (א. "לצורך המועד". ב) "גמר מלאכה" ולא להתחיל במלאכה)
3. מה הפירוש "לגמור" מלאכה ? (לא לעשות במשהו מסוים מלאכה שלימה אלא רק לסיים את המלאכה. ולמשל אסור לבנות שולחן שלם בער"פ, אלא רק לסיים את עשיית השולחן שהוא החל לעשותו לפני ער"פ. [ובתנאי שהוא ישתמש בשולחן "לצורך המועד"])

4. לחכמים: מהם שלושת המלאכות שהותר לעשותם על אף שהוא עושה בהם מלאכה "שלימה" ולא רק "גמר" המלאכה?
5. (א) איזו מלאכה נוספת הותרה לפי רבי יוסי בר יהודה, (ב) והאם מלאכה זו הותרה גם לפי חכמים?
6. מדוע "החיטים הספרים והכובסים" זה נקרא שהוא עושה: מלאכה "שלימה", ולא רק "גמר" מלאכה, שהותרה בכל המלאכות? (היות והוא מספר את כל ראשו, ולא שהוא הסתפר לפני ער"פ והוא רק "גומר" להסתפר בער"פ. וכן הוא עושה את כל מלאכת הכיבוס ותפירת הבגד בער"פ, ולא רק מסיים אותם בער"פ)
7. במקום שנהגו לעשות מלאכה בער"פ "עד חצות": איזו מלאכות מותר אז לעשות? (אפילו מלאכה "שלימה" ואפילו מלאכות שהן "אינן לצורך המועד")

משנה ז'

1. על איזה מקום משנה ז' מדברת ועל איזה זמן, משנה זו מדברת? (גם על מקום שנהגו שלא לעשות בו מלאכה, ודברים אלו הכתובים במשנה הותרו גם לאחר חצות, שבו אסור לכו"ע לעשות מלאכה)
2. האם מותר להושיב תרנגולת על ביצה כדי שיצא ממנה אפרוח: (א) בער"פ, (ב) בחוה"מ? (אסור)
3. האם מותר להחזיר על הביצה תרנגולת שברחה, או להושיב תרנגולת אחרת, במקום התרנגולת שהייתה על הביצה ומתה, כשהתרנגולת ישבה כבר שלושה ימים על הביצה: (א) בער"פ, (ב) בחוה"מ, ומדוע?
4. האם מותר להחזיר על הביצה תרנגולת שברחה, או להושיב תרנגולת אחרת, במקום התרנגולת שהייתה על הביצה ומתה, כשהתרנגולת לא ישבה שלושה ימים על הביצה: (א) בער"פ, (ב) בחוה"מ, ומדוע?
5. מה מותר (ומה אסור) לעשות עם הלכלוך שנמצא ברפת מתחת לרגלי הבהמה: (א) בער"פ, (ב) בחוה"מ?

משנה ח'

1. כמה דברים עשו אנשי יריחו שלא ברצון חכמים, על כמה דברים חכמים מיחו בידם ועל כמה דברים חכמים לא מיחו בידם?
2. "מרכיבין דקלים": (א) מה הפירוש, (ב) באיזה זמן בער"פ הם הרכיבו את הדקלים, (ג) מדוע דבר זה היה אסור לחכמים? (אסור לעשות מלאכות בער"פ "לאחר חצות")
3. "וכרכין את שמע": (א) מה הפירוש, (ב) מדוע היה אסור להם לעשות זאת?
4. "וקוצרין וגודשין לפני העומר": (א) מה הפירוש, (ב) מדוע היה אסור להם לעשות זאת? (חכמים חששו שמא הם יאכלו מהתבואה בזמן שהם גודשין אותה והם יעברו על איסור "חדש")
5. "מתירין גמזיות של הקדש": (א) מה הפירוש, (ב) מדוע היה אסור להם לעשות זאת?
6. "ואוכלין מתחת הנשרים בשבת": (א) מה הפירוש, (ב) מדוע אנשי יריחו התירו זאת, (אנשי יריחו אכלו מפירות ספק אם הם נשרו בשבת. ופירות שנשרו בשבת מאילן, אסורים מדרבנן משום "מוקצה", או מגזירה שמא יתלוש בכוונה פירות מאילן בשבת. והיות שאיסור זה הוא מדרבנן, וכאן שזה ספק אם הפירות נשרו בשבת, א"כ יש "ספק" אם מותר מדרבנן לאוכלם, ו"ספיקא דרבנן לקולא") (ג) האם לחכמים מותר לאכול פירות שספק אם הם נשרו בשבת, ומדוע? (אסור. לא בכל דבר אומרים את הכלל: "ספיקא דרבנן לקולא")

7. "ונותנין פאה לירק": (א) מה הפירוש, (ב) מדוע לחכמים אין חיוב לתת פאה לירק, (חיוב פאה הוא רק מירק שאפשר לאחסן אותו לימים רבים, היות והא לא עשוי להירקב) (ג) ומה הבעיה בכך שאנשי יריחו כן נתנו פאה לירק?

משנה ט'

1. כמה הדברים עשה חזקיה שלא ברצון חכמים על כמה דברים מיחו בו ועל כמה דברים לא מיחו בו?
2. "גרר עצמות אביו על מיטה של חבלים והודו לו": (א) מה עשה חזקיה, (ב) מדוע חזקיה עשה זאת, (שתי סיבות), (ג) והאם חכמים הודו לו?
3. "כתת נחש הנחשת": (א) מה עשה חזקיה, (ב) מדוע חזקיה עשה זאת, (ג) והאם חכמים הודו לו?
4. "גנז ספר הרפואות": (א) מה עשה חזקיה, (ב) מדוע חזקיה עשה זאת, (ג) והאם חכמים הודו לו?
5. "קצץ דלתות של היכל ושגרן למלך אשור": (א) מה עשה חזקיה, (ב) מדוע חזקיה עשה זאת, (ג) ומדוע חכמים לא הודו לו? (היה עליו לסמוך על הקב"ה שימציא לו כסף ממקום אחר ולא לקצוץ את דלתות ההיכל)
6. "סתם מי גיחון העליון": (א) מה עשה חזקיה, (ב) מדוע חזקיה עשה זאת, (ג) ומדוע חכמים לא הודו לו? (היה עליו לסמוך על הקב"ה שהבטיח שהוא יגן על ירושלים ולא היה לו להשחית את המעיין)
7. "עבר ניסן בניסן": (א) איזה חודש מוסיפים כשרוצים לעבר את השנה, (ב) מתי ניתן להוסיף חודש, שיהיו שני חודשי "אדר" - אדר א' ואדר ב', (לפני שמתחיל חודש "ניסן") (ג) באיזה יום עיבר חזקיה את חודש אדר, שיהיה גם אדר ב', (ד) מדוע חזקיה סבר שניתן לעבר את חודש אדר ביום ל' לחודש אדר, (ב"ד עדיין לא קידשו את יום ל' באדר לר"ח ניסן, וממילא יום זה היה נחשב עדיין לחודש אדר שמותר לעבר בו את החודש) (ה) ומדוע חכמים סברו שלא ניתן לעבר את חודש אדר בל' באדר?

שאלות חזרה מסכת פסחים פרק ה'

משנה א'

1. א) מאיזו שעה אפשר להתחיל לשחוט ולהקריב את קרבן ה"תמיד" מדאורייתא, ב) באיזו שעה רבנן תיקנו, שישחטו בה את קרבן התמיד במשך ימות השנה?
2. איזה דבר אסור לעשות לאחר הקרבת קרבן תמיד של "בין הערביים"?
3. מדוע רבנן תיקנו שיאחרו במשך ימות השנה את זמן שחיטת התמיד בשתי שעות ושחטו אותו בשמונה ומחצה?
4. איזה קרבן צריך להקריב דווקא לאחר קרבן התמיד?
5. ערב פסח שחל ב"יום חול" (חוץ מבערב שבת) או ב"שבת": מדוע הקדימו לשחוט בו את קרבן התמיד, שעה לפני הזמן ששחטו אותו במשך השנה ושחטו אותו בשבע ומחצה?
6. האם מותר בשבת: א) להקריב את הפסח, ב) לצלות את הפסח?
7. ערב פסח שחל ב"ערב שבת": מדוע הקדימו לשחוט בו את קרבן התמיד, שעתיים לפני הזמן ששחטו אותו במשך השנה ושחטו אותו בשש ומחצה?

משנה ב'

1. מה הפירוש: א) שחיטה, ב) הולכה, ג) קבלה, ד) זריקה?
2. מהי מחשבת "לשמה" בקרבן פסח?
3. א) איזו מחשבה חשב הכהן, כשהוא חשב בעשיית קרבן הפסח מחשבת "שלא לשמה", ב) מתי חשב הכהן את המחשבה "שלא לשמה"?
4. מה הפירוש: א) "או לשמו ושלא לשמו", ב) "או שלא לשמו ולשמו"? (א. או לשמו ושלא לשמו: הכהן חשב באותה עבודה, בתחילה מחשבת "לשמו" ולאחמ"כ הוא חשב בה מחשבת "שלא לשמו" [הוא חשב שהוא עושה את העבודה "לשם פסח ולשם שלמים"]. ב. או שלא לשמו ולשמו: הכהן חשב בעבודה אחת לעשות אותה "לשמו" ע"מ לעשות עבודה אחרת שבהמשך "שלא לשמו", הקרבן פסול אפילו שבפועל הוא עשה את העבודה שלאחריה "לשמו")

משנה ג'

1. א) מה ה"שיעור" שצריך לאכול מבשר קרבן הפסח, ב) אדם שלא היה מנוי על קרבן פסח: האם הוא יוצא ידי חובת קרבן פסח (כשמקריבים בשבילו בהמה, שהוא לא נהיה מנוי עליה לקרבן פסח - לפני ששחטו אותה)?
2. מה הפירוש: א) שחטו שלא לאוכליו, ב) שלא למנויו, ג) לערלים, ד) ולטמאים?
3. א) מה דין הקרבן הנ"ל, ששחטו אותו רק לשם אנשים שלא היו מנויים עליו או רק לשם אנשים שלא יכולים לאכול כזית מבשר הקרבן? (האם הקרבן כשר או פסול)
4. מה הפירוש: א) לאוכליו ושלא לאוכליו, ב) למנויו ושלא למנויו, ג) למולים ולערלים, ד) לטמאים ולטהורים?
5. ומה הדין של הקרבן הנ"ל ששחטו אותו, גם לשם בני אדם שמנויים עליו וגם לשם בני אדם שלא היו מנויים עליו, או ששחטו אותו גם לשם בני אדם שיכולים לאכול ממנו כזית וגם לשם בני אדם שלא יכולים לאכול ממנו כזית?

6. האם החולה והזקן שלא אכלו מבשר הקרבן "כזית", והאם הערלים והטמאים ואלו שלא היו מנייים על הקרבן, יצאו ידי חובה קרבן פסח, במקרה שהם יאכלו מהקרבן הנ"ל? (הקרבן כשר, אמנם הם לא ייצאו בו ידי חובה)

7. (א) לכתחילה מה צריך לשחוט קודם: קרבן "תמיד" או קרבן "פסח"?

8. בדיעבד, אם הוא שחט את קרבן ה"פסח" ולאחר מכן הוא שחט את קרבן ה"תמיד": (א) האם הוא יזרוק את דם קרבן הפסח לפני שהוא יזרוק את דם קרבן התמיד, (ב) מה הוא יעשה עם דם קרבן הפסח עד שהוא יזרוק את דם קרבן התמיד, ומדוע, (ג) בדיעבד, אם הוא זרק את דם קרבן הפסח לפני שהוא זרק את דם קרבן התמיד: האם קרבן הפסח כשר?

משנה ד'

1. אם היה לשוחט, או לכהן המקריב, או לאחד מבני החבורה של קרבן הפסח, חמץ בבית בערב פסח לאחר חצות: (א) מה הדין של השוחט או של המקריב, (ב) והאם הקרבן כשר?
2. אם היה לשוחט או לכהן שמקריב את קרבן התמיד של בין הערביים (שמקריבים אותו לפני קרבנות הפסח) חמץ בבית: מה הדין של כל אחד מהם: (א) לת"ק (ולר"ש), (ב) לר"י?
3. (א) קרבן "פסח" ששחטו "שלא לשמו": האם הקרבן כשר? (פסול) (ב) קרבן "חטאת" ששחטו "שלא לשמו": האם הקרבן כשר? (פסול) (ג) כל הקרבנות (חוץ מפסח וחטאת) ששחטן "שלא לשמן" האם הם קרבנות כשרים? (כשרים. אלא שהבעלים לא יצאו ידי חובה בקרבן זה ועליו להביא קרבן חדש בשביל הקרבן שאותו הוא היה חייב להביא)
4. מה הכלל לר"ש: מתי המקריב את הקרבן ויש לו חמץ בבית עובר בלאו של "לא תשחט על חמץ דם זבח": (א) כשהקרבן שהקריב היה "כשר", (ב) כשהקרבן שהקריב היה "פסול"? (עובר בלאו הנ"ל, רק אם הקרבן שהקריב היה "כשר")
5. מה הכלל לר"ש: (א) בערב פסח לאחר חצות: על איזה קרבן הוא עובר בהקרבנות בזמן שיש לו חמץ בבית, בלאו הנ"ל? (רק על קרבן פסח ולא בשאר הקרבנות) (ב) בתוך המועד: על איזה קרבנות הוא עובר בהקרבנות בזמן שיש לו חמץ בבית, בלאו הנ"ל? (על כל הקרבנות [למעט קרבן "פסח" וכדלקמן])
6. ממילא לר"ש, לפי שני הכללים הנ"ל: פרט בכל אחד מהקרבנות האלו, האם הוא עובר בהקרבנות כשיש בביתו חמץ, בלאו הנ"ל: (א) פסח ששחטו בערב פסח לאחר חצות "לשמו"? (עובר בלאו. התקיימו שני הכללים הנ"ל) (ב) פסח ששחטו בערב פסח לאחר חצות "שלא לשמו"? (פטור מלאו. קרבן הפסח "פסול", ולא התקיים לר"ש הכלל שעל הקרבן להיות "כשר" כדי לעבור בלאו הנ"ל) (ג) פסח ששחטו בתוך המועד "לשמו"? (פטור מלאו. קרבן הפסח "פסול" [היות והוא שחט את הפסח בתוך המועד לשם פסח ובתוך המועד אין זה הזמן של הקרבת קרבן פסח], ולא התקיים הכלל שעל הקרבן להיות "כשר" כדי לעבור בלאו הנ"ל) (ד) פסח ששחטו בתוך המועד "שלא לשמו"? (עובר בלאו. התקיימו שני הכללים הנ"ל. [היות וקרבן פסח שלא הקריבו אותו בערב פסח, הוא נהפך בתוך המועד להיות "שלמים", וממילא אם הוא שחט את קרבן הפסח בתוך המועד "שלא לשמו" – לא לשם פסח אלא לשם שלמים, הקרבן כשר. וממילא התקיים הכלל שכדי לעבור בלאו על הקרבן להיות "כשר", וגם התקיים הכלל שבתוך המועד הוא עובר בלאו על "שאר הקרבנות" (ה) שאר הקרבנות (חוץ מחטאת) ששחטן בערב פסח, בין לשמן בין שלא לשמן? (פטור מלאו. אמנם התקיים הכלל שעל הקרבן להיות "כשר", [היות ושאר הקרבנות אפילו ששחטן "שלא לשמן" הם כשרים] אמנם לא התקיים הכלל שעל שאר הקרבנות הוא עובר בלאו רק כשהקריבן בתוך המועד ולא כשהקריבן בערב פסח]) (ו) שאר הקרבנות (חוץ מחטאת) ששחטן בתוך המועד, בין לשמן בין שלא לשמן? (עובר בלאו. [התקיימו שני הכללים:

התקיים הכלל שעל הקרבן להיות "כשר", וגם התקיים הכלל שעל שאר הקרבנות הוא עובר בלאו רק כשהקריבן
("בתוך המועד") ז) הקריב בתוך המועד קרבן "חטאת" - לשמו? ח) הקריב בתוך המועד קרבן "חטאת"
- שלא לשמו?

משנה ה'

1. א) בכמה כתות הפסח היה נשחט, ב) מהיכן נלמד הדין שהפסח נשחט בשלוש כתות ג) אם כל אלו
שהביאו קרבנות פסח היו יכולים להיכנס בבת אחת לעזרה: האם גם אז היו מחלקים אותם לשלוש
כתות, ומדוע?
2. מתי היו הכהנים נועלים את דלתות העזרה כדי שלא יכנסו אנשים נוספים לעזרה כדי להקריב קרבן
פסח?
3. אלו תקיעות היו תוקעים הכהנים בזמן הקרבת קרבן הפסח?
4. תאר איך היו מביאים את הדם של קרבן הפסח, מהמקום ששחטו את הבהמה עד למזבח: א) כמה
שורות של כהנים היו, ב) מהיכן ועד היכן היו עומדים הכהנים, ג) מה היו הכהנים מחזיקים בידיהם
ד) ממה הבזיכים היו עשויים, ג) איך נקבע האם הכהן יחזיק בזיך של כסף או בזיך של זהב? (תלוי
באיזו שורה היה הכהן עומד)
5. מדוע לא היו לבזיכים שוליים?

משנה ו'

1. א) מי יכול "לשחוט" את הבהמה של קרבן הפסח, ב) מי יכול "לקבל" את הדם מצוואר הבהמה?
2. ד) מה היה עושה הכהן שהיה הכי קרוב לבהמה שנשחטה, ומה היה עושה הכהן שהיה אחריו
בשורה והכהנים שהיו אחריו בהמשך השורה עד לכהן שהיה הכי קרוב למזבח, ה) למי היה הכהן
מביא את הבזיך המלא שהיה בידיו ואיזה בזיך הוא היה מביא לכהן במקום הבזיך המלא שהוא
קיבל ממנו, ו) באיזו יד היה הכהן מחזיק את הבזיך הריק (שמאל) ובאיזה יד היה הכהן מקבל את
הבזיך המלא?
3. א) איזה כהן היה זורק את הדם על המזבח, (הכהן שעמד קרוב למזבח) ב) על איזה קירות הוא היה
יכול לזרוק את הדם ועל איזה קירות הוא לא היה יכול לזרוק את הדם?

משנה ז'

1. מה היה קורה לאחר שהכת הראשונה סיימה להקריב את קרבנות הפסח שלה ויצאה מהעזרה וכן
מה היה קורה לאחר שהכת השנייה יצאה מהעזרה?
2. מה היו עושים הבעלים בשעה שהיו שוחטים להם את קרבנות הפסח?
3. אם הכת ששחטו לה את קרבן הפסח גמרה לקרוא את ההלל ועדיין לא סיימו לשחוט את הקרבנות
של כל הכת, מה היה עליהם לעשות?
4. מדוע מעולם לא היו צריכים הכת הראשונה והשנייה לקרוא את ההלל פעם שלישית?
5. לפי מה היה נקבע מי יכנס לכת הראשונה ומי יכנס לכת השנייה והשלישית? (מי שהיה זריז למצוות
והגיע מוקדם להר הבית נכנס לכת הראשונה, וככל שאדם הגיע יותר מאוחר ולא נשאר לו מקום בעזרה
להיכנס עם הכת הראשונה הוא נכנס בכת השנייה וכן הלאה בכת השלישית)
6. עד היכן הספיקה הכת השלישית לקרוא את ההלל לפני שסיימו הכהנים לשחוט את הקרבנות
שלהם ומהו ההסבר של המשנה מדוע הם לא הספיקו לקרוא את הקטע של "אהבתי את ה'?"

7. איזה הסבר נוסף יש מדוע הכת השלישית לא הספיקה לקרוא בהלל: "אהבתי את ה'" ? (היות והם היו עצלנים והם לא הזדרזו למצווה להקריב את קרבן הפסח, והסיבה הייתה כי היה חסר להם "באהבת ה'", ממילא הם לא הספיקו לקרוא את המילים: "אהבתי את ה'")

משנה ח'

1. האם מותר לחלל שבת ולהקריב את קרבן הפסח בערב פסח שחל ב"שבת" ? (מותר)
2. באיזו צורה היו הכהנים מדיחים את העזרה ?
3. מדוע רבנן גזרו שאסור לטאטא ולשטוף ריצפה של בית בשבת: א) כשריצפת הבית היא חול (שמא בזמן שהוא יטאטא את הבית הוא יראה שיש בבית גומות והוא יכסה אותם בחול, או שמא הוא יראה בקרקע הבית ערימה של חול והוא ישטח אותה והוא יעבור בכך על עשיית מלאכה בשבת) ב) כשריצפת הבית היא משיש (שלא שייך בה את החששות הנ"ל) ? (שמא יבוא לטאטא ולשטוף גם את ריצפת הבית שתהיה מחול)
4. האם היה מותר להדיח את ריצפת העזרה בשבת: א) לפי הכהנים, ומדוע ? ("אין שבות במקדש") ב) לחכמים ? (רק איסורים דרבנן ששייכים בהקרבת הקרבן לא נוהגים במקדש ואילו הדחת העזרה אינה קשורה להקרבת הקרבנות ולכן שייך בה את האיסור דרבנן הנ"ל)
5. א) מדוע לרבי יהודה היה הכהן ממלא בכלי מדם התערובות וזורקו על המזבח, ב) ומדוע לא הודו לו חכמים ? (כי דם הקרבן שנשפך התבטל ברוב של הדמים האחרים וממילא אין זה נחשב שהוא זורק את הדם של אותו הקרבן על המזבח)

משנה ט'

1. אלו שתי מקומות קבועים היו בבית המקדש שהיו תולין בהם את הבהמות של קרבן הפסח כדי להפשיט מהם את העור והיכן היו תולים את הבהמות, אלו שלא היה להם מקום לתלות בכתלים ובעמודים ?
2. כשערב פסח חל בשבת, האם היה מותר לתלות ולהפשיט את קרבן הפסח "במקלות החלקים": א) לרבי אליעזר, ומדוע ? (אסור. היות והמקלות היו מיועדות לסייע בהפשטת העור מהבהמות - שהיא מלאכה האסורה בשבת, וממילא המקלות היו נחשבות ל"מוקצה". ["כלי שמלאכתו לאיסור"] ב) לת"ק, ומדוע ? (מותר. היות ו"אין שבות במקדש")
3. לרבי אליעזר, היכן היו תולים בשבת את הבהמות, אלו שלא היה להם מקום לתלות את הבהמות בכתלים ובעמודים ?

משנה י'

1. א) מה הם האימורים, ב) איך הוציאו את האימורים מהגוף של הבהמה והיכן היו מניחים אותם, ג) ומה עשו עם האימורים ?
2. לאחר שסיימו להקריב את קרבן הפסח בבית המקדש: מתי היו הבעלים לוקחים את גוף קרבן הפסח לביתם, כשערב פסח היה חל ב"יום חול" ?
3. מתי היו הבעלים לוקחים את גוף קרבן הפסח לביתם, כשערב פסח היה חל ב"שבת" ?
4. מדוע היה אסור לקחת ב"שבת" את גוף קרבן הפסח, מבית המקדש לבית ?
5. היכן היו שוהים הכת הראשונה השניה והשלישית עם הקרבנות שלהם בשבת, עד למוצאי שבת ?
6. ומתי הם היו יוצאים עם הקרבנות מהר הבית ?

7. כשערב פסח חל בשבת: א) מדוע לא צלו את הקרבן בשבת (ערב פסח) ב) ומתי כן היו צולים את הפסח ?

שאלות חזרה מסכת פסחים פרק ו'

משנה א'

1. כשערב פסח חל בשבת: האם מותר להקריב קרבן פסח בשבת על אף שכדי להקריב את הקרבן הוא יצטרך לעשות מלאכות האסורות בשבת?
2. אלו דברים התירו לעשותם בשבת, בהקרבת קרבן הפסח, ואלו דברים לכו"ע אסור לעשותם בשבת, בהקרבת קרבן הפסח, ומדוע: א) שחיטתו, ב) זריקת דמו, ג) מחוי קרביו, ד) הקטר חלביו, ה) צליתו, ו) הדחת קרביו?
3. לדעת ת"ק במשנה: האם האיסור להוציא בהמה מביתו מרה"י לרה"ר, בשבת (לאו דווקא קרבן פסח), הוא איסור "מדאורייתא" או "מדרבנן", ב) מדוע לחכמים האיסור להוציא בע"ח על כתיפו, אינו אסור "מדאורייתא"?
4. לדעת ת"ק במשנה: האם האיסור להביא בהמה בשבת, מחוץ לתחום של 2000 אמה הוא איסור "מדאורייתא" או "מדרבנן"?
5. לת"ק: האם הותר להביא את קרבן הפסח, בשבת: א) מביתו להר הבית, ב) מחוץ לתחום?
6. לת"ק איזה איסור יש: א) בהבאת קרבן הפסח, בשבת, מביתו להר הבית, ב) בהבאת קרבן הפסח, בשבת, "מחוץ לתחום"? (איסור "דרבנן". ורבנן לא ויתרו על האיסור גם לא לצורך הקרבת קרבן פסח)
7. א) עשה בשבת אחת מל"ט מלאכות, בצורה שרגילים לעשות אותה ביום חול ("כדרכו"): האם הוא עבר על איסור "דאורייתא" או על איסור "דרבנן", ב) עשה בשבת אחת מל"ט מלאכות, בצורה שונה מהצורה שרגילים לעשות אותה ביום חול ("בשנוי"): האם הוא עבר על איסור "דאורייתא" או על איסור "דרבנן"?
8. חתיכת יבלת בשבת, באיזו צורה היא אסורה "מדאורייתא" ובאלו צורות היא אסורה "מדרבנן", ומדוע?
9. א) מדוע הוא רוצה לחתוך בשבת, את היבלת שיש לקרבן פסח, ב) באיזו צורה הוא רוצה לחתוך אותה במקרה שעליו מדברת המשנה, ג) והאם ת"ק התיר לחתכה בשבת, בשינוי או בידו?
10. לת"ק, מהו הכלל איזה דבר הותר לעשות לגבי הקרבת קרבן פסח, בשבת, ואיזה דבר לא הותר לעשותו בשבת? (דבר שהוא יכול היה לעשותו לפני שבת או שהוא יכול לעשותו במוצאי שבת לא הותר לעשותו בערב פסח שחל בשבת)
11. לרבי אליעזר: האם מותר הרכבתו והבאתו מחוץ לתחום וחתיכת יבלתו, בערב פסח שחל בשבת, ומדוע? (מותר. היות והוא סובר שמכשירי מצוה דוחים את השבת, גם במקרה שהוא יכול היה לעשותם לפני שבת)

משנה ב'

1. לרבי אליעזר, האם "מכשירי מצוה", של מצוה שהותר לעשותה בשבת, דוחין את השבת, גם במקרה שהיה אפשר לעשותם לפני שבת וגם במקרה שכדי לעשותם הוא יצטרך לשם כך לעשות מלאכות "דאורייתא"? (דוחים)
2. מאיזה ק"ו הביא רבי אליעזר ראיה לשיטתו (ונגד שיטת חכמים), שלפחות "מכשירי מצוה" שכדי לעשותם צריך לעבור רק על איסור "דרבנן" ("שבות"), הותר לעשותם בשבת, אפילו במקרה שהוא יכול היה לעשותם לפני שבת?

3. מאיזה מקרה הביא רבי יהושע ראייה שהותרה בו עשיית מלאכה "דאורייתא" ובכל אופן רבנן אסרו בו עשיית מלאכות "דרבנן" שהוא יכול היה לעשותן לפני יו"ט (וממילא גם בקרבן פסח רבנן אסרו בשבת, עשיית מלאכות "דרבנן" שהוא יכול היה לעשותן לפני שבת, אפילו שעל ידי עשייתן אדם יוכל להקריב קרבן "פסח") ?
4. איך דחה רבי אליעזר את הראיה, מדוע על אף שרבנן אסרו לגבי מלאכת "אוכל נפש" ביו"ט, עשיית מלאכות "דרבנן" שהוא יכול היה לעשותן לפני יו"ט (ואפילו שהותר ביו"ט עשיית מלאכות "דאורייתא" לצורך "אוכל נפש"), בכל אופן לגבי קרבן פסח, רבנן התירו עשיית מלאכות "דרבנן" בשבת, כדי שאדם יוכל להקריב "קרבן פסח" - ואפילו שהוא יכול היה לעשותן לפני שבת ?
5. איך רבי יהושע דחה את ראיית רבי אליעזר – מדוע אין הבדל בין עשיית מלאכות "דרבנן" כדי שהוא יוכל להקריב קרבן "פסח" לבין עשיית מלאכות "דרבנן" לצורך "אוכל נפש" (וממילא כמו שרבנן אסרו עשיית מלאכות "דרבנן" שהוא יכול היה לעשותן לפני יו"ט – לצורך "אוכל נפש", כך רבנן אסרו עשיית מלאכות "דרבנן" שהוא יכול היה לעשותן לפני יו"ט, לצורך הקרבת "קרבן פסח") ?
6. מהי הראיה שהביא רבי עקיבא מקרבן פסח עצמו – איזו מלאכה רבנן אסרו לעשותה (בערב פסח שחל בשבת) כדי שאדם יוכל להקריב קרבן פסח וממילא בוודאי שרבנן גם אסרו: "הרכבתו, הבאתו מחוץ לתחום וחתיכת יבלתו", אפילו שאם הוא לא יעשה זאת הוא לא יוכל להקריב קרבן פסח ?
7. איך רבי אליעזר דחה את ראיית רבי עקיבא: (א) מה סובר רבי אליעזר, האם רבנן התירו בערב פסח שחל בשבת "הזאה" על טמא מת, כדי שהוא יוכל להקריב קרבן פסח, (אפילו שהזאה על טמא מת אסורה "מדרבנן") ומהי הראיה, (ב) וממילא לרבי אליעזר, האם יש ראייה מ"הזאה", שרבנן אסרו "הרכבתו, הבאתו מחוץ לתחום וחתיכת יבלתו", אפילו שאם הוא לא יעשה זאת הוא לא יוכל להקריב קרבן פסח ?
8. (א) איזה ק"ו עשה רבי עקיבא שממנו ניתן ללמוד ששחיטת קרבן הפסח אינה דוחה את השבת, (ב) מאיזה פסוק דחה רבי אלעזר את הק"ו ?
9. כשערב פסח חל בשבת: (א) האם האדם יכול היה לעשות "הרכבתו, הבאתו מחוץ לתחום וחתיכת יבלתו" - לפני שבת, (ב) והאם היה אפשר "לשחוט" את הקרבן - לפני שבת ומדוע ?
10. איך הסביר רבי עקיבא איזו מלאכה שצריכים לעשותה לצורך הקרבת קרבן פסח דוחה את השבת ואיזו מלאכה אינה דוחה את השבת ?
11. מדוע "הזאה" על טמא מת כדי שהוא יוכל להקריב קרבן פסח, אסורה בערב פסח שחל בשבת – הרי אי אפשר היה להזות על הטמא לפני שבת (שהרי היום השביעי חל רק בערב פסח) ? (הפסוק "במועדו" מתיר לדחות שבת רק בעבודות שקשורות להקרבת הפסח עצמו ואילו טהרת הטמא על ידי הזאה אינה קשורה להקרבת קרבן הפסח עצמו)

משנה ג'

1. (א) איזה קרבן נוסף היו מקריבים (לפעמים) בערב פסח, (ב) מדוע היו מקריבים לפעמים בערב פסח גם קרבן "חגיגה" ואוכלים אותו לביל הסדר, (כדי שקרבן הפסח ייכל "על השובע" וכדלקמן) (ג) האם יש "חובה" להקריב בערב פסח גם קרבן "חגיגה" ? (לא)
2. (א) האם הקרבת קרבן "פסח" דוחה שבת, (ב) האם הקרבת קרבן "חגיגת ארבעה עשר" דוחה שבת, (ג) ממילא, אם ערב פסח חל "בשבת": איזה קרבן היו מקריבים ואיזה קרבן לא היו מקריבים ?

3. במקרה שרוב עם ישראל היו טמאים מכיוון שהם נטמאו ממת: א) האם היה מותר לטמאים להקריב "קרבת פסח" - "בטומאה", ב) והאם היה מותר לטמאים להקריב גם את קרבן "החגיגה"?
4. מה הייתה הסיבה שבגללה הקריבו קרבן "חגיגה" בנוסף לקרבן הפסח?
5. האם יש צורך להביא קרבן "חגיגה": א) במקרה שיהיה לבני החבורה כמות "מרובה" של בשר קרבן הפסח לאכול היות ובני החבורה היו "מועטין", הסבר מדוע, ב) במקרה שיהיה לבני החבורה כמות "מועטה" של בשר קרבן הפסח לאכול היות ובני החבורה "מרובין", הסבר מדוע?
6. הסבר את המילים: אימתי מביא חגיגה עמו, בזמן שהוא בא "בחול בטרה ובמועט"?
7. הסבר את המילים: ובזמן שהוא בא "בשבת במרובה ובטמאה – אין מביאין עמו חגיגה"?

משנה ד'

1. האם מותר להביא קרבן "פסח": א) מן הכבשים ומן העזים, ב) מן הבקר?
2. האם מותר להביא קרבן "חגיגה": א) מן הכבשים ומן העזים, ב) מן הבקר?
3. האם מותר להביא קרבן "פסח": א) מן הזכרים, ב) מן הנקיבות?
4. האם מותר להביא קרבן "חגיגה": א) מן הזכרים, ב) מן הנקיבות?
5. מהו משך הזמן שאפשר לאכול בו: א) קרבן "פסח", (ליל ט"ו) ב) קרבן "חגיגה"?
6. פרט מהם שלושת ההבדלים שיש בין קרבן "פסח" לקרבן "חגיגה"?

משנה ה'

1. א) האם מותר להקריב קרבן "פסח", כשערב פסח חל ב"שבת", ב) קרבן פסח ששחטו "שלא לשמו", האם הוא כשר או פסול, ג) חילל שבת ב"שוגג", במה הוא חייב?
2. א) קרבן פסח ששחטו "שלא לשמו", האם הקרבן כשר או פסול, ב) אם קרבן הפסח שהוא שחט בשבת הוא "פסול", איזה איסור הוא עבר, ג) האם הוא שחט אותו שלא לשמו ב"שוגג" או במזיד או באונס, ד) במה הוא חייב?
3. שחט קרבן "שלא לשמו", האם הקרבן כשר או פסול? (כשר, אלא שהוא לא עלה לבעלים לשם חובה [חוץ מפסח וחטאת שפסולים כששחטו שלא לשמן])
4. האם מותר להקריב את "שאר קרבנות" (שאינן מהקרבנות הקבועים לשבת או מהקרבנות שהותרו להקריב בשבת) בשבת?
5. א) ממילא, אם הוא שחט את "שאר הקרבנות" בערב פסח שחל בשבת, "לשם פסח", והקרבן אינו ראוי להקרבת קרבן פסח (שאז ודאי שהוא לא נקרא "טעה בדבר מצוה" שלרבי יהושע הוא "פטור" מחטאת): איזה איסור הוא עבר, (הקריב קרבן שאסור להקריבו בשבת ועשה לשם כך מלאכות האסורות בשבת) ב) האם הוא שחט את הקרבן "לשם פסח" ("שלא לשמו") ב"שוגג" או במזיד או אונס, ג) במה הוא חייב?
6. שחט שאר הקרבנות "לשם פסח" ("שלא לשמן") בערב פסח שחל בשבת, ובהמת הקרבן ראויה להקרבה לקרבן פסח: האם הוא חייב "חטאת" על כך שהוא שחט "בשוגג" קרבן שאסור להקריבו בשבת, לרבי אליעזר, ומדוע?
7. ולרבי יהושע, האם הוא חייב חטאת, ומדוע?
8. א) שחט שאר הקרבנות "לשם פסח" ("שלא לשמן") בערב פסח שחל בשבת, האם הקרבן כשר או פסול, ב) לרבי יהושע, איזה תנאי נוסף צריך שיהיה כדי ש"טעה בדבר מצוה" יהיה פטור מחטאת, (שהוא יעשה גם מצוה כל דהו, במעשה שבו הוא חילל שבת) ג) איזה מצוה כל דהו הוא קיים כשהוא הקריב

- שאר הקרבנות "לשם פסח" ("שלא לשמן") בערב פסח שחל בשבת? (הקרבן שהוא הקריב "כשר". שהרי שאר הקרבנות שהוא הקריב אותן "שלא לשמן" הם "כשרים" אלא שהם לא עלו לבעלים לשם חובה)
9. מה הייתה הוכחת רבי אליעזר לרבי יהושע, שהאדם שחילל שבת בשוגג והקריב שאר קרבנות "לשם פסח", יהיה "חייב" בחטאת?
10. מה ענה לו רבי יהושע, מה ההבדל בין אדם ששחט בשבת, קרבן פסח "שלא לשמו", שהוא "חייב" חטאת, ואילו האדם שחילל שבת בשוגג והקריב שאר קרבנות "לשם פסח", יהיה "פטור" מחטאת? (האדם שהקריב קרבן פסח "שלא לשמו", לא "טעה בדבר מצוה", היות והוא לא התכוון להקריב את הקרבן כדי לצאת בו ידי חובת פסח, ולכן הוא חייב חטאת על חילול שבת ב"שוגג", משא"כ האדם שהקריב שאר קרבנות "לשם פסח" שהוא ראה קרבן בבית המקדש והוא לא ידע שהקרבן הזה הוקדש לשם קרבן אחר והוא הקריב את הקרבן "לשם פסח", היות והוא חשב שהקרבן הזה הוקדש לפסח וצריך להקריבו לשם פסח, הוא נחשב ל"טעה בדבר מצוה" ובנוסף הוא גם "עשה מצוה" (היות וקרבן אחר שהוקרב "שלא לשמו" וכגון כאן שהקרבן האחר הוקרב "לשם פסח", הקרבן "כשר", אלא שהוא לא עלה לבעלים לשם חובה) הוא פטור מחטאת, היות ו"טעה בדבר מצוה ועשה מצוה כל דהוא, פטור מחיוב חטאת שבה")
11. מהי ההוכחה שהביא רבי אליעזר לרבי יהושע מקרבן שמותר לשחטו בשבת ואילו אדם ששחט קרבן אחר "שלא לשמו" – אלא לשם הקרבן שמותר להקריב בשבת, ובכל אופן הוא חייב בחטאת והוא לא פטור מצד "טעה בדבר מצוה"?
12. מה ענה לו רבי יהושע – מה ההבדל בין אדם ששחט קרבנות אחרים בשבת, לשם "אמורי ציבור הקרבים בשבת", שהוא חייב חטאת והוא לא פטור מצד "טעה בדבר מצוה", לבין אדם ששחט קרבן אחר, בשבת ערב פסח, "לשם פסח", שהוא פטור מצד "טעה בדבר מצוה"?
13. מהי שיטת רבי מאיר, האם אדם ששחט בשבת, קרבנות אחרים, לשם "אמורי ציבור הקרבים בשבת", נחשב ל"טעה בדבר מצוה" והוא "פטור" מחטאת, או לא?

משנה ו'

1. מה נקרא חילול שבת ב"שוגג" ואיזה קרבן חייב להביא מי שחילל שבת בשוגג?
2. האם מי שחילל שבת ב"אונס" חייב להביא קרבן "חטאת"?
3. (מה הפירוש: א) שחטו שלא לאוכליו, (ב) שלא למנויו, (ג) לערלים, (ד) ולטמאים?
4. מה דין הקרבן הנ"ל, ששחטו אותו רק לשם אנשים שלא יכולים לאכול כזית מבשר הקרבן או רק לשם אנשים שלא היו מנויים עליו או שהוא נשחט רק לערלים וטמאים?
5. ממילא אם הוא שחט בערב פסח שחל בשבת את קרבן הפסח "שלא לאוכליו וכו'": (א) האם הקרבן כשר, (ב) אם הקרבן פסח שהוא שחט בשבת "שלא לאוכליו" הוא "פסול": איזו עבירה הוא עבר, ("שחיטה" בשבת לא לצורך הקרבת קרבן פסח) (ד) האם הוא ידע שאסור לו לשחוט במקרה זה את הקרבן, (לא ידע שאסור לו. היות והוא לא ידע שאסור לשחוט קרבן – פסח, פסול, בשבת, או שהוא לא ידע שהיום שבת אלא הוא חשב שהוא יום חול) (ה) ממילא האם הוא שחט את הקרבן הפסול ב"שוגג" או במזיד או אונס, (ו) במה הוא חייב?
6. (מה הפירוש: א) לאוכליו ושלא לאוכליו, (ב) למנויו ושלא למנויו, (ג) למולים ולערלים, (ד) לטמאים ולטהורים?

7. ומה הדין של הקרבן הנ"ל ששחטו אותו, גם לשם בני אדם שיכולים לאכול ממנו כזית וגם לשם בני אדם שלא יכולים לאכול ממנו כזית או ששחטו אותו גם לשם בני אדם שמנויים עליו וגם לשם בני אדם שלא היו מנויים עליו, או ששחטו אותו גם למולים וגם לערלים או גם לטמאים וגם לטהורים ?
8. וממילא אם הוא שחט בערב פסח שחל בשבת את קרבן הפסח "לאוכליו ושלא לאוכליו" וכו': (ב) האם הקרבן "כשר", (ב) וממילא האם הוא חילל שבת בהקרבתו, (ג) א"כ, מאיזה דבר הוא פטור ?
9. "שחטו ונמצא בעל מום": (א) מה המקרה, (ב) האם קרבן הפסח כשר, (ג) האם הוא ידע בזמן הקרבת הקרבן שאסור לו לשחוט את הקרבן ההוא, (ד) מה הוא לא ידע, (שיש לבהמה מום, היות והוא לא ידע שעליו לבדוק את הקרבן ממום לפני הקרבתו) (ה) ממילא איזה איסור הוא עבר והאם הוא עשה אותו ב"שוגג" או במזיד או אונס, (ו) ובמה הוא חייב ?
10. מה הפירוש "טריפה" ? (בהמה שיש לה מום או שחסר לה אבר שבגללו היא תמות בתוך י"ב חודש)
11. "שחטו ונמצא טריפה בסתר": (א) מה המקרה, (ב) האם קרבן הפסח כשר, (ג) האם הוא ידע בזמן הקרבת הקרבן שהקרבן פסול, (ד) ממילא האם הוא חילל שבת ב"אונס" או ב"שוגג", (ה) האם הוא חייב להביא קרבן "חטאת", ומדוע (ה) ומה הדין אם סימני הטריפה היו גלויים והוא לא ידע שאסור לשחוט בהמה "טריפה" בשבת לקרבן פסח: האם הוא חייב להביא קרבן "חטאת" ומדוע ?
12. "שחטו ונודע שמשכו הבעלים את ידם או שמתו או שנטמאו": (א) מה המקרה, (ב) קרבן פסח כזה שנשאר ללא בעלים (או שבעליו נטמאו) האם הוא כשר או פסול, (ג) האם זה ששחט את הבהמה "בשבת" לקרבן פסח ידע שהקרבן נשאר ללא בעלים, (או שהם נטמאו) והוא יהיה "פסול" (לא ידע) (ד) איזה איסור עבר השוחט כשהוא שחט את הבהמה הזו (שלא היו לה כלל בעלים) "בשבת" לשם קרבן פסח, (ה) האם הוא חייב קרבן "חטאת", ומדוע ? (פטור. היות והוא חילל שבת ב"אונס")

שאלות חזרה מסכת פסחים פרק ז'

משנה א'

1. באיזו צורה אסרה התורה להכשיר (להכין) את בשר קרבן הפסח לאכילה, ורק באיזו צורה התירה התורה להכין את קרבן הפסח לאכילה? (אסרה: א. ע"י בישול במים או כל משקה אחר, ב. ע"י צליה שלא מחום האש. התירה: ע"י צליה מחום "האש")
2. מדוע אסור לצלות את קרבן הפסח ע"י שיתחו או: א) בשפוד מעץ, שאינו מעץ של רימון, ב) בשפוד ממתכת?
3. באיזה שיפוד מותר לצלות את קרבן הפסח, ומדוע?
4. איך צולים את "כרעיו ובני מעיו" של קרבן הפסח: א) לרבי יוסי הגלילי, ב) לר"ע, ומדוע?

משנה ב'

1. באיזה סוג אסכלא אסור לצלות את קרבן הפסח, ומדוע? (באסכלא שמוטות הברזל שלה סמוכים אחד לשני, וממילא בשר קרבן הפסח נוגע בברזל והוא מתחמם מהברזל ודבר זה אסור היות והקרבן נצלה מחום "הברזל" ולא מחום "האש")
2. באיזה סוג אסכלא מותר לצלות את קרבן הפסח, ומדוע? (באסכלא שמוטות הברזל שלה רחוקים אחד מהשני, ותוחבים את הקרבן בשפוד שעשוי מעץ של רימון ומניחים את השיפוד ברווח שבין מוטות הברזל של האסכלא וכך בשר הקרבן אינו נוגע בברזל החם ואינו נצלה ממנו אלא הוא נצלה מחום האש)
3. א) מה הבעיה בכך שבשר הקרבן נוגע בחרס של התנור הרוחץ, ב) באותו המקום שבשר הקרבן נגע בחרס של התנור, עד איזה עומק של בשר, הבשר נצלה מחום החרס של התנור, (עומק בעובי של קליפה) ג) ולכן מה צריך לעשות עם המקום שבו נגע הקרבן בחרס של התנור?
4. "נטף מרטבו על החרס וחזר עליו": א) מה המקרה, ב) מה הבעיה בכך שהרוטב שנגע בחרס של התנור יחזור ויגע בבשר הקרבן, (הרוטב של קרבן הפסח נגע בחרס החם של התנור ונאסר באכילה היות והרוטב התחמם מחום החרס ולא מחום של "אש" וכשהוא חזר ונגע בקרבן הפסח נמצא ששומן של "איסור" נבלע בבשר הקרבן והוא אסור באכילה את המקום שבו הוא נבלע) ג) לאיזה עומק חדר הרוטב (שאסור באכילה) לבשר הקרבן, (עומק בעובי של "אצבע") ד) מה צריך לעשות עם המקום בבשר שעליו נטף הרוטב שנגע בחרס של התנור?
5. "נטף מרטבו על הסלת": א) האם הסולת הייתה רותחת או קרה, ב) האם הרוטב של הקרבן היה רותח או קר, ג) מה הבעיה בכך שהרוטב של הקרבן היה קר והסולת שעליה הוא נטף הייתה רותחת, ד) ממילא: האם הרוטב מותר באכילה או אסור באכילה, ומדוע, ה) מה הדין של הסולת במקום שאליו חדר הרוטב, ומדוע, ה) ולכן מה צריך לעשות עם הסולת?
6. מדוע ישנו הבדל בשלושת המקרים האמורים שלפעמים צריך "קליפה", לפעמים צריכים "נטילה" ולפעמים צריך "קמיצה"? (כשבשר הקרבן שהוא בלי שומן נגע בחרס של התנור, רק בשר בעובי של "קליפה" התחמם מהחרס של התנור ולכן מספיק "לקלוק". במקרה השני ש"שומן" שנצלה מחום החרס והוא פסול, נטף על הבשר צריך להוריד מאותו המקום עובי של "אצבע" היות ו"שומן" חודר לבשר בעובי של "אצבע". ואילו במקרה ששומן שנצלה מהסולת חדר ל"סולת" צריך "לקמוץ", היות ושומן חודר ל"סולת" יותר בעומק מהעומק שהוא חודר ל"בשר")

משנה ג'

1. "סכו בשמן תרומה": (א) מה המקרה, (ב) מה הדין אם אנשי החבורה הם "כהנים", ומדוע, (ג) מה הדין אם אנשי החבורה הם "ישראלים" והקרבן "צלוי", ומדוע?
2. "סכו בשמן של מעשר שני": (א) מה המקרה, (ב) באיזו עיר הקרבן נמצא, (ג) היכן מותר "לאכול" מעשר שני, (ד) היכן מותר "לפדות" מעשר שני, והיכן אסור לפדות אותו, (ה) האם מותר "למכור" מעשר שני "בירושלים", (ו) מה רוצה בעל השמן מאנשי החבורה ומדוע זה אסור?

משנה ד'

1. אם "רוב" עם ישראל טמאים: האם הותר להקריב קרבן פסח או את שאר קרבנות הציבור?
2. (א) חמשת קרבנות הציבור המוזכרים כאן במשנה, האם עיקר הסיבה שמקריבים אותם היא כדי ש"יאכלו" מהם או שהסיבה שמקריבים אותם היא לצורך סיבות אחרות, (ב) ממילא התורה שהתירה "להקריב" קרבנות ציבור בטומאה, האם היא התירה גם "לאכול" אותם בטומאה?
3. (א) מהי המטרה העיקרית שבגללה נצטוונו להביא קרבן "פסח", (ב) ממילא האם התורה שהתירה "להקריב" קרבן פסח בטומאה, האם היא התירה גם "לאכול" אותו בטומאה?

משנה ה'

1. (א) מה הפירוש: (א) נטמא הבשר, (ב) נטמא החלב? (בשר: החלק בקרבן שמיועד לאכילת אדם. חלב: החלק בקרבן שמיועד להקטרה על המזבח)
2. (א) מהי המטרה העיקרית שבגללה נצטוונו להביא קרבן "פסח", (כדי שהבעלים "יאכלו" ממנו) (ב) ממילא אם "בשר" הקרבן נטמא, האם "זורקים" את דם הקרבן על המזבח, ומדוע?
3. (א) שאר הקרבנות, האם המטרה העיקרית שמביאים אותם היא כדי שיאכלו את בשר הקרבן (לא) (ב) וממילא אם "הבשר" של שאר הקרבנות נטמא, האם "זורקים" את דם הקרבן על המזבח, ומדוע?

משנה ו'

1. (א) מהם שלושת המקרים שמופיעים במשנה שבהם הפסח קרב ב"טומאה", (ב) כשרוב הקהל או כולו טמאים או כשרוב הכהנים טמאים: האם "הטמאים" מקריבים קרבן פסח: בפסח "ראשון" (י"ד בניסן) או בפסח "שני" (י"ד באייר)?
2. באיזה מקרה הטהורים מקריבים "פסח ראשון" והטמאים מקריבים "פסח שני"?
3. באיזו "סוג טומאה" אם רוב הקהל נטמא ממנה, הפסח קרב בטומאה? (טומאת מת)

משנה ז'

1. זרקו את הדם של קרבן הפסח ולאחר מכן נודע שבשר קרבן הפסח או הדם שלו היה טמא בזמן זריקתו: האם בעל הקרבן צריך להקריב "פסח שני", ומדוע?
2. זרקו את הדם של קרבן הפסח ולאחר מכן נודע שהבעלים של הקרבן היה טמא בזמן זריקת הדם: האם בעל הקרבן צריך להקריב "פסח שני", ומדוע?
3. נזיר שסיים את ימי נזירותו: מה עליו לעשות כדי שיהא מותר לו לגלח את שערותיו, לשתות יין ולהיטמא למת? (להביא את הקרבנות שעל הנזיר להביא בסיום ימי הנזירות)

4. נזיר שסיים את ימי נזירותו והביא את הקרבן שעליו להביא בסיום נזירותו, ולאחמ"כ נודע שדם הקרבן היה טמא: האם זה נחשב שהוא הפסיק את נזירותו ומותר לו לשתות יין ולהיטמא למת - על אף שהתברר שהקרבן שהביא היה טמא, ומדוע?
5. נזיר שסיים את ימי הנזירות והוא נטמא למת, לפני שהוא הביא את הקרבנות שעל הנזיר להביא בסיום ימי נזירותו: מה הדין של הנזיר ההוא? (אחרי שנטהר מטומאת המת עליו להביא קרבן ולהתחיל למנות את ימי נזירותו מחדש על אף שהוא נטמא לאחר סיום ימי נזירותו, היות והוא נטמא לפני הבאת קרבנותיו)
6. נזיר שסיים את ימי נזירותו והביא את הקרבן שעליו להביא בסיום נזירותו, ולאחמ"כ נודע שהנזיר נטמא מטומאת מת עוד לפני שהוא הביא את הקרבן: האם הנזיר צריך להתחיל לספור את ימי הנזירות מחדש (כמו שהיה קורה אילו הוא היה נטמא לפני שהוא הביא את קרבנות הנזיר)?
7. מהי "טומאת התהום"? (מת שקבור במקום שמעולם לא נודע לאף אדם שהוא נקבר שם. וכגון שנמצא מת קבור מתחת גל של אבנים שיתכן שהגל נפל על אדם חי וקבר אותו מתחתיו ללא שמישהו שם לכך לב וא"כ מעולם לא ידע אדם שמתחת לאותו גל קבור אדם)
8. נזיר שהקריב את הקרבנות שעליו להביא בסיום נזירותו, או אדם שהקריב קרבן פסח, ולאחר מכן נודע שלפני שהם הקריבו את הקרבן הם נטמאו ב"טומאת התהום" ובעצם הם נטמאו "טומאת הגוף": האם הציץ מרצה על קרבנם והוא כשר, או לא?
9. לסיכום על איזו טומאת "הגוף" הציץ מרצה ועל איזו טומאת הגוף אין הציץ מרצה?

משנה ח'

1. (א) מה צריך לעשות עם קרבן הפסח שנטמא, (ב) מעיקר הדין היכן מותר לשרוף את קרבן הפסח שנטמא (בכל העיר ירושלים) (ג) קרבן פסח שנטמא כולו או רובו: היכן חכמים חייבו לשרוף אותו (לפני בית המקדש) (ד) מדוע רבנן חייבו לשרוף את הקרבן שנטמא דווקא לפני בית המקדש ולא התירו לו לשרפו בכל ירושלים, (ה) מאלו עצים חובה לשרוף את הקרבן שנטמא כולו או רובו, ומדוע?
2. קרבן פסח שנטמא "מעוטו" או שהוא נהיה "נותר": (א) היכן אפשר לשרפו, (ב) מדוע לא חייבו לשרוף אותם "לפני הבירה", (היות ואין בכך כ"כ פשיעה ש"מיעוט" הקרבן נטמא וכן שבשר הקרבן נשאר ונהיה "נותר", וממילא חכמים לא קנסו אותו לשרוף אותם "לפני הבירה") (ג) מאלו עצים צריך לשרוף, (ד) היכן הציקנין היו שורפין את קרבן הפסח שנטמא "מעוטו" (או את הנותר), (ה) מדוע הציקנין היו שורפין את מיעוט הקרבן ואת הנותר "לפני הבירה", (ו) מדוע רבנן התירו לציקנין לשרוף את מיעוט הקרבן ואת הנותר מעצי המערכה הרי היה על הציקנין לשרוף אותם "מעצי עצמן"? (רבנן חששו שמרוב צרות העין שלהם הם לא ישרפו את הקרבן אם הם יצטרכו לשרפו מהעצים שלהם ואז יש חשש שהם יבואו לאכול קרבן טמא או נותר ולכן רבנן התירו להם לשרפו "מעצי המערכה" ששייך להקדש)

משנה ט'

1. "הפסח שיצא": (א) מהיכן הוא יצא, (ב) מה עושים עם קרבן פסח שיצא מחוץ לחומות ירושלים או שהוא "נטמא", (ג) מתי אפשר לשרוף את הפסח שיצא או שנטמא?
2. (א) מתי קרבן פסח נהיה "נותר", (ב) בבוקר של ט"ו בניסן, שהוא יו"ט ראשון של פסח) (ב) מדוע אי אפשר לשרוף את קרבן הפסח שנהיה "נותר" בט"ו בניסן, (ג) א"כ מתי שורפים אותו?
3. (א) מה הדין של קרבן פסח שהבעלים שלו "מתו" או "נטמאו", (ב) האם הקרבן נהיה פסול מחמת "גופו" או מחמת "דבר אחר"? (מחמת "דבר אחר". היות והקרבן לא פסול בגלל שיש בעיה בגוף הקרבן,

- כמו במקרה שהוא "נטמא" או נהיה "נותר", אלא הבעיה היא בדבר חיצוני מהקרבן, שהבעלים שלו "נטמאו" או "מתו")
4. מהו הכלל, האם מותר "לשרוף" את הקרבן: (א) כשהוא פסול מחמת "גופו", (ב) כשהוא פסול מחמת "דבר אחר"?
5. איך קרבן פסח שפסול מחמת "דבר אחר", נהיה פסול מחמת "גופו"? (ע"י שנשאיר אותו עד לט"ו בניסן [ולא נשרוף אותו בי"ד] ואז הקרבן ייפך להיות "נותר" שהוא פסול מחמת "גופו" ואז יהיה מותר לשרוף אותו בט"ז בניסן)
6. האם מותר "לאכול" את בשר קרבן הפסח, במקרה שלא "זרקו" עדיין את הדם של הקרבן על המזבח?
7. קרבן פסח שהבעלים שלו "נטמאו" או "מתו": (א) באיזה מקרה נחלקו ת"ק ורבי יוחנן בן ברוקא, האם אפשר לשרפו בי"ד כי זה נחשב שכבר בי"ד הוא פסול מחמת "גופו", או שאפשר לשרפו רק בט"ז בניסן היות ובי"ד זה נחשב שהוא פסול מחמת "דבר אחר" ולכן אי אפשר אז לשרפו, (ב) לרבי יוחנן בן ברוקא, מתי אפשר לשרפו, ומדוע, (בי"ד. היות והבעלים נטמאו או מתו "לפני" זריקת הדם ובעצם הרי לא יזרקו את דם הקרבן, ובשר קרבן שלא נזרק דמו אסור באכילה וממילא לר"י בן ברוקא נחשב שבשר הקרבן פסול כבר בי"ד "מחמת גופו" ומותר אז לשרפו) (ג) לחכמים, מתי אפשר לשרפו, ומדוע? (בט"ז. היות ובי"ד נחשב שבשר הקרבן פסול מחמת "דבר אחר", מכיוון שהבשר אסור באכילה בגלל שלא זרקו את דמו, ולא בגלל שיש פסול בבשר עצמו)
8. ובאיזה מקרה לפי כולם, קרבן פסח שהבעלים שלו "נטמאו" או "מתו" אפשר לשרפו רק בט"ז בניסן ואי אפשר לשרפו בי"ד, היות ובי"ד נחשב שהקרבן פסול מחמת "דבר אחר" ולכן אסור אז לשרפו?

משנה י'

1. איזו מצוות עשה צריך לקיים ב"נותר"?
2. מהו הכלל, איזה חלקים מקרבן הפסח מותר "לזרוק" ואיזה חלקים מהקרבן צריך "לשרוף"? (חלק שיש איסור דאורייתא לאוכלו או שהוא "קשה" ואי אפשר לאוכלו, אפשר "לזרוק" אותו, ואילו חלק שאין איסור מדאורייתא לאוכלו וגם ניתן לאוכלו צריך "לשרוף" אותו)
3. "עצמות": (א) איזה חלק בעצמות ראוי לאכילה, (ב) מדוע לא ניתן לאכול את המוח שבתוך העצמות של קרבן הפסח, (ג) מדוע צריך לשרוף את העצמות ולא ניתן לזרקן, (ד) מתי צריך לשרוף אותן ומדוע יש מצוות עשה לשרפן? (המוח שבתוך העצמות בעיקרון ראוי לאכילה ולכן אי אפשר לזרקן וכן אסור גם לשרפן בי"ד היות והם עדיין ראויים לאכילה, והיות ולא ניתן לאכול אותן היות ואסור לשבור את העצמות כדי להגיע למוח שלהן, ממילא בהכרח שהן יפכו להיות נותר, ונותר יש מצוות עשה לשרפו)
4. "הגידין": (א) באיזה סוג גידין מדברת המשנה שצריך לשרפן ואי אפשר לזרקן, (גידין שאסורין באכילה "מדרבנן". שאילו גיד הנשה שאסור לאוכלו מדאורייתא, ניתן לזרקו) (ב) אם אסור לזרקן, מתי יהיה ניתן לשרפן, (ג) ומדוע יהיה אז מצוות עשה לשרוף את הגידין?
5. "הנותר": (א) מהו נותר, (ב) ומדוע צריך לשרפו?
6. (א) מתי הקרבן נהפך להיות נותר, (ב) מדוע אסור לשרוף את הנותר בט"ו בניסן, (ג) ממילא מתי צריך לשרפן, (ד) מדוע אם ט"ז בניסן חל בשבת לא ניתן לשרוף בו את הנותר, (ה) ומתי הוא ישרוף אז את הנותר?

משנה י"א

1. מהו הכלל, איזה חלקים בגדי יוצאים באכילתם ידי חובת קרבן פסח? (חלקים שניתן לאוכלם בשור - אפילו אם ניתן לאוכלם רק ע"י שישלקו אותם, ניתן לאכול חלקים אלו בגדי)
2. איזה חלקים ניתן לאוכלם בשור אם "ישלקו" אותם וממילא האם מותר לאכול חלקים אלו בגדי של קרבן הפסח? (ראשי כנפים והסחוסים)
3. א) איזה קרבן פסח יש לאו לשבור בו עצם, ב) ומה העונש של האדם ששבר עצם בפסח הטהור?
4. "המותיר בטהור": א) מה המקרה, ב) על איזה לאו עבר האדם שהותיר מבשר קרבן הפסח, ג) מהן שתי הסיבות שבגללן האדם שהותיר מבשר הקרבן אינו לוקה - על אף שהוא עבר על לאו דאורייתא?
5. מדוע האדם ששבר עצם של קרבן פסח שהיה טמא, אינו נענש בעונש מלקות? (אין לאו על שבירת עצם של קרבן פסח "טמא")

משנה י"ב

1. "אבר שיצא מקצתו": א) אבר של איזה קרבן יצא ממחיצתו, ב) להיכן הוא יצא, ג) מה צריך לעשות עם הבשר של החלק באבר שיצא, ד) מדוע לא ניתן לחתוך גם את העצם של מקצת האבר שיצא, ה) מה צריכים לעשות עם החלק של הבשר שהיה על החלק מהעצם שיצאה מירושלים, ומה עושים עם הבשר שהיה על החלק בעצם שלא יצאה מחומת ירושלים, ו) מה עושים עם העצם, (זרקים אותה [אם אין בה מוח]) ז) תאר איך מפרידים את הבשר שיצא מירושלים מהבשר שלא יצא מירושלים ותאר איך מפרידים את העצם שחלק ממנה יצאה מחוץ לירושלים משאר הקרבן?
2. במקרה שחלק מאבר של "שאר הקרבנות" יצא מחוץ לירושלים, איך מפרידים את החלק מהאבר שיצא מהחלק של האבר שלא יצא, ומדוע?
3. מה הפירוש "אגף"? (הדלת של הפתח שבחומת ירושלים עמדה משפת העובי של הפתח שבחומה מצדה הפנימי (לכיוון ירושלים) והיא לא מילאה את כל עובי הפתח של החומה. ומקום עמידת הדלת בעובי הפתח שבחומה נקרא "אגף")
4. מה הפירוש "מן האגף ולפנים - כלפנים": א) היכן נמצא המקום שהוא "מן האגף ולפנים", (תוך העיר ירושלים. שהרי הדלת של ירושלים עמדה משפת העובי הפנימי של הפתח של החומה - לכיוון ירושלים, וממילא מקום האגף שלצד העיר ירושלים התחיל מהשפה הפנימית של הפתח וממילא "מן האגף ולפנים" הכוונה העיר ירושלים עצמה) 2) ומה הדין של המקום ההוא - האם הוא נחשב כירושלים ומותר לאכול בו את קרבן הפסח?
5. "מן האגף ולחוץ, כלחוץ": א) היכן נמצא המקום שהוא "מן האגף ולחוץ", (מן המקום של העובי החיצוני בפתח החומה שלא היה בו דלת ולחוץ) ב) ומה הדין של המקום ההוא - האם הוא נחשב כירושלים ומותר לאכול בו את קרבן הפסח, (אסור. השטח שנמצא בתוך הפתח של החומה אינו קדוש בקדושת ירושלים היות ולא קידשו אותו בקדושת ירושלים כדי שהמצורעים שאסור להם להיות בירושלים יוכלו להיות בשטח שבתוך החומה וכך הוא יהיה להם לצל ומסתור) ג) ומה הדין של מקום האגף עצמו (המקום של עובי הדלת בפתח) לגבי אכילת קרבן פסח? (אסור. וכנ"ל. [וממילא מותר לאכול קרבן פסח רק מן "האגף ולפנים"])
6. החלונות והשטח שבראש החומה, האם הם קדושים בקדושת ירושלים וממילא האם מותר לאכול בהם קרבן פסח?

משנה י"ג

1. א) קבוצת אנשים שהיו מנויים על קרבן אחד: האם מותר להם להיחלק לשתי חבורות ולאכול את הקרבן בשני בתים / מקומות, (מותר) ב) האם מותר לאדם אחד לאכול מהקרבן בשני בתים? (אסור)
2. "שתי חבורות שהיו אוכלות בבית אחד": את מה היו אוכלים שתי החבורות? (שתי החבורות היו מנויים על קרבן אחד והם התפצלו לאכול אותו בשתי שולחנות שהיו בבית אחד כאשר גביהם מופנים אחד לשני)
3. "אלו הופכין את פניהם אילך ואוכלים וכו'": מה גורם זה שהם יושבים בשתי שולחנות בבית אחד, והם אוכלים את הקרבן כאשר פניהם של יושבי השולחן האחד הפוכים מפניהם של יושבי השולחן השני? (שזה נחשב כאילו הם אוכלים בשני בתים, שכל שולחן נחשב כאילו לבית נפרד מהשולחן השני, וממילא אסור לאדם שאוכל את הקרבן שלו בשולחן אחד לעבור ולאכול מהקרבן שלו בשולחן השני היות ולאדם אחד אסור לאכול קרבן פסח בשני בתים / מקומות)
4. האם מותר לשמש שאוכל בשולחן אחד, לאכול מקרבן הפסח כשהוא נמצא בשטח של השולחן השני, ומדוע?
5. מדוע השמש צריך לעבור באמצע אכילת הקרבן, מהשולחן שלו לשולחן השני?
6. באיזו צורה צריך השמש ללכת אל השולחן השני, ומדוע?
7. מדוע מותר לכלה להפוך את פניה מבני החבורה? (היות ומותר לאכול את קרבן הפסח בשתי חבורות וא"כ הכלה שהופכת את פניה מבני החבורה נחשבת לחבורה נפרדת מבני חבורתה שזהו דבר שמותר)

שאלות חזרה מסכת פסחים פרק ח'

משנה א'

1. אכל קרבן פסח, והוא לא היה "מנוי" על אותו קרבן, האם הוא יצא ידי חובה?
2. האם אפשר להיות מנוי על שתי קרבנות?
3. האם האדם צריך לדעת בזמן שחיטת הקרבן על איזה קרבן הוא מנוי, או שהוא יכול להחליט אחרי ששחטו את הקרבן, על איזה קרבן הוא רוצה להיות מנוי? (עליו לדעת על איזה קרבן הוא מנוי, כבר בזמן שחיטת הקרבן ["אין ברירה" – בדאורייתא])
4. הילדים הגדולים של אדם האם הם צריכים לבקש מפורש מהאבא שלהם שימנה אותם על הקרבן שלו? (לא. היות ומסתמא הם מעוניינים להיות מנויים על הקרבן של אבא שלהם)
5. א) אשתו של אדם, האם היא צריכה לבקש מבעלה "מפורש" שהוא ימנה אותה על הקרבן שלו, (לא. אישה רוצה בד"כ להיות מנויה על הקרבן של בעלה ולכן הוא יכול למנות אותה גם מבלי לשאול אותה מפורש, היות ומסתמא היא רוצה בזאת) ב) האם האשה יכולה להחליט שהיא לא מסכימה להיות מנויה על הקרבן של בעלה, (יכולה) ג) האם אנחנו יכולים לדעת האם האשה מסרבת להיות מנויה על הקרבן של בעלה – גם מבלי שהיא תגיד זאת מפורש? (כן. לפי סימנים שיבוארו לקמן)
6. האשה נמצאת בבית בעלה, בזמן שחיטת קרבן הפסח, גם אבא שלה וגם בעלה שחטו בשבילה קרבן פסח: מאיזה קרבן היא תאכל, ומדוע? (משל בעלה. היות ומסתמא אישה שנמצאת בבית בעלה בזמן שחיטת הפסח, רצונה להימנות על הקרבן של בעלה)
7. אם היא תאכל מהקרבן של אבא שלה, האם היא תצא ידי חובה, ומדוע?
8. אם היא נמצאת בבית של אבא שלה בזמן שחיטת קרבן הפסח, ברגל הראשון לאחר הנישואין שלה, והיא אינה רדופה ללכת לבית אביה, (אמנם בזמן שחיטת הפסח היא הלכה לבית אביה): א) מהו הסימן שרצונה להיות מנויה על הקרבן של "אבא" שלה, (ברגל הראשון שלאחר הנישואין האשה נמצאת בד"כ בבית אביה והיא גם הייתה בביתו של "אביה", בזמן "שחיטת" קרבן הפסח) ב) ומהו הסימן שרצונה להיות מנויה על הקרבן של "בעלה", (אינה "רדופה" ללכת לבית אביה ובית בעלה חביב עליה), ג) מה הדין, האם האשה יכולה להחליט בליל הסדר, האם היא תאכל מהקרבן של אבא שלה או משל בעלה, ומדוע, (לא. אדם צריך לדעת כבר בזמן שחיטת הפסח על איזה קרבן הוא מנוי וכאן שיש סימנים סותרים בהתנהגות של האשה על איזה קרבן האשה רוצה להיות מנויה אנחנו לא יודעים על איזה קרבן האשה רצתה להיות מנויה ולכן היא לא יכולה לאכול מהקרבן לא של אביה ולא של בעלה) ד) באיזה אופן היא כן תוכל לאכול מהקרבן של אחד מהם? (במקרה שהיא תאמר "מפורש" לפני שחיטת קרבן הפסח על איזה קרבן משניהם היא רוצה להיות מנויה)
9. אם היא נמצאת בבית של אבא שלה בזמן שחיטת קרבן הפסח, ברגל הראשון לאחר הנישואין שלה, והיא רדופה ללכת לבית אביה, מאיזה קרבן היא אוכלת האם משל אביה או משל בעלה? (משל אביה. היות ויש שני סימנים שהיא רוצה להיות מנויה על הקרבן של אבא שלה: א) רגל הראשון, ב) רדופה)
10. א) מי מחליט בשביל "יתום", על איזה קרבן הוא יהיה מנוי, (האפטרופוס שלו – ואפילו בע"כ של היתום הקטן) ב) יתום שיש לו "שני אפטרופסין", מי יכול להחליט בשביל היתום על איזה קרבן הוא יהיה מנוי,

(שני האפטרופסין, יכולים להחליט) ג) אם שני האפטרופסין שחטו בשביל היתום (כל אחד מהם עשה אותו מנוי על קרבן אחר): מאיזה קרבן הוא יאכל? (מאיזה קרבן שהוא רוצה)

11. א) מי מחליט בשביל "עבד כנעני" על איזה קרבן הוא יהיה מנוי, כשיש לו אדון אחד וכשיש לו שני אדונים, ב) עבד ששייך לשני שותפיו, מתי הוא לא יוצא ידי חובה בקרבן של אף אחד מהם, ומדוע, ג) ובאיזה מקרה הוא כן יצא ידי חובה בקרבן של אחד משני האדונים שלו?

12. א) מה הפירוש "חציו עבד וחציו בן חורין", ב) איך יתכן שעבד יהיה "חצי עבד וחצי בן חורין", ג) האם הוא יוצא ידי חובה בקרבן של רבו, ומדוע, (לא. היות וודאי שרבו לא עשה את החצי בן חורין שבעבד, מנוי על הקרבן שלו) ג) באיזה קרבן הוא כן יצא ידי חובה, ג) מדוע העבד יוצא בקרבן של עצמו ידי חובה ומדוע האדון לא יכול להחליט שהוא לא מסכים שהחצי עבד יהיה מנוי על הקרבן? (היות ורבנן אמרו שכופין את רבו לשחררו, ממילא האדון לא יכול להחליט שהוא לא מסכים שהחצי ששייך לו בעבד, לא יהיה מנוי על הקרבן שהחצי עבד וחצי בן חורין קנה לעצמו)

משנה ב'

1. האדון אמר לעבד שחוט לי לקרבן פסח "טלה", אם העבד שחט בשביל אדונו "גדי", האם האדון יצא ידי חובה, ומדוע?

2. האדון לא אמר לעבד איזה סוג בהמה הוא ישחוט בשבילו לקרבן פסח, והעבד שחט בהמה אחת ולמשל הוא שחט "גדי", האם האדון יוצא ידי חובה "בגדי" אפילו שהוא לא אמר לעבד מפורש שישחוט לו "גדי", ומדוע? (האדון יצא ידי חובה. היות ובמקרה שהוא לא אמר לשליח איזו בהמה הוא ישחוט בשבילו לקרבן פסח, הוא סמך בכך על החלטתו של השליח)

3. האדון לא אמר לעבד איזה סוג בהמה הוא ישחוט בשבילו, והעבד שחט גם גדי וגם טלה, מאיזו בהמה האדון יאכל לקרבן פסח: א) כשהאדון הוא "מלך", (מהבהמה הראשונה שהשליח שחט, היות ואין דרך המלך להקפיד מאיזה סוג בהמה הוא יאכל ואם כן הוא הסכים להיות מנוי גם על גדי וגם על טלה וממילא המלך היה מנוי על הבהמה הראשונה שהשליח ישחוט, ולכן המלך נהיה מנוי על הבהמה הראשונה שהשליח שחט) ב) כשהאדון הוא "אדם רגיל"? (משום בהמה. היות ודרך של אדם רגיל להקפיד על סוג הבהמה שהוא אוכל ולכן במקרה שהשליח שחט בשבילו שני סוגי בהמות ודאי שיש לו עדיפות לאכול מאחת מהן, והיות ולא היה ידוע בשעת השחיטה על איזו בהמה הוא רצה להיות מנוי, לכן הוא לא יוצא באף אחת מהבהמות)

4. האדון אמר לעבד את סוג הבהמה שהוא ישחוט בשבילו לקרבן פסח והעבד שכח מה אמר לו האדון, האם האדון אמר לו לשחוט לקרבן פסח "גדי", או שאולי האדון אמר לו לשחוט "טלה": א) מה הבעיה אם למשל העבד ישחט "גדי", ב) כדי שהאדון יצא וודאי ידי חובת קרבן פסח, מה העבד יעשה?

5. איך יתכן שלעבד יהיה "טלה" הרי מה שקנה עבד קנה רבו?

6. העבד שכח האם האדון אמר לו לשחוט "גדי" או "טלה" ולכן העבד שחט את שניהם, ובסוף גם האדון שכח איזה סוג בהמה הוא אמר לעבד שישחט לו: א) האם האדון והעבד צריכים להביא קרבן ב"פסח שני", ומדוע, (לא צריכים. היות והם יצאו ידי חובת קרבן פסח, כי בשמים ידעו איזו בהמה נשחטה בשביל העבד ואיזו בהמה נשחטה בשביל האדון וממילא הם לא צריכים להביא פסח שני) ב) האם האדון והעבד יכולים מספק שכל אחד יאכל מבהמה אחת, ומדוע, (לא, כי כל אחד מהם לא יודע ודאי מהו הקרבן שלו, ואסור לאכול מקרבן לא מנוי עליו) ג) מה עושים עם שני הבהמות?

משנה ג'

1. "האומר לבניו הריני שוחט את הפסח על מי שיעלה מכם ראשון לירושלים": כמה יכניס הבן מגופו לירושלים כדי שזה יחשב שהוא נכנס ראשון לירושלים?
2. (א) מה אמר האבא לבניו, (ב) האם יש חובה שכבר בשעת שחיטת הקרבן יהיו מנויים עליו מי שרוצים לצאת בו ידי חובה, (ג) האם בשעה שהאבא שחט את הקרבן, הבן הראשון נכנס כבר לירושלים, (לא) (ד) וממילא במקרה שהאבא אמר שהבנים יהיו מנויים על הקרבן רק לאחר שהבן הראשון ושאר הבנים יכנסו לירושלים, האם הבנים יכולים להיות מנויים על הקרבן (כולל הבן הראשון שנכנס לירושלים)? (לא. היות ובזמן שחיטת הקרבן, הבן עדיין לא נכנס הראשון לירושלים ואי אפשר שהוא ייפך להיות מנוי על הקרבן לאחר שהקרבן נשחט, וגם שאר הבנים לא יכולים - לאחר שחיטת הקרבן, שהבן שנכנס ראשון לירושלים יצרף אותם להיות מנויים על הקרבן) (ה) וממילא מה המקרה הנכון שעליו מדברת המשנה – מתי האבא עשה את הבנים שלו מנויים על הקרבן ומה הייתה כוונתו באומרו: "הריני שוחט את הפסח על מי שיעלה מכם ראשון לירושלים" (באמת האבא עשה את כל בניו מנויים על הקרבן שלו עוד לפני שהוא שחט את קרבנו [היות וחובה להיות מנוי על הקרבן בשעת השחיטה] אמנם כדי לזרז אותם שימהרו לעלות לירושלים הוא אמר להם את הדברים האמורים וכוונתו הייתה שהבן שיכנס ראשון לירושלים הוא "יחלק" להם את הקרבן והוא יחליט איזה חלק מהקרבן כל אחד מהם יקבל)
3. כמה אנשים יכולים להיות מנויים על קרבן אחד ומדוע?
4. עד מתי יכולים להימנות על הקרבן פסח?
5. אדם שהוא כבר מנוי על קרבן פסח, עד מתי הוא יכול להתחרט ולהפסיק להיות מנוי על אותו הקרבן, לת"ק ולר"ש?

משנה ד'

1. אדם שמנוי על קרבן, על איזה חלק בקרבן הוא יכול למנות עליו אחרים - גם בלי רשותם של שאר בני החבורה, ועל איזה חלק בקרבן הוא לא יכול למנות עליו אחרים, בלי רשותם של שאר בני החבורה?
2. מה רשאים לומר לו בני החבורה?

משנה ו'

1. אדם שנפטר לו אחד משבעה קרובים: (א) מתי הוא אונן "מדאורייתא" (באותו יום שנפטר בו אחד משבעת הקרובים) (ב) מתי הוא אונן "מדרבנן", (בלילה שלאחר יום המיתה) (ג) האם מותר לאונן (מדאורייתא ומדרבנן) "לאכול" מבשר הקרבנות?
2. אדם שנפטר לו מת בערב פסח: (א) מה הוא נחשב בליל הסדר, (אונן מדרבנן) (ב) האם מותר לו לאכול בליל הסדר מקרבן פסח – על אף שהוא אונן מדרבנן בליל הסדר, ומדוע?
3. "המפקח את הגל": (א) מה הפירוש ומתי הוא מפקח את הגל, (ב) מדוע שוחטין עליו קרבן פסח, הרי יתכן שהוא יהיה טמא במקרה שיימצא מת בתוך הגל, וממילא הוא לא יוכל לאכול מהקרבן בליל הסדר? (לא חוששין, היות ועכשיו יש לו חזקה שהוא טהור)
4. מה החידוש בכך ששוחטין קרבן פסח על זקן או חולה שיכולין לאכול כזית בערב פסח?
5. מדוע לא יכולים לשחוט קרבן פסח שכל המנויים עליו יהיו: (א) אונן, (ב) מפקח את הגל, (ג) זקן או חולה?
6. לאיזה קרבן פסח אפשר שהם יהיו מנויים עליו?

7. אדם שנמצא בבית האסורים האם אפשר לעשות לו קרבן בנפרד במקרים אלו: (1) נמצא בבית האסורים של יהודי והיהודי הבטיח לשחררו לפני ליל הסדר, ומדוע, (2) נמצא בבית האסורים של גוי ובית האסורים נמצא מחוץ לירושלים והגוי הבטיח לשחררו לפני ליל הסדר, ומדוע? (3) נמצא בבית האסורים של גוי ובית האסורים נמצא בתוך ירושלים, ומדוע?
8. שחטו קרבן פסח בשביל "חולה וזקן" או על יהודי שהיה בבית האסורין, ובסוף בליל הסדר הם לא יכלו לאכול כזית, האם הם צריכים להביא קרבן ב"פסח שני", ומדוע? (לא. היות ובזמן השחיטה הם יכלו לאכול מבשר הקרבן כזית וממילא הם היו ראויים להיות מנויים על הקרבן בזמן שהקריבו אותו והם יצאו בו ידי חובה).
9. שחטו קרבן פסח בשביל אדם "שפיקח את הגל" והגל היה "עגול" (הגל היה עגול וקטן וממילא המת מילא את כל שטח הגל) ומצאו בתוך הגל אדם מת האם הוא צריך להביא קרבן ב"פסח שני", ומדוע? (צריך. היות והוא וודאי האהיל על המת וודאי שהוא היה טמא בזמן שחיטת הקרבן ולכן הוא לא יצא בו יד"ח).
10. שחטו קרבן פסח בשביל אדם "שפיקח את הגל" והגל היה "ארוך" (הגל היה ארוך והמת לא מילא את כל שטח הגל) ומצאו בתוך הגל אדם מת האם הוא צריך להביא קרבן ב"פסח שני", ומדוע? (לא צריך. היות ואנחנו לא יודעים אם בזמן ששחטו בשבילו את הקרבן הוא כבר האהיל על המת וממילא ספק אם הוא יצא ידי חובה בפסח ראשון וספק אם הוא צריך להביא "פסח שני", ומספק אסור להביא פסח שני [שמא הוא לא חייב בו והוא יביא "חולין לעזרה"])

משנה ז'

1. האם אפשר שרק אדם אחד יהיה מנוי על "קרבן פסח"?
2. איזה אנשים לא יכולים להיות מנויים על קרבן פסח?
3. מדוע לא עושים חבורה שיש בה רק "נשים ועבדים"?

משנה ח'

1. אדם שנפטר לו מת בערב פסח: (א) מה הוא נחשב בליל הסדר, (אונן מדרבנן) (ב) האם מותר לו לאכול בליל הסדר מקרבן פסח – על אף שהוא אונן מדרבנן בליל הסדר, ומדוע, (ג) והאם מותר לו לאכול בליל הסדר מבשר שאר הקרבנות, ומדוע?
2. מדוע האונן צריך לטבול לפני שהוא אוכל מקרבן הפסח אפילו במקרה שהוא לא נטמא למת?
3. "השומע על מתו", כמה זמן לאחר שהקרוב שלו נפטר נודע לו מכך (לאחר יום המיתה, ובתוך השלושים למיתה), והאם מותר לו לאכול בלילה "קדשים" ומדוע? (מותר. במקרה שאדם הוא אונן מדאורייתא ביום, הוא אונן מדרבנן בלילה שאחרי, כאן שגם ביום הוא אונן רק מדרבנן [היות והוא שמע שמת לו מת לאחר יום המיתה] ממילא בלילה שאחרי הוא אינו אונן אפילו לא מדרבנן ולכן מותר לו לאכול אפילו בקדשים)
4. אדם שליטו בשבילו את העצמות של אביו ואמו בערב פסח (והוא עצמו לא ניטמא להם): (א) האם בערב פסח הוא אונן "מדאורייתא" או "מדרבנן", (ב) האם בליל הסדר הוא יהיה אונן, או שהוא לא יהיה אונן אפילו לא מדרבנן, (ג) וממילא האם יהיה מותר לו לאכול בליל הסדר אפילו מבשר שאר הקרבנות?
5. גר שנתגייר בערב פסח, האם מותר לו לאכול קרבן פסח בלילה: (א) לב"ש, (ב) לב"ה ומדוע?
6. לב"ה, גר שנתגייר, מה הוא צריך לעשות כדי שיהיה מותר לו לאכול מקרבן הפסח?
7. יהודי שנימול בערב פסח, האם לב"ה, מותר לו לאכול קרבן פסח בערב?

שאלות חזרה מסכת פסחים פרק ט'

משנה א'

1. מה הפירוש "טמא" מתי הוא מקריב לא מקריב קרבן פסח ומתי הוא כן יקריב קרבן פסח? (היה טמא בערב פסח, אינו מקריב פסח ראשון על אף שבלייל הסדר הוא יהיה טהור. והוא יקריב קרבן פסח בי"ד באייר)
2. אדם לא הקריב קרבן פסח "ראשון": (א) הסבר מהו המקרה שבגללו זה נקרא שהוא לא הקריב את קרבן הפסח ב"שוגג", (האדם "לא ידע" שצריך להקריב קרבן פסח בי"ד בניסן, או שהוא לא ידע שהיום י"ד בניסן) (ב) ומהו המקרה שבגללו זה נקרא שהוא לא הקריב את קרבן הפסח ב"אונס"? (אדם שהייתה לו סיבה שבגללה הוא לא היה יכול להקריב קרבן פסח בפסח ראשון)
3. אדם לא הקריב קרבן פסח בי"ד בניסן בגלל שהוא היה "טמא" או "בדרך רחוקה", והוא לא הקריב גם קרבן "פסח שני" ב"מזיד": האם יש לו עונש "כרת", ומדוע?
4. אדם לא הקריב קרבן פסח בי"ד בניסן בגלל שהוא היה "שוגג" או "אונס", והוא לא הקריב גם קרבן "פסח שני" ב"מזיד": האם יש לו עונש "כרת", ומדוע?

משנה ב'

1. לרבי עקיבא: (א) באיזה מרחק מהעיר ירושלים נמצא האדם, שזה ייחשב שהוא היה "בדרך רחוקה", (ב) באיזה זמן ביום של ערב פסח האדם צריך להיות במרחק של ט"ו מיל מירושלים, כדי שזה ייחשב שהוא היה "בדרך רחוקה", ומדוע? (בנץ החמה. היות ואם הוא יהיה במרחק של ט"ו מיל מירושלים בנץ החמה, הוא לא יספיק להגיע לירושלים עד "חצות" שהוא תחילת זמן הקרבת קרבן פסח [מהתורה] ולכן זה נקרא שהוא היה "בדרך רחוקה")
2. לרבי עקיבא: אם האדם היה במקום שהיה רחוק מירושלים פחות מט"ו מיל והוא לא הקריב את קרבן הפסח היות והוא היה "אונס": האם זה נקרא שהוא לא הקריב את קרבן הפסח בגלל שהוא היה "בדרך רחוקה" או בגלל שהוא היה "אונס"?
3. מהו ההבדל בדין בין אם אדם לא הקריב קרבן פסח בגלל שהוא היה ב"דרך רחוקה" או אם היה לו "אונס" אחר שבגללו הוא לא הקריב קורבן פסח? (הרי בשני המקרים הוא לא הקריב קרבן פסח בגלל שהוא היה "אונס")? (במקרה שהוא לא יקריב קרבן "פסח שני" ב"מזיד": האם יהיה לו עונש "כרת" וכדלעיל)
4. לרבי אליעזר: (א) היכן נמצא האדם שזה ייחשב שהוא היה "בדרך רחוקה", (ב) אם הוא היה מחוץ לאיסקפת העזרה, א"כ מדוע הוא לא הקריב את קרבן הפסח, (היה לו "אונס". כי אם הוא היה "מזיד" ברור שזה לא ייחשב שהוא היה "בדרך רחוקה" רק בגלל שהוא היה מחוץ לאיסקפת העזרה) (ג) ולרבי עקיבא, מה הוא ייחשב, ומדוע?
5. לרבי יוסי: (א) היכן נמצא האדם שזה ייחשב שהוא היה "בדרך רחוקה", (ב) אם הוא היה מרחק 5 אמות מאסקפת העזרה, א"כ מדוע הוא לא הקריב את קרבן הפסח? (היה לו "אונס". כי אם הוא היה "מזיד" ברור שזה לא ייחשב שהוא היה "בדרך רחוקה" רק בגלל שהוא היה במרחק של 5 אמות מחוץ לאיסקפת העזרה)

משנה ג'

1. א) מה הדין של "פסח ראשון" ושל "פסח שני" לגבי איסור "בל יראה ובל ימצא", ב) מה הדין של "פסח ראשון" ושל "פסח שני" לגבי אמירת הלל בזמן "אכילתו", ג) מה הדין של "פסח ראשון" ושל "פסח שני" לגבי אמירת הלל בזמן "עשייתו" ("שחיטתו"), ד) מה הדין של "פסח ראשון" ושל "פסח שני" לגבי אכילתו "צלי - על מצה ומרורים", ה) האם הקרבת קרבן "פסח ראשון" ו"שני" דוחין את השבת?
2. לסיכום: א) מהם ההבדלים שיש בין "פסח ראשון" לבין "פסח שני", ב) ובאיזה שלושה דברים פסח ראשון ופסח שני דומים?

משנה ד'

1. א) מה הפירוש: "הפסח שבא בטומאה", ב) באיזה מקרה פסח "בא בטומאה", ג) איזו טומאה נטמאו רוב עם ישראל שבגלל זה הותר לטמאים להקריב קרבן פסח ראשון?
2. כשרוב עם ישראל טמאים "טומאת מת": לאיזה טמאים הותר להקריב קרבן פסח בטומאה ולאיזה טמאים אסור להקריב קרבן פסח בטומאה?
3. מה העונש של אדם טמא שאכל מבשר של קרבן?
4. טמאים שהיו טמאים בטומאת "זבין וזבות נדות ויולדות" והם "אכלו" מבשר קרבן הפסח אפילו שהיה אסור להם לאכול אותו: א) האם יש להם עונש "כרת", ב) מדוע אין להם עונש כרת? (טמא שאכל מבשר קרבן נענש בכרת רק אם הוא אכל קרבן שרק לטהורים מותר לאכול ואילו לטמאים אסור לאכול, כאן בקרבן פסח שבא בטומאה, שלטמאי מת מותר לאכול, אין עונש כרת לטמאים אחרים שאכלו ממנו על אף שהיה אסור להם לאכול)
5. בזמן שקרבן פסח בא בטומאה, לאיזה טמאים מותר להיכנס לבית המקדש כדי להקריב את קרבן הפסח ולאיזה טמאים אסור להיכנס לבית המקדש?
6. טמאים שהיו טמאים בטומאת "זבין וזבות נדות ויולדות" והם נכנסו לבית המקדש אפילו שהיה אסור להם להיכנס אליו: האם יש להם עונש "כרת": א) לתנא קמא, ב) לרבי אליעזר?

משנה ה'

1. מה הפירוש: א) פסח מצרים, ב) פסח דורות?
2. פרט מהם ההבדלים שבין פסח "מצרים" לפסח "דורות"?
3. מהו זמן אכילת קרבן פסח "מצרים" ופסח "דורות"? (לילה אחד – ליל ט"ו)
4. מהו הזמן שהיה אסור באכילת חמץ: א) בפסח מצרים, ב) בפסח דורות?

משנה ו'

1. מהי "תמורה"? (הייתה בהמה שהקדישו אותה לקרבן, בא אדם ולקח בהמת "חולין" ואמר שבהמת החולין תהיה "תמורת" בהמת הקרבן. והדין הוא שבהמת החולין נהיית קדושה באותה קדושה של בהמת הקרבן ולתמורה יש את אותם הדינים של הבהמה שהיא הייתה תמורתה)
2. מה אמר רבי יהושע בשם רבותיו ומה הוא היה צריך לפרש?
3. מה הפירוש כאן במשנה: "תמורת הפסח"? (אדם הקדיש בהמה לקרבן פסח והיא נאבדה לו, ולאחר שהוא מצא אותה הוא אמר על בהמת חולין שהיא תהיה "תמורת הפסח")

4. כמה בהמות היו במקרה שעליו המשנה מדברת ? (שלוש בהמות: 1) בהמת קרבן הפסח שנאבדה ולאחמ"כ נמצאה, 2) בהמת קרבן הפסח שהוא "הקריב" במקום קרבן הפסח שאבד לו, 3) בהמה שהיא "תמורת הפסח" שאבד)
5. לרבי עקיבא, באיזה מקרה תמורת הפסח "אינה קריבה": א) מה קרה לקרבן הפסח הראשון, ב) מה עשה האדם לאחר שנאבד לו קרבן הפסח, (הקריב במקומו בהמה אחרת לקרבן פסח ג) מתי הוא מצא את קרבן הפסח שאבד: לפני שהוא "שחט" את הבהמה השניה לקרבן פסח או אחרי שהוא "שחט" את הבהמה השניה לקרבן פסח, ד) אם הוא מצא את הבהמה הראשונה שנאבדה לו עוד לפני שהוא "שחט" את הבהמה השניה לקרבן פסח במקומה: האם הייתה לו אפשרות להקריב את הבהמה "שנאבדה" לקרבן פסח, ה) מה נקראת הבהמה שנאבדה לאחר שהוא בחר שלא להקריב אותה ("דחוייה"), והאם היא בהמה כשרה או פסולה לקרבן, ומדוע, ו) לאחר שהוא הקריב את הבהמה השניה, מה הוא אמר על בהמת חולין, ז) ממילא מה הדין של הבהמה השלישית שהיא "תמורת הפסח" ומדוע ? (הבהמה עצמה פסולה להקרבה היות ולתמורה יש את אותם הדינים של הבהמה שהיא הייתה תמורתה, וכמו שאי אפשר להקריב את קרבן הפסח שאבד כך אי אפשר להקריב את תמורתו)
6. איזה קרבן אי אפשר "לפדות" ואיזה קרבן אפשר לפדות ולהעביר את קדושתו לכסף ? (קרבן "תמים" – בלי מום, אי אפשר לפדות אותו ולהעביר את קדושתו לכסף, קרבן "בעל מום" אפשר לפדות אותו ולהעביר את קדושתו לכסף)
7. לרבי עקיבא: א) מה יעשה האדם עם הפסח שאבד ועם "תמורת הפסח", שהוא לא יכול להקריב אותם בעצמם לקרבן שלמים, ב) מדוע הוא יקנה בכסף שהוא מכר אותם בהמה כדי להקריב אותה ל"שלמים" ? (היות ובהמה שלא הוקרבה ל"פסח" היא קריבה "שלמים", וכאן שהבהמה לא הוקרבה לשם פסח היא נהפכה להיות "שלמים", וכן תמורתה)
8. לרבי עקיבא, באיזה מקרה תמורת הפסח "קריבה": א) מה קרה לקרבן הפסח הראשון, ב) מה עשה האדם לאחר שנאבד לו קרבן הפסח, (הקריב במקומו בהמה אחרת לקרבן פסח ג) מתי הוא מצא את קרבן הפסח שאבד: לפני שהוא "שחט" את הבהמה השניה לקרבן פסח או אחרי שהוא "שחט" את הבהמה השניה לקרבן פסח, ד) מדוע הוא לא הקריב את הבהמה "שנאבדה" לקרבן פסח: האם בגלל שהוא לא רצה או בגלל שהוא לא היה יכול, ה) ממילא האם זה נחשב שהבעלים "דחה" את הפסח "שנאבד" מהקרבה או לא, וממילא האם הפסח שאבד "פסול" או "כשר" להקרבה, ו) לאחר שהוא הקריב את הבהמה השניה, מה הוא אמר על בהמת חולין, ז) ממילא מה הדין של הבהמה השלישית שהיא "תמורת הפסח": האם היא "פסולה" או "כשירה" להקרבה ומדוע, ח) לאיזה קרבן מקריבים את קרבן הפסח שאבד ואת תמורתו, ומדוע ?

משנה ז'

1. א) קרבן פסח, האם הוא צריך להיות "זכר" או שהוא יכול להיות גם "נקיבה", ב) באיזה גיל צריכה להיות בהמת קרבן הפסח ומאיזה גיל היא פסולה ?
2. "המפריש נקבה לפסחו או זכר בן שתי שנים": א) האם הבהמה פסולה או כשרה להקרבה לקרבן פסח, ומדוע, ב) האם הבהמה קדושה לקרבן ?
3. איך יהיה מותר "לפדות" את הבהמה שפסולה היא עצמה להקרבה, ואיזה קרבן הוא יקריב מהבהמה שהוא יקנה בכסף שהוא קיבל תמורתה ?

4. "המפריש פסחו ומת": א) כמה בעלים היה לקרבן, (אחד) ב) מה קרה לאדם היחיד שהיה מנוי על הקרבן, ג) מה הדין של קרבן פסח שמתו בעליו והוא נשאר ללא מנויים? (נהיה פסול ואי אפשר להקריבו לקרבן פסח)
5. "לא יביאנו בנו אחריו": א) מדוע בנו לא יכול להקריבו לקרבן פסח, (היות והבהמה נהייתה פסולה להקרבה לשם קרבן "פסח" וכו"ל) ב) לשם איזה קרבן הבן יקריב את הקרבן?

משנה ח'

1. האם מזים את הדם של כל הקרבנות באותה צורה על המזבח?
2. "הפסח שנתערב בזבחים": א) באיזה זבחים הפסח התערב, ב) מה קרה כתוצאה מכך שהזבחים התערבו, (אנחנו לא יודעים איזו בהמה היא "פסח" ואיזו בהמה היא "עולה" ואיזו בהמה היא "אשם") ג) מדוע אי אפשר לקחת בהמה אחת ולהקריב אותה לשם קרבן "פסח" ובהמה אחת להקריב אותה לשם קרבן "עולה" ובהמה אחת להקריב אותה לשם קרבן "אשם", (הבעלים הקדיש בתחילה כל בהמה לשם קרבן מסוים ואי אפשר להקריב את הבהמה לשם קרבן אחר מסוג הקרבן שהבעלים הקדיש אותה. והיות ואנחנו לא יודעים בוודאי על כל בהמה לשם איזה קרבן היא הוקדשה, אי אפשר להחליט כעת להקריב אותה לשם קרבן מסוים היות ואולי הבעלים לא הקדיש אותה בתחילה לשם הקרבן הזה ואז יוצא שאולי הוא מקריב את הקרבן "שלא לשמו" שזה דבר שאסור וגם הבעלים לא ייצא בזה יד"ח)
3. מה הפתרון, איך יהיה אפשר להוריד את הקדושה מהבהמות ולהעביר אותה לכסף (וכך נקנה בכסף בהמות אחרות שנקריב אותם לשם פסח עולה ואשם)?
4. א) האם שלושת הקרבנות שהתערבו היו שווים אותו הדבר – תן דוגמא כמה הייתה שווה כל אחת מהבהמות? (בהמה אחת - סלע, ושתי בהמות - חצי סלע) ב) האם הוא יודע כמה הייתה שווה הבהמה של קרבן הפסח וכמה הייתה שווה הבהמה של העולה והאשם, ג) ולכן באיזה סכום הוא צריך לפדות כל אחד מהקרבנות ומדוע הוא צריך לפדות כל אחד מהקרבנות לפי השווי של הבהמה היקרה מבניהן, ד) מהיכן הוא מביא את הסכום הנוסף שאותו הוא מוסיף על השווי של הבהמות הזולות כדי שהוא יפדה כל קרבן לפי השווי של הבהמה היקרה?
5. תאר איך הוא מעביר את הקדושה של כל אחד מהקרבנות, לכסף? (הוא לוקח "סלע" אחד, שהוא השווי של הבהמה היקרה מבניהן, והוא אומר: הקדושה של קרבן העולה היכן שהוא נמצא מחוללת על הסלע הזה וממילא הקדושה של הבהמה שהייתה קדושה לשם קרבן עולה עוברת אל הסלע והבהמה יצאה לחולין ובכסף הוא קונה בהמה והוא יקריב אותה לשם "עולה" וכך הוא עושה עם שתי הבהמות האחרות)
6. בכסף שהוא חילל עליו את קרבן הפסח, באיזה מקרה הוא קונה בו קרבן "פסח" ובאיזה מקרה הוא קונה בו קרבן "שלמים"?
7. "נתערב בבכורות": א) מה ההבדל בין עם פסח התערב באשם או שהפסח התערב עם "בכור", ב) מהו הזמן שמותר לאכול בו קרבן "פסח" ומהו הזמן שמותר לאכול בו קרבן "בכור", ג) למי מותר לאכול קרבן "בכור"?
8. כשקרבן "פסח" וקרבן "בכור" התערבו - מה יהיה אם נביא את שניהם לבית המקדש כדי להקריב אותם: א) האם הכהן יקריב את שתי הקרבנות באותה צורה – והוא יזה את הדם של שניהן באותה הצורה על המזבח, הסבר מדוע, (יקריב אותן באותה צורה, היות ופסח ובכור מקריבים באותה צורה) ב) למי יהיה מותר לאכול את שתי הבהמות ולמי אסור לאכול אותן, הסבר מדוע, (לכהנים מותר ולישראלים אסור, היות ואנחנו לא יודעים מי מבין שני הקרבנות הוא "בכור" שאסור לישראלים לאכול אותו)

- ג) מהו הזמן שבו יהיה מותר לאכול כל אחד מהקרבתו שהתערבו, הסבר מדוע? (דווקא בליל הסדר ודווקא עד "חצות", היות ואנחנו חוששים שכל אחת מהבהמות היא קרבן "פסח" שמותר לאכול אותו רק בזמן הנ"ל) ד) ממילא אם נקריב את שתי הבהמות אחת לשם פסח ואחת לשם בכור בזמן שאנחנו לא יודעים איזו מהן היא פסח ואיזו מהן היא בכור: איזה קרבן "מיעטנו" את זמן אכילתו?
9. אילו לא נקריב את הבהמות עצמן לקרבן פסח ובכור, אלא נחכה שיפול בהן מום ובכסף של קרבן הפסח נקנה שלמים (או "פסח", אם הבהמה תסתאב בער"פ – בזמן שיהיה ניתן להקריב אותה לשם "פסח") ואילו את הבכור שנפל בו מום ניתן לכהן (בכור שנפל בו מום לא קרב על המזבח אלא הוא ניתן לכהן): האם מיעטנו בכך את זמן אכילת קרבן "בכור"? (לא. לא יקריבו את הבכור כלל אלא יתנו אותו לכהן)
10. ממילא, אם בכור ופסח התערבו והמנויים על הקרבן יהיו "כהנים": א) לתנא קמא: האם מקריבים את הבהמות עצמן לשם בכור ופסח או שמחכים שיפול בהן מום ומחללים את הפסח בכסף וקונים בו שלמים ואת הבכור נותנים לכהנים, ב) הסבר מדוע?
11. ממילא, אם בכור ופסח התערבו והמנויים על הקרבן יהיו "כהנים": א) לרבי שמעון: האם מקריבים את הבהמות עצמן לשם בכור ופסח או שמחכים שיפול בהן מום ומחללים את הפסח בכסף וקונים בו שלמים ואת הבכור נותנים לכהנים, ב) הסבר מדוע?
12. ומה יהיה אם המנויים על קרבן הפסח יהיה "ישראלים", האם מקריבים את הבהמות עצמן לשם בכור ופסח או שמחכים שיפול בהן מום ומחללים את הפסח כסף וקונים בו שלמים ואת הבכור נותנים לכהנים, ב) הסבר מדוע? (לכו"ע מחכים שיפול בהן מום ומחללים את הפסח בכסף וקונים בו שלמים ואת הבכור נותנים לכהנים, ואי אפשר להקריב את הבהמות עצמן לבכור ולפסח היות ואז הישראלים לא יוכלו לאכול מהן, היות ואנחנו חוששים על כל אחת מהבהמות שאולי היא "בכור" ולישראלים אסור לאכול "בכור" וממילא הישראלים לא יוכלו לאכול מקרבן הפסח, ולא מקריבים קרבן פסח אם הבעלים לא יוכלו לאכול ממנו, ולכן מחללים את הבהמות על כסף בצורה שנאמרה לעיל)

משנה ט'

1. מה קרה לבני החבורה?
2. מקרה א': "ואמרה לאחד צא ובקש ושחוט עלינו": א) האם בני החבורה מינו את האחד לשחוט בשבילם קרבן פסח, ב) האם האחד מינה את בני החבורה לשחוט בשבילו קרבן פסח, ג) מה עשו בני החבורה ומה עשה האחד שהלך למצוא את הפסח שאבד, ד) כשבני החבורה שחטו את קרבן הפסח, האם הם שחטו אותו גם בשביל האחד שהלך למצוא את הפסח שאבד, הסבר מדוע, ה) כשהאחד שחט קרבן פסח האם הוא שחט אותו גם בשביל בני החבורה, הסבר מדוע?
3. מהו הכלל, מי שמינה שליח לשחוט בשבילו קרבן פסח והשליח שחט בשביל המשלח קרבן פסח וגם המשלח שחט בשביל עצמו קרבן פסח, על איזה קרבן פסח המשלח מנוי: האם הוא מנוי על הקרבן שהשליח שחט בשבילו או שהוא מנוי על הקרבן שהוא שחט בשביל עצמו? (תלוי מי שחט ראשון: אם השליח שחט ראשון, המשלח מנוי על הקרבן שהשליח שחט בשבילו ואם המשלח שחט ראשון הוא מנוי על הקרבן שהוא שחט, היות וברגע שהוא שחט לפני שהשליח שחט הוא נמשך מלהיות מנוי על הקרבן שהשליח שחט בשבילו והוא נמנה על הקרבן שהוא שחט בשבילו)
4. ממילא כאן שגם האחד שחט וגם בני החבורה שחטו וידוע האם האחד שחט ראשון או אם בני החבורה שחטו ראשונים: א) על איזה קרבן האחד מנוי, הסבר מדוע (על מה שהוא שחט, היות והוא לא

מינה את בני החבורה לשחוט בשבילו והוא משך את עצמו מלהיות מני על הקרבן של בני החבורה וא"כ הוא ודאי מני על הקרבן שהוא שחט) ב) ועל איזה קרבן בני החבורה מנייים, הסבר מדוע? (תלוי אם הם שחטו לפני האחד או שהאחד שחט לפנייהם)

5. אם לא ידוע מי משניהם שחט ראשון: א) מי יודע ודאי על איזה קרבן הוא מני, ומדוע, ב) מי לא יודע בוודאי על איזה קרבן הוא מני, ג) היות ובני החבורה לא יודעים האם הם מנייים על הקרבן שהאחד שחט בשבילם או שהם מנייים על הקרבן שהם שחטו: האם בני החבורה יצאו ידי חובה בפסח ראשון ומדוע, וממילא האם הם צריכים לעשות פסח שני, ד) האם מותר לבני החבורה לאכול מאחד הקרבנות, ה) מה עושים עם הקרבן שבני החבורה שחטו, ומדוע, ו) מדוע לא צריכים לשרוף את הקרבן שהאחד שחט? (היות והאחד ודאי מני עליו והוא אוכל ממנו)

6. מקרה ב': "אמר להן אם אחרתי צאו ושחטו עלי": א) האם בני החבורה מינו את האחד לשחוט בשבילם קרבן פסח, ב) האם האחד מינה את בני החבורה לשחוט בשבילו קרבן פסח, ג) מה עשו בני החבורה ומה עשה האחד שהלך למצוא את הפסח שאבד, ד) כשבני החבורה שחטו את קרבן הפסח, האם הם שחטו אותו גם בשביל האחד שהלך למצוא את הפסח שאבד, הסבר מדוע, ה) כשהאחד שחט קרבן פסח האם הוא שחט אותו גם בשביל בני החבורה, הסבר מדוע?

7. ממילא כאן שגם האחד שחט וגם בני החבורה שחטו וידוע האם האחד שחט ראשון או אם בני החבורה שחטו ראשונים: א) על איזה קרבן האחד מני, הסבר מדוע (תלוי אם הוא שחט לפני בני החבורה או שבני החבורה שחטו לפניו) ב) ועל איזה קרבן בני החבורה מנייים, הסבר מדוע? (ודאי על מה שהם שחטו היות והם לא מינו את האחד לשחוט בשבילם)

8. אם לא ידוע מי משניהם שחט ראשון: א) מי יודע ודאי על איזה קרבן הוא מני, ומדוע, ב) מי לא יודע בוודאי על איזה קרבן הוא מני, ג) היות והאחד לא יודע האם הם מני על הקרבן שהוא שחט בשבילו או שהוא מני על הקרבן שבני החבורה שחטו בשבילו: האם האחד יצא ידי חובה בפסח ראשון ומדוע, וממילא האם האחד צריך לעשות פסח שני, ד) האם מותר לאחד לאכול מאחד הקרבנות, ה) מה עושים עם הקרבן שהאחד שחט, ומדוע, ו) מדוע לא צריכים לשרוף את הקרבן שבני החבורה שחטו? (היות ובני החבורה ודאי מנייים עליו והם אוכלים ממנו)

9. מקרה ג': "אמר להן ואמרו לו": א) האם בני החבורה מינו את האחד לשחוט בשבילם קרבן פסח, ב) האם האחד מינה את בני החבורה לשחוט בשבילו קרבן פסח, ג) מה עשו בני החבורה ומה עשה האחד שהלך למצוא את הפסח שאבד, ד) כשבני החבורה שחטו את קרבן הפסח, האם הם שחטו אותו גם בשביל האחד שהלך למצוא את הפסח שאבד, הסבר מדוע, ה) כשהאחד שחט קרבן פסח האם הוא שחט אותו גם בשביל בני החבורה, הסבר מדוע?

10. ממילא כאן שגם האחד שחט וגם בני החבורה שחטו וידוע האם האחד שחט ראשון או אם בני החבורה שחטו ראשונים: א) על איזה קרבן האחד מני, הסבר מדוע, (תלוי אם הוא שחט לפני בני החבורה או שבני החבורה שחטו לפניו) ב) ועל איזה קרבן בני החבורה מנייים, הסבר מדוע? (תלוי אם הם שחטו לפני האחד או שהאחד שחט לפנייהם)

11. אם לא ידוע מי משניהם שחט ראשון: א) האם בני החבורה יודעים ודאי על איזה קרבן הם מנייים, הסבר מדוע, ב) האם האחד יודע בוודאי על איזה קרבן הוא מני, הסבר מדוע, ג) היות והאחד לא יודע האם הם מני על הקרבן שהוא שחט בשבילו או שהוא מני על הקרבן שבני החבורה שחטו בשבילו: האם האחד יצא ידי חובה בפסח ראשון ומדוע, וממילא האם האחד צריך לעשות פסח שני,

ד) היות ובני החבורה לא יודעים האם הם מנויים על הקרבן שהאחד שחט בשבילם או שהם מנויים על הקרבן שהם שחטו: האם בני החבורה יצאו ידי חובה בפסח ראשון ומדוע, וממילא האם הם צריכים לעשות פסח שני, ה) האם מותר לאחד או לבני החבורה לאכול מאחד הקרבנות, ו) מה עושים עם הקרבן שהאחד שחט ועם הקרבן שבני החבורה שחטו, ומדוע?

12. מקרה ד': "לא אמר להן ולא אמרו לו": א) האם בני החבורה מינו את האחד לשחוט בשבילם קרבן פסח, ב) האם האחד מינה את בני החבורה לשחוט בשבילו קרבן פסח, ג) מה עשו בני החבורה ומה עשה האחד שהלך למצוא את הפסח שאבד?

13. האם זה משנה האם בני החבורה שחטו ראשונים או שהאחד שחט ראשון, ומדוע?

14. וממילא על איזה קרבן מנויים בוודאי בני החבורה ועל איזה קרבן מנוי בוודאי האחד?

משנה י'

1. מהו הכלל, כשיש אנשים שמנויים על קרבן פסח והם רוצים למשוך את ידם ממנו ולהפסיק להיות מנויים על אותו הקרבן: כמה אנשים מבני החבורה יכולים למשוך את ידן מהקרבן? (כולם חוץ מאחד, היות והתורה התירה שהמנויים ימשכו את ידיהם מהקרבן ובלבד שישאר עליו לפחות מני אחד מהמנויים)

2. א) מה קרה לפסח של שתי החבורות, ב) מה הבעיה בכך שהקרבנות של שתי החבורות התערבו – מה הבעיה בכך שכל חבורה תיקח בהמה אחת ותקריב אותה לשם קרבן פסח? (היות ואדם יוצא ידי חובה רק בקרבן שהוא מנוי עליו. וכאן שכל חבורה אינה יודעת על איזו בהמה היא מנויה, אי אפשר שהם ייקחו את אחת מהבהמות ויקריבו אותה לקרבן פסח היות ואם היא לא הבהמה שהם היו מנויים עליה הם לא יצאו בה ידי חובה)

3. מהו הפתרון לכך שהבהמות של שתי החבורות התערבו – איך נגרום לכך שאנשי חבורה א' וב' יהיו מנויים ודאי על הבהמה שכל אחת מהן משכה לעצמה: א) מה יעשו אנשי חבורה א' וחבורה ב', בשלב הראשון, (כל חבורה תיקח אחת מהבהמות לעצמה) ב) מה יעשו אנשי החבורות בשלב ב', (אחד מאנשי חבורה א' יעבור ויעמוד עם אנשי חבורה ב' ליד הבהמה שהם משכו לעצמן ואחד מאנשי חבורה ב' יעבור לעמוד ליד הבהמה שאנשי חבורה א' משכו לעצמן) ג) מה נרוויח מכך שכל חבורה שלחה אדם אחד מתוכה שיעמוד ליד הבהמה שאנשי החבורה השניה משכו לעצמן, (שוודאי אחד מאנשי החבורה שהייתה מנויה על הבהמה עומד ליד הבהמה שהוא היה מנוי עליה, והוא גם יישאר מנוי עליה וכך הבהמה לא תישאר ללא אחד מאלו שהיו מנויים עליה בתחילה. ולמשל: ליד הבהמה שאנשי חבורה א' משכו לעצמן עומדים אנשי חבורה א' ואחד מאנשי חבורה ב'. וממילא אם הבהמה הזו הייתה שייכת לאנשי חבורה א' א"כ עומדים לידה אנשי חבורה א' והם גם יישארו מנויים עליה ואם הבהמה הייתה שייכת לאנשי חבורה ב' א"כ גם אחד מאנשי חבורה ב' עומד לידה והוא יישאר גם מנוי עליה [גם לאחר שאנשי חבורתו ימשכו את ידיהם מהבהמה הזו שאנשי חבורה א' משכו לעצמן]) ד) בשלב ג' – מה יאמרו אנשי חבורה א' לאדם מחבורה ב' שעומד איתם ליד הבהמה שהם משכו לעצמן, ומה יאמרו אנשי חבורה ב' לאדם מחבורה א' שעומד איתם ליד הבהמה שהם משכו לעצמן, ה) ממילא מדוע עכשיו אין בעיה בכך שהבהמות של שתי החבורות התערבו? (היות וכל אחד מאנשי החבורות מנוי עכשיו בוודאי על הבהמה שהוא עומד אצלה)

4. הסבר מה יהיה הפתרון במקרה שחמש חבורות או עשר חבורות יתערבו פסחיהן?

משנה י"א

1. "שנים שנתערבו פסחיהם": א) כמה אנשים היו מנויים על כל בהמה, (אחד ב) מדוע אי אפשר שכל אחד מהם ייקח בהמה אחת לעצמו כדי לצאת בה ידי חובת קרבן פסח?
2. מדוע אי אפשר שכל אחד מהם ייקח בהמה ויאמר: "אם הבהמה הזו הייתה שלי והייתי מנוי עליה א"כ ודאי שאני יוצא בה ידי חובת קרבן פסח ואם הבהמה הזו הייתה שייכת לחברי א"כ אני מושך את ידי מלהיות מנוי על הבהמה שלי ואני נהיה מנוי על הבהמה הזו שמשכתי לעצמי" (שכך בכל מקרה הוא מנוי על הבהמה שהוא משך לעצמו)? (היות ורק אדם אחד מנוי על הבהמה, הוא לא יכול למשוך את ידו ממנה, היות וחייב שאחד מהמנויים יישאר מנוי על הבהמה)
3. מה הפתרון לכך שיש רק מנוי אחד על כל בהמה?
4. כדאי למנוע בעיה שאף אחד מהקרבנות לא יישאר ללא בעלים, מדוע אי אפשר שהאחד יישאר מנוי על הבהמה שלו והוא יבקש מחברו שימנה אותו גם על הבהמה שלו היכן שהיא, וכך יעשה גם חברו, וממילא שניהם יהיו מנויים על שתי קרבנות ורק לאחר מכן כל אחד מהם ימשוך את המנוי שלו מהבהמה שהוא היה מנוי עליה (במקרה שהיא לא הבהמה שהוא משך אותה עכשיו) והבהמה לא תישאר ללא בעלים היות והאדם השני נשאר מנוי עליה, וממילא כל אחד מנוי על הבהמה שהוא משך אליו מבלי שהיה צורך לכל אחד למנות עמו אחד מן השוק (ומדוע המשנה חייבה שכל אחד מהם ימנה עמו אחד מן השוק)?
5. אחרי שכל אחד הוסיף מנוי על הבהמה ששייכת לו – מה עושה כל חבורה שמנויים עליה שני אנשים – והסבר איך נפתרה הבעיה שהבהמות התערבו? (עיין במשנה הקודמת)

שאלות חזרה מסכת פסחים פרק י'

משנה א'

1. א) מאיזו שעה מתפללים "מנחה קטנה", ב) ואיזו שעה נחשבת "סמוך למנחה" ?
2. א) מאיזו שעה בערב פסח לאכול "לחם", ב) לפני פסח - מתי אסור לאכול "מצה" ?
3. א) איזה דבר אוסרת המשנה לאכול בערב פסח, (בשר, דגים, פירות וירקות, בכמות שהוא ישבע ממנה) ב) ומאיזו שעה, אסור עליו לאכול מאכלים אלו בכמות שתשיע אותו, ג) ומדוע ?
4. המשנה אוסרת לאכול בערב פסח מאכלים מתחילת השעה "התשיעית": איך אנחנו מחשבים מתי חלה השעה "התשיעית" ? (האם הכוונה לשעה 9 בבוקר ?) (הכוונה כאן לשעות "זמניות" ואין הכוונה לשעות הרגילות שאנחנו רגילים אליהן בשעון שלנו. ישנם שני הבדלים בין השעות שמופיעות בשעון הרגיל שלנו, לבין שעות "זמניות" שעליהן מדובר בד"כ במשניות. הבדל א': השעון שלנו מחולק ל - 24 שעות והוא אינו מתייחס ליום או ללילה, אלא הוא שעון שמקיף את כל שעות "היממה" [ולמשל השעה 5:00 לפנות בוקר בחורף היא ב"לילה" ובקיץ היא ב"יום"] ואילו השעות "הזמניות" מתייחסות ליום או ללילה - ישנו שעון נפרד "ליום" וישנו שעון נפרד "ללילה". השעון של "הלילה": מחלקים את הזמן של "הלילה" [מתחילת הלילה ועד סופן] לשנים עשר חלקים וכל חלק הוא "שעה". השעות הזמניות של "הלילה" מתחילות להיספר "מתחילת הלילה" והן מסתיימות "בסוף הלילה". השעון של "היום": מחלקים את הזמן של "היום" [מתחילת היום ועד סופן] לשנים עשר חלקים וכל חלק הוא "שעה". השעות הזמניות של "היום" מתחילות להיספר "מתחילת היום" והן מסתיימות "בסוף היום". ולכן השעה התשיעית שמופיעה במשנה שלנו מתחילה להיספר "מתחילת היום" [לאחר שחילקו את היום לשנים עשר חלקים וכל חלק נחשב לשעה] ולאחר שעברו שמונה שעות "זמניות", מתחילה השעה התשיעית, שעליה מדובר במשנה שלנו. השעה התשיעית חלה ברבע האחרון של היום [הבדל ב': "האורך" של השעה: בשעון שלנו האורך של שעה הוא תמיד "60 דקות", ואילו בשעות "זמניות" שיעור האורך של "השעה שביום" תלוי בשיעור האורך "של היום" [שיעור האורך של "השעה שבליילה" תלוי בשיעור האורך של "הלילה"]. איך קובעים מה יהיה "האורך" של שעה "זמנית" שביום ? : מחלקים את הזמן שיש ביום ל - 12 חלקים וכל חלק נחשב ל"שעה". וממילא האורך של "השעה" של היום תלוי בשיעור האורך של "היום" [וכן האורך של "השעה" של הלילה תלוי בשיעור האורך של "הלילה"]. ולמשל, בחורף היום הוא קצר ובקיץ היום הוא ארוך, ומכיוון שאנחנו מחלקים את היום לשנים עשר חלקים וכל חלק נחשב לשעה, יוצא שבחורף האורך של שעה זמנית שביום יותר קצר, מאשר האורך של שעה זמנית שביום, בקיץ. וכן בחורף, הלילה הוא ארוך ובקיץ הלילה הוא קצר. יוצא שבחורף האורך של שעה זמנית שבליילה יותר ארוך, מאשר האורך של שעה זמנית שבליילה, בקיץ].
5. א) באיזו צורה אוכלים (מצה, מרור, קרבן פסח) ושותים (ארבע כוסות) בליל הסדר, ב) האם "עני" חייב "בהסיבה", ג) מהו החידוש שעני חייב בהסיבה - מדוע היינו חושבים שהוא יהיה פטור מהסיבה ? א) אפילו שעני לא רגיל לאכול בהסיבה במשך השנה [בניגוד לאנשים אחרים שכן רגילים לאכול במשך השנה בהסיבה] בכל אופן בליל הסדר הוא חייב להסב. ב) אפילו שאין לו "כרים וכסתות" להסב עליהם [וממילא ההסיבה שלו לא נחשבת כ"כ לדרך "חירות"] בכל אופן הוא חייב להסב על "פסל" (
6. א) איזה עני זכאי לקבל צדקה מ"קופה של צדקה", (מי שאין לו מזון 14 סעודות שיספיקו לו למשך שבוע - שני ארוחות ליום) ב) איזה עני זכאי לקבל מ"תמחוי", (מי שאין לו שתי ארוחות - שיספיקו לו ליום אחד) ג) כמה כוסות יש חובה לשתות בליל הסדר וכנגד מה תיקנו לשתות אותם, ד) עני שאין לו "ארבע כוסות": מי חייב לדאוג שיהיה לו ארבע כוסות ? (גבאי "קופה של צדקה" וגבאי "תמחוי")

משנה ב'

1. **"קדש":** (א) מהי "ברכת היום", (ברכה שמודים בה לקב"ה, שנתן לו את המועדים: "ברוך... ותתן לנו... מועדים לשמחה חגים וזמנים לששון את יום 'חג המצות' הזה זמן חרותנו") (ב) ואיזו ברכה מברכים על היין?
2. (א) בקידוש שעושים על הכוס הראשונה: לשיטת ב"ש, האם "ברכת היום" היא הראשונה או האם "ברכת היין" היא הראשונה, (ב) לב"ש, מדוע מברך על "היום" ואח"כ מברך על "היין"?
3. (א) בקידוש שעושים על הכוס הראשונה: לשיטת ב"ה, האם "ברכת היום" היא הראשונה או האם "ברכת היין" היא הראשונה, (ב) לב"ה, מדוע מברך על "היין" ואח"כ מברך על "היום"?

משנה ג'

1. **"כרפס":** מדוע אוכלים "ירקות" לפני הסעודה? (רוצים שהתינוקות יראו שיש דברים משונים בליל הסדר וישאלו עליהם, ומתוך כך הם יבואו לשאול "מה נשתנה" ונקיים את מצוות "והגדת לבנך" שצריכה להיעשות בדרך של "שאלה ותשובה", ולכן מביאים ירקות לפני הסעודה שאין דרך לאכול ירקות לפני הסעודה, כדי שהתינוק יתעורר לשאול על כך)
2. **"מטבל בחזרת":** (א) מה הפירוש "מטבל בחזרת", ("אוכל" חזרת. היות ובזמנם היו מטבלים את האוכל, לכן פירוש המילה "מטבל" היא: "אוכל") (ב) מהי "חזרת", (ירק של "מרור") (ג) איזה ירקות אוכלים לכתחילה ב"כרפס", (לא ירקות שיצאים בהן ידי חובת "מרור", היות ולכתחילה צריך לאוכלם רק ב"מרור") (ד) מתי ניתן בדיעבד לאכול "חזרת" (מרור) ב"כרפס", (ה) במה מטבלים את ה"כרפס"?
3. **"מגיד":** (א) מדוע מביאים לפנינו "מצה וחזרת וחרסת ושני תבשילין", הרי עכשיו יאמרו את "ההגדה" ועדיין לא הגיע הזמן לאכול אותם? (היות ובאמירת ההגדה יש מצווה שהם יהיו מונחים לפניו ויאמרו עליהם: "מצה זו שאנו אוכלים – על שום מה", "מרור זה וכו'" וכן יש מצווה נוספת "שהמצה" תהיה מונחת לפניו בשעת אמירת ההגדה היות והמצה נקראת "לחם עוני" מפני ש"עונים" עליו דברים הרבה)
4. (א) איזה דבר היו מביאים לפני אמירת ההגדה בזמן שבית המקדש היה קיים, ומדוע, (את הבשר של קרבן ה"פסח", ואת הבשר של קרבן ה"חגיגה" [שאוכלים לפני קרבן פסח כדי שקרבן פסח ייאל על השובע] ומביאים אותם עכשיו היות ובאמירת ההגדה מגביהים את בשר קרבן הפסח ואומרים: "פסח זה שאנו אוכלים על שום מה" וממילא בשר קרבן הפסח צריך להיות לפניו בשעת ההגדה) (ב) ובזמן שבית המקדש לא היה קיים, מדוע מביאים לפניו "שני תבשילין"? (תבשיל אחד כנגד קרבן "פסח" ותבשיל אחד כנגד קרבן "חגיגה")
5. מדוע מטבילים את המרור ב"חרוסת": (א) לת"ק, (ב) לרבי אליעזר בר צדוק, (ג) מדוע לרבי אליעזר בר צדוק יש "מצוה" להטביל את המרור ב"חרוסת"?

משנה ד'

1. מדוע מוזגים כוס "שני" לפני "מה נשתנה"? (כדי שהתינוק ישאל מדוע מוזגים כוס שניה לפני האכילה שהרי אין דרך לשתות לפני האכילה וכך הוא ישים לב לדברים משונים נוספים שיש בלילה הזה והוא ישאל את "מה נשתנה" וכך אבא שלו יקיים מצוות "והגדת לבנך")
2. (א) הסבר את השאלה הראשונה: "שבכל הלילות אנו אוכלים חמץ ומצה - הלילה הזה כולו מצה", (בכל הלילות ניתן לאכול גם חמץ וגם מצה, הלילה הזה ניתן לאכול רק "מצה") (ב) הסבר את השאלה השנייה: "שבכל הלילות אנו אוכלים שאר ירקות - הלילה הזה כולו מרור", (בכל הלילות אין חובה לאכול ירק מסוים אלא אנחנו אוכלים את הירקות שברצוננו לאכול, הלילה הזה חובה עלינו לאכול "מרור") (ג) הסבר את השאלה השלישית: "שבכל הלילות אנו אוכלים בשר צלי, שלוק, ומבושל - הלילה הזה כולו צלי", (ד) באיזו תקופה היו שואלים

את השאילה הזו, ומדוע, ה) בזמן שאין בית המקדש קיים, מהי השאילה השלישית ששואלים, (והסבר את השאילה) ("שבכל הלילות אנו אוכלים בין יושבים ובין מסובין וכו'", ואמנם בזמן שבית המקדש היה קיים לא שאלו שאילה זו היות והם היו רגילים לאכול גם במשך השנה, כשהם "מסובים") ו) הסבר את השאילה הרביעית: "שבכל הלילות אין אנו מטבילין אפילו פעם אחת - הלילה הזה שני פעמים" ?

3. במה זה תלוי, מה יספר האבא לבן מסיפור יציאת מצרים ?
4. "מתחיל בגנות ומסיים בשבח": (א) מהו הדבר הראשון שמוזכר בהגדה שיש בו "גנות ושבח", ("גנות": "מתחילה עובדי ע"ז היו אבותינו". "שבח": "שקרבונו המקום לעבודתו") (ב) מהו הדבר השני שמוזכר בהגדה שיש בו "גנות ושבח", ("גנות": "עבדים היינו". "שבח": "וגאל את אבותינו ממצרים") (ג) מדוע יש עניין להזכיר גם "גנות" ? (היות וכך ההודאה שמודים לקב"ה יותר גדולה. שככל שעם ישראל היו במצב יותר גרוע כך הישועה של הקב"ה נחשבת יותר גדולה, וממילא ההודאה על כך שה' גאל אותנו מך, גדולה יותר)
5. מה הפירוש: "ודורש מארמי אובד אבי עד שיגמר כל הפרשה כולה" ? (מארמי אובד אבי עד סוף אותה פרשה, ההגדה מסבירה את המילים שבפרשה [ההגדה לא מסבירה את כל הפסוקים שמופיעים בה ואילו את הפרשה הזו ההגדה כן מסבירה])

משנה ה'

1. (א) לרבן גמליאל, איזה מצוות צריך להסביר בליל הסדר, מהי הסיבה שהקב"ה ציווה אותם, (ב) במקרה שהוא לא הסביר מדוע הקב"ה ציווה אותנו את מצוות "פסח מצה ומרור": איזו מצווה הוא לא יצא בה ידי חובה כראוי ? (מצוות "סיפור יציאת מצרים")
2. באיזו צורה אדם חייב לראות את יציאת מצרים, ואיך לומדים זאת מהפסוק ?
3. איך מודים לקב"ה על כך שהוא הוציא אותנו (ולא רק את אבותינו) ממצרים ? (להודות לו וגם לומר "הלל" בליל הסדר)

משנה ו'

1. עד איזה מזמור אומרים בהלל שלפני הסעודה: (א) לב"ש, (ב) לב"ה ?
2. (א) מהי "ברכה קצרה", (ברכה שמתחילה בברוך ואינה מסתיימת בברוך. [אומרים בה ברכה בתחילה ולא אומרים בה גם ברכה בסוף – למשל כמו ברכת "המוציא"]]) (ב) מהי "ברכה ארוכה", (ברכה שמתחילה בברוך וגם מסתיימת בברוך [למשל כמו ברכת "על המחיה"]]) (ג) מה קובע האם ברכה תהיה ברכה "קצרה", או שהיא תהיה ברכה "ארוכה" ? (ברכה שיש בה ענין קצר, כמו למשל ברכת "שהכל" שיש בה "הודאה" קצרה, היא תהיה ברכה "קצרה" והיא לא תסתיים באמירת ברכה נוספת בסופה. ברכה שיש בה "עניין נוסף" באמצעה, כגון ברכת "על המחיה" שמתחילה ב"הודאה" על נתינת המחיה, ויש בה בהמשך, ענין נוסף של "בקשה" [רחם על ישראל עמך וכו']], תסתיים בברוך נוסף כדי לסיים את הברכה, בהודאה)
3. (א) לרבי טרפון, מהו הנוסח של הברכה שמסיימים בה את אמירת ההגדה שלפני הסעודה, (ב) לרבי טרפון, מדוע ברכה זו מתחילה בברוך ואינה מסתיימת בברוך ? (היות ויש בה נוסח קצר של הודאה, ללא עניין נוסף בתוכה)
4. (א) לרבי עקיבא, מהו הנוסח של הברכה שמסיימים בה את אמירת ההגדה שלפני הסעודה, (ב) לרבי עקיבא, מדוע ברכה זו מתחילה בברוך ומסתיימת בברוך ? (היות ויש בה "בקשה" באמצעה: [כ"ן ה' אלוקינו תגיענו וכו'] א"כ בסוף הברכה אומרים ברכה נוספת, כדי לחזור בסיום הברכה לעניין של "הודאה")
5. "ונאכל שם מן הזבחים ומן הפסחים": מה הפירוש מן "הזבחים" ? (קרבן "חגיגת י"ד" שנאכל לפני אכילת קרבן פסח, כדי שקרבן פסח יאכל על "השובע")

משנה ז'

1. "ברך": איזו מצווה עושים על הכוס "השלישית" ?
2. איזו מצווה עושים על הכוס "הרביעית" ?
3. מה הפירוש "ברכת השיר" ?
4. (א) האם מותר לשתות יין בין הכוס "הראשונה" לכוס "השנייה", (מותר ב) ומדוע לא חוששים שהוא ישתכר – והוא לא יוכל לקיים את מצוות ליל הסדר ? (היות ולאחר הכוס השנייה הוא אוכל את סעודת ליל הסדר, והאוכל שהוא אוכל לאחר שתיית היין גורם שהוא לא ישתכר מהיין שהוא שותה בין הכוס הראשונה לשנייה)
5. (א) האם מותר לשתות יין בין הכוס "השנייה" לכוס "השלישית", (מותר ב) ומדוע לא חוששים שהוא ישתכר – והוא לא יוכל לקיים את מצוות ליל הסדר ? (היות ולאחר הכוס השנייה הוא אוכל את סעודת ליל הסדר, והאוכל שהוא אוכל לאחר שתיית היין גורם שהוא לא ישתכר מהיין שהוא שותה בין הכוס השנייה לשלישית)
6. (א) האם מותר לשתות יין בין הכוס "השלישית" לכוס "הרביעית", (ב) ומדוע ?

משנה ח'

1. (א) מה אסור לעשות לאחר סיום אכילת קרבן פסח, (לאכול דברים אחרים) (ב) מדוע אסור לאכול דברים אחרים לאחר סיום אכילת קרבן פסח ? (כדי שהטעם של בשר קרבן הפסח יישאר בפיו והוא לא יעבור ממנו ע"י אכילת מאכלים אחרים)
2. (א) בזמננו שלא אוכלים קרבן פסח, איזה דבר אוכלים לזכר אכילת קרבן פסח, (מצה - אפיקומן) (ב) ממילא מה אסור לעשות לאחר סיום אכילת "מצת האפיקומן", ומדוע ?
3. מה הפירוש "אין מפטירין אחר הפסח אפיקומן" ? ("מפטירין" פ' א': "מפטירין" – נפרדים, לא נפרדים מהסעודה באמירת "אפיקומן" – "אפיקו" [תוציאון] "מן" – מיני מתיקה. אלא סיום אכילתם יהיה אכילת קרבן הפסח. פ' ב': "מפטירין" – "אומרים", לא אומרים אחר אכילת קרבן הפסח: "אפיקומן" – תוציאון מיני מתיקה ונאכל אותם וכו"ל)
4. האם מותר לאדם אחד לאכול את קרבן הפסח שלו בשתי מקומות ? (אסור)
5. לת"ק: (א) "ישנו...כולן לא יאכלו": אם כל בני החבורה ישנו – האם מותר להם להמשיך לאכול מקרבן הפסח לאחר שהם התעוררו, ומדוע, (ב) אם חלק (מקצת) מבני החבורה ישנו ("ישנו מקצתן") וחלק מבני החבורה נשאר ערים: האם מותר לאלו שישנו, להמשיך לאכול מקרבן הפסח לאחר שהם התעוררו, ומדוע, (מותר. והטעם: היות והם "חבורה אחת", ממילא היות וחלק מבני החבורה לא נרדמו וממילא הם לא הפסיקו את אכילתם, לכן גם השינה של אלו שנרדמו אינה נחשבת "להפסק" באכילת הקרבן, וממילא כשהם מתעוררים הם יכולים להמשיך באכילת הקרבן ואין זה דומה לאכילת קרבן פסח בשתי מקומות) (ג) לת"ק, אם כל בני החבורה "נתנמנו", האם מותר להם להמשיך לאכול מקרבן הפסח לאחר שהם התעוררו, ומדוע ? (מותר, היות ולת"ק "נתנמנו" אינו נחשב להפסק)
6. מה ההבדל בין "נתנמנו" לבין "ישנו" ? (ההבדל הוא בעומק השינה ובהכרה שלהם. אדם שישן אינו יכול לענות תשובה על שום שאלה. אדם שמתנמנם, אינו ישן שינה עמוקה אלא הוא ישן שינה קלה, והוא אינו יכול לחשוב לבד על תשובה, אלא הוא יכול לאשר או לשלול תשובה - על תשובה שאחרים עונים במקומו. ולמשל אם שואלים אותו "היכן הנחת כלי פלוני" ? הוא אינו יכול לענות היכן הוא הניח אותו, אבל אם שואלים אותו "האם הנחת את הכלי במקום פלוני", הוא יכול לענות "כן" או "לא")
7. לרבי יוסי: (א) אם חלק מבני החבורה "ישנו" ("נרדמו"): האם מותר לאלו שישנו להמשיך לאכול מקרבן הפסח לאחר שהם התעוררו, ומדוע, (אסור. לרבי יוסי השינה שלהם באמצע אכילת קרבן הפסח נחשבת להפסק, על אף שחלק מבני החבורה נשאר ערים, ולכן אסור לאלו שישנו, להמשיך לאכול את קרבן הפסח לאחר

שהם התעוררו) ב) אם כל בני החבורה "נתנמנו" – האם מותר להם להמשיך לאכול מקרבן הפסח לאחר שהם התעוררו, ומדוע, (אסור. לרבי יוסי, הנמנום שלהם באמצע אכילת קרבן הפסח נחשבת להפסק, ולכן אסור להם להמשיך לאכול את קרבן הפסח לאחר שהם התעוררו) ג) לרבי יוסי, אם חלק מבני החבורה "נתנמנו": האם מותר לאלו "שנתנמנו" להמשיך לאכול מקרבן הפסח לאחר שהם התעוררו, ומדוע? (מותר. לרבי יוסי צריך שני תנאים כדי שיהיה מותר להמשיך לאכול לאחר שהם התעוררו: א) שהם "נתנמנו" [ולא "ישנו"], ב) שחלק מבני החבורה נשארו ערים. ורק בהתקיים שני התנאים הללו מותר לאלו שהתעוררו להמשיך לאכול לאחמ"כ מהקרבן)

8. לסיכום: א) אם כל בני החבורה "ישנו" – האם מותר להם להמשיך לאכול מקרבן הפסח לאחר שהם התעוררו, ומדוע: 1) לת"ק, 2) לרבי יוסי? (לכו"ע אסור. השינה של כל בני החבורה נחשבת להפסק) ב) אם חלק מבני החבורה "ישנו": האם מותר לאלו שישנו להמשיך לאכול מקרבן הפסח לאחר שהם התעוררו, ומדוע: 1) לת"ק, 2) לרבי יוסי? (לת"ק – מותר. לרבי יוסי – אסור) ג) אם כל בני החבורה "נתנמנו" – האם מותר להם להמשיך לאכול מקרבן הפסח לאחר שהם התעוררו, ומדוע: 1) לת"ק, 2) לרבי יוסי, (לת"ק – מותר. לרבי יוסי – אסור) ד) אם חלק מבני החבורה "נתנמנו": האם מותר לאלו שישנו להמשיך לאכול מקרבן הפסח לאחר שהם התעוררו, ומדוע: 1) לת"ק, 2) לרבי יוסי? (לכו"ע – מותר)

משנה ט'

1. לפי המשנה שלנו: א) עד איזה זמן מותר מדאורייתא לאכול את קרבן הפסח, ב) איך נקרא בשר קרבן הפסח שנשאר לאחר "חצות", ג) איזו גזירה גזרו רבנן על בשר קרבן הפסח שנהיה "נותר", ג) מדוע רבנן גזרו שבשר הנותר "מטמא את הידיים"?

2. א) מהו "פיגול", (בשר קרבן שחשבו בשעת הקרבתו מחשבה פסולה לעשות אם הקרבן דבר שאסור לעשות איתו. ולמשל בשעת "זריקת הדם" הכהן חשב לאכול את הקרבן לאחר הזמן שמותר לאכול אותו. ובמקרה כזה הקרבן נהיה פסול והוא נקרה "פיגול") ב) איזו גזירה גזרו רבנן על בשר קרבן שנהיה "פיגול", ג) מדוע רבנן גזרו שבשר "פיגול" "מטמא את הידיים"? (בשר הקרבן נהיה פסול ע"י "מחשבה" שהכהן חושב בשעת הקרבתו, ובעצם הבעלים לא יודע שהכהן פסל לו את הקרבן. וכדי שהכהן לא יפגל את הקרבן, רבנן גזרו שבשר הקרבן שהוא "פיגול" יטמא את הידיים ובעצם הוא יטמא את ידי הכהן שיפגל אותו וכך הוא ימנע מלפגל את הקרבן)

3. איזו ברכה מברכים על: א) "קרבן פסח", ב) חגיגת יום "ארבעה עשר", ג) אלו שתי קרבנות אוכלים בליל הסדר?

4. לרבי ישמעאל: א) האם הברכה שהוא מברך על קרבן "פסח" פוטרת את הברכה שצריך לברך על קרבן "חגיגת י"ד", ב) האם הברכה שהוא מברך על קרבן "חגיגת י"ד" פוטרת את הברכה שצריך לברך על קרבן "פסח"?

5. לרבי עקיבא: א) האם הברכה שהוא מברך על קרבן "פסח" פוטרת את הברכה שצריך לברך על קרבן "חגיגת י"ד", ב) האם הברכה שהוא מברך על קרבן "חגיגת י"ד" פוטרת את הברכה שצריך לברך על קרבן "פסח"?